

6867 ✓ pt leg

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

- Studii-referate:* Câteva încercări în legătură cu problemele de germinație a semințelor *M. Pelcuț*
- Probleme administrative:* Darea de seamă a Consiliului tehnic al pădurilor *A. I. I.*
- Documentări-Comentarii:* Asupra articolului «Pădurile munților Bucegi și distribuția lor» *Const. D. Ionescu*
- Observații și note în legătură cu fasonarea traverselor *Const. Fedorovici*
- Jurisprudență:* Jurisprudență la legislația silvică *C. Dragu*
- Cronica:* O colaborare { *V. L.*
- Congresul inginerilor silvici
- Recenzii.* — *Revista revistelor.* — *Informațiuni.*
- Cuvântare ținută la înmormântarea profesorului N. Iacobescu *P. Antonescu*
- Pagini mercuriale:* Comerțul de lemne și produse lemnoase în luna Mai 1931.
- Soc. „Progresul Silvic”.* Desbateri.
- Publicațiuni.* Decizii ministeriale.
-

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

S. M. Le Roi Carol II, Président d'honneur de la Soc. forestière «Progresul Silvic».

Etudes. Comptes-rendus:
Essais concernant les problèmes de la germination des semences forestières. M. Pelcu

Problèmes administratifs:
Rapport du Conseil technique forestier A. I. I.

Documentations Commentaires: A propos de l'article: «Les forêts des monts de Bucegi et leurs destructeurs» Const. D. Ionescu
Observations et notes sur la confection des traverses. Const. Fedorolci

Jurisprudence:
Jurisprudence à la loi forestière C. D.

Chronique: Une collaboration } V. L.
Le congrès des ingénieurs forestiers }

Récensions. Revue des revues. Informations.

Oraison funèbre à l'enterrement du professeur N. Iacobescu. P. Antonescu

Pages mercuriales.

Publications. Décisions ministérielles

INHALT:

S. M. König Carol II, Ehrenpräsident des Forstvereins «Progresul Silvic».

Abhandlungen: Versuche betreffend die Samenkeimungsprobleme M. Pelcu

Verwaltungsfragen: Rechenschaftsbericht des technischen Forstrates. A. I. I.

Mitteilungen: Zum Artikel: Die Wälder des Bucegi-gebirges und ihre Schädlinge Const. D. Ionescu
Bemerkungen über die Eisenbahnschwellen-Bearbeitung. Const. Fedorolci

Jurisprudenz: Jurisprudenz zum forstlichen Gesetze C. D.

Chronik: Ein Zusammenarbeiten } V. L.
Der Kongress der Forstingenieure }

Rezensionen. Die Zeitschriften. Nachrichten.

Die am Sarge des Prof. N. Iacobescu gehaltene Rede P. Antonescu

Holzmarkt.

Ämliche Veröffentlichungen.

STUDII-REFERATE

INCERCĂRI IN LEGĂTURĂ CU PROBLEMELE DE GERMINAȚIE A SEMINȚELOR

de M. PETCUȚ

Cercetările în legătură cu germinația nu sunt noi.

Ele iau ființă odată cu regenerările artificiale și stăpânesc, din ce în ce mai mult, atenția cultivatorilor de pădure, pe măsură ce acest gen de cultură câștigă teren.

Sămânța căzută din arbore, în pădure, ajunge într'un mediu de care natura s'a îngrijit să-i fie favorabil.

Semănată de mâna omului, în pepinieră, direct în tăeri rase sau în ogor, ea n'a mai găsit acelaș mediu.

Omul a trebuit să lupte încă dela început să-i creeze condiții, dacă nu complet asemănătoare, dar cel puțin apropiate. Și lupta n'a fost ușoară, natura nu se lasă așa de ușor copiată.

Observațiuni, la început răslețe, dar îndelung repetate, au dat posibilitatea să se stabilească câteva legi pe care au clădit cercetătorii de mai târziu.

S'a stabilit, în prealabil:

1. Că pentru germinație, sămânța are nevoie de căldură, de umezeală și de aer.

2. Că există legătură între durata puterii de germinație și timpul care se scurge dela înflorire până la maturitatea seminței¹⁾.

1) M. Büsgen. Waldbäume.

Semințele de salcie, de ex., cărora le trebuie numai câteva zile ca să ajungă la maturitate, își păstrează puterea de germinație foarte scurtă vreme, pe când speciile a căror semințe ajung la maturitate în toamnă, își păstrează puterea de germinație multă vreme: cel puțin 6 luni și cele mai multe, chiar câțiva ani.

3. Că procentul de germinație este invers proporțional cu timpul de păstrare și că durata puterii de germinație la aceste din urmă specii este în legătură și cu condițiunile în care se păstrează sămânța.

4. Că semințele unora din speciile forestiere, puse în condiții prielnice, sunt capabile să germineze imediat după ce au ajuns la maturitate — cazul cu majoritatea dintre speciile de pădure —, pe când altele trebuie să treacă printr'o perioadă de liniște ¹⁾ — bradul e capabil să germineze abia după câteva luni dela maturitate și fagul capătă această facultate după luna Decembrie.

5. Că semințele proaspete germinează mai ușor decât cele mai vechi, totuși, puse în anumite condițiuni, semințele pot să germineze după mulți ani.

6. Că timpul necesar pentru germinația semințelor este în legătură cu chitinizarea coajei.

7. Că grosimea și natura stratului de pământ care acoperă sămânța, influențează germinația, etc.

Stăpânind aceste observațiuni, cercetătorii de mai târziu și-au precizat obiectivele cercetărilor.

S'au întreprins cercetări spre a se găsi mijloace pentru a se păstra mai multă vreme puterea de germinație a semințelor și spre a se reactiva energia germinativă a semințelor mai vechi.

S'au făcut încercări spre a se grăbi germinația la semințele care răsar greu, sau în al doilea an.

Cele mai întinse cercetări s'au făcut însă, spre a se stabili cantitatea de sămânță care să se semene, precum și grosimea și natura acoperișului, a cărei rezistență să poată fi mai ușor învinsă de energia pe care o dezvoltă procesul germinației la diversele specii forestiere.

Încercările pentru păstrarea puterii de germinație au dovedit că păstrarea capacității de germinație este posibilă vreme îndelungată, dar că mijloacele variază dela specie la specie. Sămânța de

1) M. Büsgen. Waldbäume.

molid, după uscare la 30–40°, ținută în sticle ermetic închise, își păstrează puterea de germinație 5–6 ani¹⁾, pe când sămânța de pin, care, dealtfel, se comportă ca și cea de molid, ținută în vase ermetic închise și pusă din întâmplare la răceală, își slăbește capacitatea de germinație²⁾.

Incercările pentru grăbirea capacității de germinație la speciile a căror coajă chitinizată – leguminoasele – împiedică umiditatea de a pătrunde în interiorul seminței, spre a activa procesul germinației, au dovedit că stimularea germinației – la aceste specii – se poate realiza prin înmuierea în apă, în durate și cu temperaturi diferite.

Cercetările prof. dr. Heyer³⁾ și prof. dr. Vonhansen⁴⁾ au dovedit că stimularea germinației semințelor cu coaja chitinizată se poate obține și prin stimulenți chimici.

Stimulenților chimici – acizi minerali, clorura de magneziu, apa de var – li se atribue proprietatea de a reactiva și germinația semințelor vechi.

Müller⁵⁾, în urma cercetărilor făcute la stațiunea de experimentație dela Viena, crede că, prin acești din urmă stimulenți – clorura de magneziu, apa de var – se poate grăbi germinația la sămânța speciilor care, fără să aibă coajă grosă, datorită transformărilor interioare pe care le încearcă după ce se usucă, procesul de germinație nu poate fi reactivat decât cu mare greutate, și răsar în al doilea an – frasinul, acerineele, etc...

Prof. dr. Cieslar⁶⁾, prin cercetări mai recente a dovedit că, la aceste din urmă specii, – cercetările s'au făcut numai la frasin – se poate realiza germinația în primul an, și prin semănarea lor în timpul când ajunge la maturitate sau puțin mai înainte.

Cercetările în legătură cu cantitatea de sămânță și cu adâncimea la care trebuie să se semene semințele forestiere au dat la iveală multe date de care se face uz în manualele silvice. Comparând însă aceste date constatăm o lipsă de acord între autori.

Explicația acestui desacord stă în faptul că cercetătorii și

1) Dr. A. Cieslar. – Waldbau, Vorlesungen an der Hochschule f. B. K.

2) Hoak, Zeitschr f. Forst- u. Jagdwesen 1909.

3) Dr. Heyer, Waldbau.

4) Vonhansen. Allgemeine Forst u. Jagdz. 1858.

5) Müller. Centralblatt für das gesamte F. W. 1925.

6) Dr. A. Cieslar. Centralblatt für das gesamte F. W. 1920.

stațiunile de experimentație au lucrat în condițiuni staționale deosebite.

Pentru alte condițiuni decât acele în care s'au făcut cercetările, datele publicate trebuiesc socotite numai ca puncte de plecare. Incercări speciale trebuie să determine cifrele potrivite fiecărei stațiuni.

Pornind dela considerațiunile de mai sus și pus în situația de a preda cursul de silvicultură la școlile de conductori și brigadieri dela Brănești, pe de o parte, pentru a ușura elevilor înțelegerea și importanța acestor probleme, iar pe de alta, pentru a stabili date potrivite în legătură cu stațiunea dela Brănești, autorul rândurilor de față și-a propus să facă încercări spre a stabili, pentru acea regiune:

1. Care este adâncimea cea mai potrivită și care sunt cantitățile care trebuiesc semănate spre a se obține cel mai mare număr de pueți și de cea mai bună calitate, fără să se facă risipă de sămânță?

2. Cum se poate provoca germinarea în primul an la semințele care răsar în al doilea an?

3. Care sunt procedeele cele mai bune pentru forțarea semințelor?

4. Care este influența epocii la care se adună sămânța, asupra germinației semințelor care de obicei stau agățate în arbori până toamna târziu sau chiar până primăvara.

Propunerile de mai sus s'au realizat numai în parte, școala de conductori desființându-se, nu s'au mai putut continua lucrările.

I. Factorii stațiunii în care s'au făcut cercetările.

Pepiniera școalelor de conductori și brigadieri dela Brănești, este situată în stepa ocupată de multă vreme de păduri, în care, acestea din urmă a ajuns în stadiul de a forma masive închise.

Precipitațiile atmosferice anuale, în regiunea Brănești, depășesc cifra de 500 mm, — la București, situat numai la 15 km de Brănești, plouă 560 mm anual —, în cele 4 luni de vegetație plouă mai mult de 150–160 mm — la București 170 mm.

Media umidității atmosferice — după înregistrările dela București — este 71% pe an și 62% în timpul lunilor de vegetație.

Media anuală de temperatură este de 10°,4, în perioada de

vegetație temperatura variază între $16^{\circ},7$, media lunii Mai și $22^{\circ},5$ media din August.

Media minimelor din luna Ianuarie este $-4^{\circ},3$: media maximelor este în Iulie $22^{\circ},7$. Maximul absolut înregistrat în această regiune a fost $40^{\circ},8$ - în luna August - iar minimul absolut a fost de $-30^{\circ},5$ în luna Ianuarie.

Vântul dominant este Crivățul, care este, în această regiune, mai domol decât pe Bărganul vecin; totuși este încă destul de puternic.

Sub influența acestui climat, s'a format pe un loess depus și format pe aluviunile din zona de contact dintre sfera de acțiune - în formațiunea câmpiei - a munților cristalini și aceia a munților calcaroși, zona solului, cunoscut sub denumirea de «Cernoziom degradat».

În pădurea Pusnicul, vecină cu pepiniera în care s'au făcut încercările, Cernoziomul degradat prezintă următorul profil: fig. (1) ¹⁾.

În orizontul A, pe grosimea de 0,50 m - suborizontul A₀ - solul este negru, cu structură granuloasă, însă cu granulele mai mult colțurate decât rotunde; sub 0,50 cm solul începe să devină mai compact, culoarea neagră, din suborizontul A₀, se continuă încă 0,30-0,35 m, însă din ce în ce mai deschisă căpătând o nuanță brună - suborizontul A¹ -; structura granuloasă însă dispare.

La 0,80 m, începe orizontul de acumulare al fierului - orizontul B - cu o culoare brună roșcată, mai compact, marcând o structură prismatică - prisme mari, născute din crăpături rare, verticale, întretăiate de alte crăpături mai fine, orizontale.

La 1,25-1,30 se remarcă efervescența cu acizii, - orizontul C. Culoarea roșcată a orizontului superior - datorită hidraților de aluminiu și de fier - se observă încă și în straturile superioare ale orizontului C.

Crăpăturile care se întâlnesc aci sunt apătate cu pulbere fină de calcar.

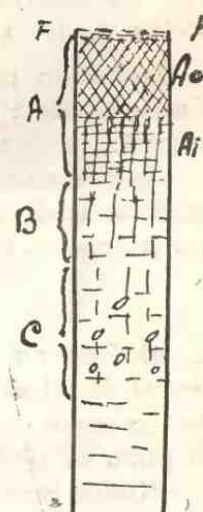

Fig. 1.

- F = pătura de frunze moarte
- A = oriz. negru,
- B = oriz. brun roșcat,
- C = oriz.
- Cu Co_3 Ca, D = roca.

1) Descrierea profilului o datoresc d-lui prof. Protopopescu-Pache.

În straturile inferioare, nuanța roșcată dispare și solul capătă o nuanță albicioasă murdară, datorită concrețiilor și petelor calcaroase.

Roca mumă – loessul – începe la 2,50–2,60 m.

Arboretul, care compune pădurea Pustnicul, este de șleau, cu gărniță și cer.

II. Cum s'au făcut încercările.

Ținând seamă de faptul că cercetările urmăreau să stabilească date pentru o regiune anumită, era natural să se folosească pe cât a fost posibil semințele speciilor proprii regiunii – inclusiv exoticele care cresc în condițiuni asemănătoare – și chiar provenite din arborii crescuți în regiune. S'a recurs la semințe culese din alte părți, numai când nu s'au putut recolta semințe din localitate.

1. Incercări pentru determinarea cantităților de semințe și a adâncimei celei mai potrivite pentru semănăturile în pepinieră.

Incercările pentru determinarea cantităților de semințe, care trebuiesc semănate pe rigolă și a adâncimei, la care să facem semănăturile, au fost începute în toamna anului 1928.

Speciile cu care am făcut aceste încercări, au fost teiul – *Tilia grandifolia* Ehrh. și *Tilia parvifolia* Ehrh. – și frasinul – *Fraxinus pubescens* Lamk – , semințele au fost culese la Brănești.

A. Incercările cu frasin.

a) Pentru adâncime, sămânța de frasin, pentru ca diferența de sol să fie cât mai mult exclusă, a fost semănată pe 5 brazde vecine, primele două brazde, cu rigole de 2 cm, a treia și a patra, cu rigole de 3 cm și a cincea cu rigole de 4 cm.

Rigolele au fost imprimate cu scândura bavareză, cu baza cea mai mică – fundul rigolei – de 1 cm.

Semănătura s'a făcut la 7 Noembrie, semănându-se câte 4 grame – 128 semințe – pe rigolă.

În I-lea, al III-lea și al V-lea strat, sămânța s'a acoperit cu pământ de pădure, în al II-lea și al IV-lea cu pământ de pădure amestecat cu nisip, în proporția de 2 părți pământ la 1 de nisip.

b) Pentru determinarea cantității de sămânță, frasinul s'a semănat ca și în cazul precedent, în brazde vecine, s'au semănat

câte 4 grame pe rigolă în prima, 10 grame în a doua, 13 grame în a treia și 16 grame în a patra brazdă, rigolele având lățimea fundului de 1 cm și adâncimea de 2 cm.

Toate brazdele s'au acoperit cu pământ de pădure.

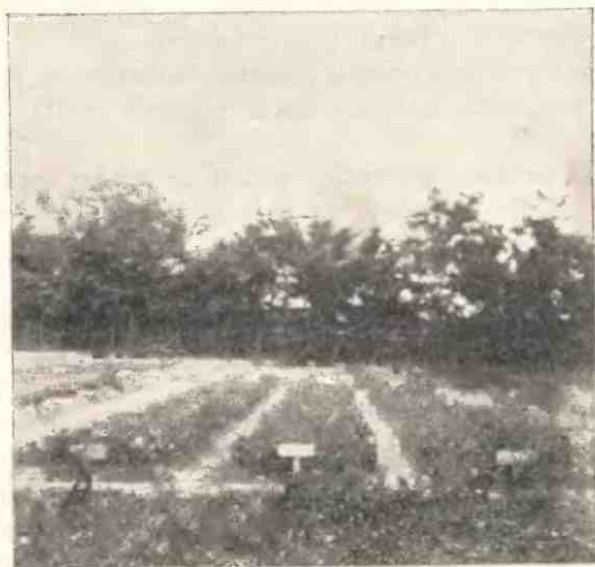

Fig. 2.

- A. Brazdă cu sămânță de frasin semănat la 2 cm.
 B. » » » » » » » 2 cm.
 C. » » » » » » » 3 cm.

B. Incercările cu tei.

Pentru a se preciza la care adâncime trebuie semănată această specie, la 7 Noembrie 1928 s'a semănat sămânța de tei în trei brazde: în prima, semănătura s'a făcut la 2 cm adâncime, în a II-a, la 3 cm și în a III-a, la 4 cm.

A patra brazdă s'a folosit pentru încercările în vederea cantității, în care scop s'au semănat câte 2.50 m p cu 10, 20, 30 și 40 grame pe rigolă.

Semănătura de tei din 1928, pentru considerațiuni care se vor vedea în rândurile care urmează, fiind fără rezultat, încercările s'au repetat la 15 Septembrie 1929.

La această din urmă dată, urmărindu-se paralel, adâncimea și cantitatea de sămânță, semănătura de tei s'a făcut pe două brazde de câte 12 m lungime.

În fiecare brazdă s'au rezervat câte 3 m p pentru semănături de 10, 20, 30, 40 și 50 grame pe rigolă, în fiecare din aceste porțiuni de câte 3 m p, sămânța s'a pus în rigole de 2, 3 și 4 cm adâncime, câte 1 m p pentru fiecare adâncime.

Rigolele s'au imprimat cu scândura bavareză, cu forma unui trunchiu de piramidă, cu baza mică, respectiv fundul, de 1 cm lățime.

Prima brazdă s'a acoperit cu pământ de pădure, iar a doua cu pământ de pădure în amestec cu nisip în proporție de două părți de pământ și o parte de nisip.

2. Incercări pentru provocarea germinației în primul an, la semințele care răsar de obicei în al doilea an.

A) Incercări prin semănături de toamnă.

Pornind dela considerațiunea că natura, pentru cele mai multe specii, seamăna în momentul când fructele ajung la maturitate, am făcut în toamna anului 1928 semănături de tei, — *Tilia grandifolia* și *parvifolia* —, frasin — *Fraxinus pubescens* Lamk — și arțar — *Acer tataricum* L.

a) Teiul s'a semănat la 2 Noembrie și la 1 Decembrie 1928, semănătura s'a făcut la aceste date, pe brazde cu rigole de 2, 3 și 4 cm. adâncime.

La 15 Septembrie 1929, s'a repetat incercarea, din lipsă de sămânță, pentru această cercetare s'au folosit cele două brazde care au servit pentru probele de adâncime și cantitatea de sămânță.

b) Sămânța de frasin s'a semănat la 2 Noembrie și 1 Decembrie 1928. Atât prima, cât și a doua oară, semănătura s'a făcut la 2, 3 și 4 cm adâncime — câte o brazdă pentru fiecare adâncime — folosindu-se câte 20 grame pe m p cu 5 rigole.

c) Arțarul s'a semănat, la aceleași date, însă pe o singură brazdă de 10 m, folosindu-se câte 3 m p pentru fiecare din adâncimile de 2, 3 și 4 cm.

Sămănătura de arțar fiind stricată în 1929, din lipsă de sămânță nu s'a mai repetat.

B. Incercări de a se provoca germinația în primul an, prin stratificare.

Odată cu semănăturile de tei, frasin și arțar, făcute în pepinieră la 2 Noiembrie 1928, s'au pus la stratificat semințe ale acestor specii.

Stratificarea s'a făcut, pentru toate aceste specii, în șanțuri cu nisip și în săculețe de câte 2—3 kgr, îngropate în pământ.

Stratificarea la șanțuri s'a făcut în straturi de 1—1 $\frac{1}{2}$ cm grosime, despărțite de alte straturi de nisip de 5—6 cm grosime. Pentru ca sămânța să nu se amestece cu nisipul, deasupra stratului de nisip s'a așternut o pânză de sârmă sau de cânepă, peste care s'a întins sămânța, iar deasupra seminței s'a așternut un strat subțire de frunze moarte.

În gropi, sămânța s'a pus în săcușori de câte 2—3 kgr, cari s'au așezat la 20—30 cm adâncime și s'au acoperit cu pământ.

C. Incercări pentru provocarea germinației în primul an, prin apă caldă și prin stimulenți chimici.

S'a încercat realizarea germinației în primul an a unora din semințele care răsar de regulă în al doilea an, și cu mijloacele cunoscute pentru forțarea semințelor.

Incercările s'au făcut cu *Fraxinus pubescens*, *Fraxinus oxyphila* și *Fraxinus holotrica*, cu speciile de tei de care s'a vorbit mai sus, cu *Juglans nigra* L. și *J. cinerea* L.

Incercările cu frasin și tei s'au făcut în primăvara anului 1928.

Sămânța de *Fraxinus pubescens* a fost culeasă dela Brănești, semințele de *Fraxinus oxyphylla* și *Fraxinus holotrica* au fost procurate de către dl d-r Georgescu, din Delta Dunării.

a) Incercările cu sămânța de *Fraxinus pubescens* și de *Fraxinus oxyphylla* s'au făcut cu apă caldă și cu apă acidulată cu HCl, 1 și 2‰. În apa caldă s'a ținut frasinul 24, 48 și 72 ore la o temperatură care a variat între 30—35°.

Fraxinus oxyphylla și *Fraxinus holotrica*, pornind dela considerațiunea, că temperatura optimă pentru germinație este temperatura de 25°, s'au semănat într'o cutie cu pământ de pădure și nisip, care s'a ținut în seră, la o temperatură care a variat între 20—30°.

b) Teiul. În același an și aceleași încercări — în apă caldă și în apă acidulată cu HCl — s'au făcut și cu sămânța de tei.

c) Încercările pentru grăbirea germinației la nuci s'au făcut în primăvara anului 1928, pentru *Juglans nigra*, și în 1929, pentru *Juglans cinerea*.

Primele — *Juglans nigra* — procurate de ocolul Țigănești, au fost împărțite în două loturi:

prima sută de nuci a fost pusă la forțat, în bălegarul iute de cal al unei răsadnițe, unde au fost ținute până la încolțire;

a doua sută a fost pusă, după uzul ocolului Țigănești, într'un vas cu apă călduță — vasul folosit a fost o stropitoare — și ținută la soare 4 zile.

În 1929 am primit fructe de *Juglans cinerea* de la ocolul silvic Regina Elisabeta.

O parte din ele, în lipsa unei răsadnițe speciale, au fost puse în bălegar iute de cal așezat într'oa cutie cu dimensiunile: 1,50/0,50/0,50. Cutia, la rândul ei, s'a așezat și ea cu fundul pe bălegar.

Cealaltă parte de nuci a fost pusă într'oa stropitoare cu apă încălzită la soare.

3. Încercări pentru stimularea germinației la speciile care răsar greu — *Gleditschia triacanthos*.

Pentru aceste încercări am folosit câteva din procedeele mai obișnuite de forțare, folosite de ocoalele noastre. Mijlocul de informare a fost prin elevii brigadierii trimiși pentru practică la lucrările de împăduriri.

La întoarcerea din lucrări, am dat fiecărei grupe — în grupe s'au concentrat toți cari au folosit același procedeu — câte 200 grame de glădiță, — salcâm nu s'a semănat în pepinierele școlii — pe care, a preparat-o după procedeul aplicat la ocolul la care a lucrat, condițiunile de semănare fiind absolut aceleași.

Procedeele folosite de grupele astfel formate au fost următoarele:

a) Sămânța s'a pus într'oa sită deasă de sârmă. Peste sămânța amestecată mereu cu un băț, s'a turnat apă clocotită folosindu-se cantitatea și timpul necesar, ca toată sămânța să fie acoperită și în contact direct cu apa.

După ce s'a scurs apa din sită, sămânța s'a pus într'un vas deschis și când apa s'a răcit la 40°, s'a turnat peste sămânța, ca

s'o acopere timp de o oră. S'a pus sămânța la svântat — fără să se usuce — și s'a semănat.

b) A doua grupă a pus sămânța într'un vas cu fundul larg — o copae —. Peste sămânță s'a turnat apa clocotită amestecând sămânța cu un băț sau clătînând de câteva ori, într'o parte și într'alta, vasul, pentruca toate semințele să vină în contact cu apa, după care, apa s'a răsturnat într'un vas. După 5—6 minute, apa s'a turnat din nou peste sămânță și s'a lăsat să stea împreună până ce s'a răcit apa. S'a scurs apa, sămânța s'a pus la svântat, apoi s'a semănat.

c) A treia grupă a introdus sămânța într'un săcușor, ținând-o un minut în cazanul cu apă clocotită, cazanul fiind încă pe foc. Cazanul cu apă s'a dat jos de pe foc imediat și sămânța din săcușor s'a răsturnat într'un vas, de preferință copae. După o răcire de 5—6 minute, apa s'a turnat peste sămânță și s'a lăsat împreună până la răcire. După svântare sămânța s'a semănat ca și în celelalte cazuri.

d) A patra grupă a pus sămânța într'o copae și după ce apa a clocotit, a dat cazanul jos de pe foc și a turnat apa în copae, până la acoperirea seminței, amestecând mereu cu un băț. După 3—4 minute de amestecare, sămânța s'a lăsat în apă, până ce apa s'a răcit. După răcire, apa s'a scurs, sămânța s'a lăsat să se svânte și s'a semănat.

e) La ultima grupă, sămânța s'a pus într'o copae, peste ea s'a turnat apa călduță — ca de pâine — și s'a lăsat la soare 2 zile. În urmă, s'a scurs apa și sămânța s'a svântat, după care s'a semănat.

Sămânța folosită pentru toate aceste probe a fost de aceeași calitate, adunată în Noembrie anul precedent. Solul, întrucât semănătura s'a făcut pe o singură brazdă, se presupune că a fost același. Condițiunile de semănare și îngrijirile care s'au dat probelor semămate au fost și ele aceleași.

4. Influența timpului când s'a adunat sămânța, asupra procentului de germinație.

Profitând de faptul că sămânța de glediță—care face parte dintre speciile ale căror fructe rămân agățate pe copac și cad treptat, treptat, până primăvara târziu,—de care aveam nevoie pentru pepiniera școalelor dela Brănești, a fost adunată în trei epoci eşalonate de toamnă până primăvara, autorul și-a propus să urmă-

rească și influența pe care o are, asupra germinației acestor semințe, timpul când s'au adunat semințele.

În acest scop semințele adunate la sfârșitul lunii Octombrie, la începutul lunii Martie și în luna Aprilie s'au semănat în condiții asemănătoare și în același timp: la 28 Aprilie, exceptând cele adunate în Aprilie, care s'au semănat cu 10 zile mai târziu.

S'au semănat 600 grame pe 10 m p, în medie 12 grame de boabe pe rigolă.

III. Rezultatele încercărilor.

1. Rezultatul încercărilor pentru adâncime și cantitatea de sămânță.

Rezultatele încercărilor făcute pentru tei și frasin cu privire la adâncimea semănăturilor și la cantitatea de sămânță necesară pe rigolă și pe m p, sunt înscrise în tabloul Nr. 1.

Diagrama din fig. 2. evidențiază și mai bine aceste rezultate.

T A B L O U L Nr. 1

Nr. curent	Cantitatea de sămânță semănată		Adâncimea la care s'a semănat pe rigolă						Procentul de germinație obișnuit
			La 2 cm		La 3 cm		La 4 cm		
	Grame	Număr	Puietii răsăriți și rămași ptr. în August						
			Număr	Procent	Număr	Procent	Număr	P. ocent	
	a) Tei								
1	10	95	1	1%	6	6%	20	20%	45-60%
2	20	190	3	1,6%	12	6,3%	38	20%	
3	30	285	4	1,6%	18	6,3%	62	22%	
4	40	380	15	4,2%	39	10,5%	87	23%	
5	50	475	14	3,2%	26	6%	86	18%	
	b) Frasin								
6	4	128	124	97%	48	38%	58	30%	50-70%
7	10	320	123	38%	—	—	—	—	
8	13	416	120	28%	—	—	—	—	
9	14	512	116	22%	—	—	—	—	

A. Pentru adâncime

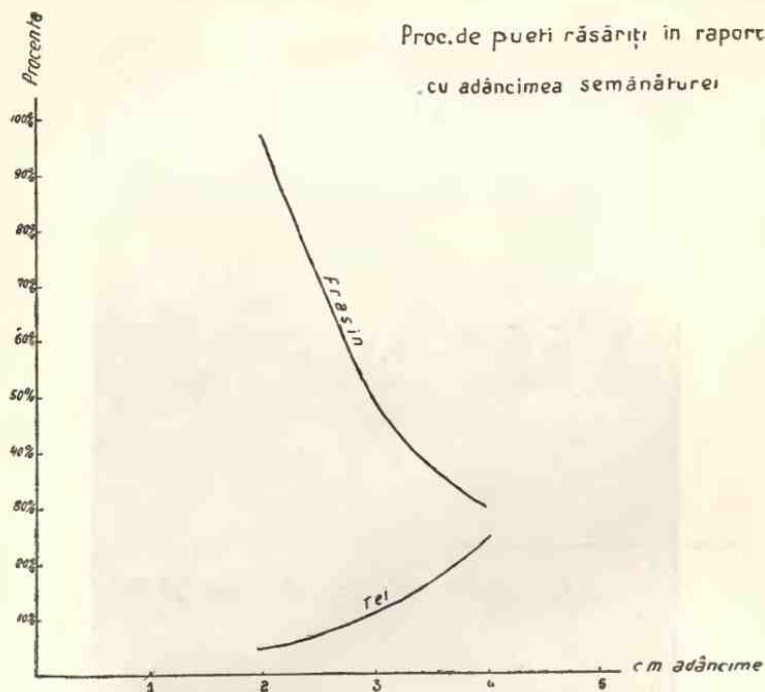

Fig. 2.

a) În legătură cu adâncimea, datele acestui tablou arată, că la tei, procentul semințelor răsărite și încă în ființă la începutul lunii August variază – pentru cele 5 cantități semănate pe rigolă – între 1,6 și 4,2%, pentru adâncimea de 2 cm, între 6,3 și 10,5%, pentru adâncimea de 3 cm, și între 17 și 23% pentru adâncimea de 4 cm.

La începutul primăverii procentul semințelor răsărite – proporția pe adâncimi rămânând aceeași – a fost mai mare.

O numărătoare exactă nu s'a făcut în primăvară, întrucât în primăvara anului 1930 autorul fiind mutat dela Brănești, n'a putut vizita pepiniera decât o singură dată, când vremea fiind defavorabilă nu s'a putut face această operațiune.

b) Pentru frasin, datele înscrise în același tablou dau un procent de 97% la adâncimea de 2 cm, 38% la 3 cm, și 30% la 4 cm.

Fig. 3.

A. Frasin semănat la 4 cm.

B. » » » 4 cm.

B) *Cantitatea de sămânță*

a) În legătură cu cantitatea de sămânță, din datele înscrise în același tablou, se vede, în ceea ce privește teiul, că au rămas în

medie până în August, din semănătura făcută la cea mai potrivită adâncime, 4 cm:

20	puiți	pe	rigola	în	care	s'au	semănat	10	grame	sămânță.
38	»	»	»	»	»	»	»	20	»	»
62	»	»	»	»	»	»	»	30	»	»
87	»	»	»	»	»	»	»	40	»	»
86	»	»	»	»	»	»	»	50	»	»

Fig. 4.

A. Brazdă cu ... grame pe rigolă.

B. » » 4 » » »

Faptul, că pe rigola, pe care s'au semănat 50 grame sămânță de tei, a rezultat acelaș număr de puiți, deși numărul boabelor a fost mai mare—475 față de 380 în cazul rigolelor cu 40 grame—, își găsește explicarea prin numărul prea mare de boabe în raport cu spațiul rigolei, care face ca boabele să se suprapună și să nu fie toate în contact direct cu pământul.

b) Rezultatele obținute la încercările făcute cu sămânța de frasin arată, că în rigolele în care s'a semănat 4 grame—128 semințe—au rămas 124 puiți, deci un procent de 97%. Procentul

puișilor răsăriți și rămași până în August scade la 38⁰/₀ pentru rigol le în care s'a semănat 10 grame, la 28⁰/₀ pentru acelea în care s'au introdus 13 grame, și la 22⁰/₀ pentru acelea în care s'a introdus 16 grame.

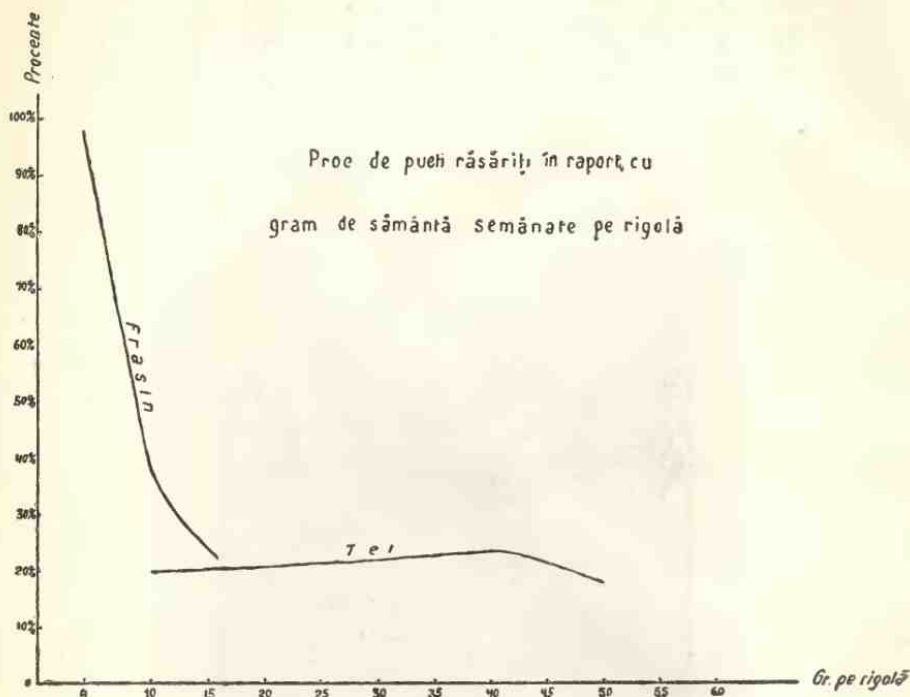

Fig. 3.

2. Rezultatele încercărilor pentru provocarea germinăției în primul an, la semințele care răsar în al II-lea an.

A) Rezultatele semănăturilor de toamnă.

T A B L O U L N r . 2

Nr. corent	Sămânța semănată		Timpul când ajunge la maturitate	Procent de germinație obișnuit	T I M P U L când s'a semănat						Pueți răsăriți în 1929		Observații	
	In grame	Numărul semințelor			15—20 Sept.			2—7 Noemb.		1 Decembrie		Număr		Procent
					Pueți răsăriți și existenți în August									
					Număr	Procent	Număr	Procent	Număr	Procent				
	T e i													
1	40	380	Octombrie	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1928
2	40	380	"	—	82	21 ¹ / ₂	—	—	—	—	—	—	—	1929
	F r a s i n													
3	4	128	Iulie—Oct.	—	—	—	124	97	20	15	—	—	—	1928

Tabloul 2, în care s'au înscris rezultatele încercărilor pentru provocarea germinației, în primul an, la semințele care răsar, de obicei, în al doilea an, indică :

a) că din sămânța de tei semănată — 40 gr pe rigolă și la 4 cm — la începutul lunii Noiembrie 1928, n'a rămas, până în August, decât un singur fir, iar din cea semănată la începutul lunii Decembrie, n'a răsărit nici un fir. În schimb, din sămânța de tei semănată la 15 Septembrie 1929 — au răsărit și rămas până în August, 82 de puiți — un procent de 21⁰/₀.

Frasinul — *Fraxinus pubescens* — semănat la începutul lunii Noiembrie a dat 124 de puiți pe rigolă, deci un procent de 97⁰/₀. Sămânța semănată la începutul lunii Decembrie a dat 20 puiți, deci un procent de 15⁰/₀.

B. Rezultatele încercărilor prin stratificare.

a) Rezultatele expuse în tabloul Nr. 3 ne arată că *Fraxinus pubescens*, pus la stratificare și semănat primăvara, răsare cu un procent de 50%, dacă stratificarea s'a făcut în straturi subțiri de 1—1½ cm. Pus în săcușori, în care stratul de sămânță e mult mai gros, frasinul răsare numai 18%.

TABLOUL Nr. 3

Nr. curent	Specia	Cum s'a făcut stratificarea	Când s'a pus la stratificat	Când s'a scos din stratificație	Nr. semințelor încolțite în stratif.	Procentul puieților răsăriți	Procentul de germin. obținut
1	Fr. pubescens	În șanțuri cu nisip în straturi de 1—1½ cm.	I.XI.928	1.IV.929	20%	50%	50-70%
2	»	În saci de 2 kgr puși în groapă cu pământ.	»	»	—	18%	»
3	Acer tataricum.	În saci de 2 kgr puși în groapă.	»	»	25%	40%	
4	»	În șanțuri cu nisip.	»	»	—	25%	
5	Tei	În șanțuri	»	»	—	—	45-60%
6	»	În saci	»	»	—	—	

Stratificat în nisip, frasinul, în Aprilie, când s'a scos din șanțuri, s'a găsit încolțit 20%, pe când în pământ — respectiv în straturi groase — n'a încolțit deloc.

b) Arțarul tătarăsc, cum se vede din acelaș tablou, s'a comportat invers. Stratificat în nisip, în primăvară, când s'a scos dela șanțuri, s'a găsit încolțit și a răsărit 25%, stratificat în

pământ, în primăvară s'a găsit incolțit 25⁰/₀ și pus în pământ, a răsărit 40⁰/₀.

c) Teiul pus la stratificat la 7 Noembrie — atât acel stratificat în pământ, cât și cel stratificat în nisip — n'a incolțit deloc până primăvara și nici semănat după stratificare, n'a dat nici un puiet în primul an.

C. Prin forțarea semințelor.

În capitolul II am văzut că s'a încercat provocarea germinării în primul an a semințelor, care în regulă generală germinează în anul al doilea, și prin forțare. Mijloacele folosite în acest scop au fost: apa caldă, apa acidulată cu HCl și căldura mai mult sau mai puțin constantă, de seră.

Stimularea cu ajutorul apei acidulate cu HCl, n'a dat rezultate mulțumitoare, nici pentru frasin, nici pentru tei.

a) *Fraxinus pubescens* și *Fraxinus holotrica*, ținute în apă la 35⁰, timp de 24 ore, au incolțit după 12 zile. Semăntate la 12 Mai, la 1 Iunie, pueții aveau 6 foi și înălțime de 7 cm.

Fraxinus holotrica a incolțit și a răsărit mai târziu. Pentru această specie semănătura fiind stricată, nu se pot trage concluzii precise; totuși, din cecece a rămas, la 10 Iunie — semănătura s'a făcut tot la 12 Mai — răsărise o parte însemnată; la 20 Iunie mai incolțeau încă unele semințe.

Semințele de *Fraxinus pubescens* și *oxyphylla*, ținute 2 și 3 zile în apă la 35⁰, au dat rezultate mai slabe. Semănătura de *Fraxinus holotrica*, ținută 2 și 3 zile la 35⁰, fiind și ea stricată, nu s'au putut vedea rezultatele; este însă probabil ca astfel pregătite, semințele acestei specii ar fi germinat mai repede.

Fraxinus holotrica și *oxyphylla*, semăntate în seră, au incolțit și mutate, în pepinieră au răsărit.

b) Teiul pregătit prin toate procedeele de mai sus — ținut în apă 24, 48 și 72 ore și în seră — n'a dat rezultate.

Pentru niciuna din încercările de mai sus, nefiind numărate și cântărite semințele, nu s'a putut determina procentul semințelor incolțite și răsărite.

c) Nucile americane, — *Juglans nigra* — puse în bălegar după 20 de zile, au incolțit 70⁰/₀, puse în pământ 10–15⁰/₀ din cele incolțite — celelalte nu s'au semănat — n'au mai răsărit.

T A B L O U L N r . 4

Nr. curent	Specia	Cantitatea de sămânță semănată		Data la care s'a semănat	Numărul și data semințele lor răsărite între 8 și 20 zile						Total	Pueții răsăriți între 20-30 zile		Procentul pueți răsăriți	Procent de germinație obișnuit	Cum s'a făcut forțarea
		Gramă	Număr		10 VI	12 VI	14 VI	16 VI	18 VI	20 VI		Intre 10-20 zile	Intre 20-30 zile			
1	Gleditiă	200	1030	1.VI.928	88	62	45	49	33	28	305	96	29%	39%	Pusă în apă caldută și ținută la soare 48 ore.	
2	"	2.0	1030	"	187	73	43	36	25	6	373	77	36%	43	Peste sămânța pusă într'o sită deasă, se toarnă apă clocotită, când apa să răcește la 40°, se pune cu sămânța în alt vas și se ține o oră.	
3					250	86	49	28	17	6	436	48	42%	47%	Sămânța se pune în copac, peste ea se toarnă apă clocotită, se amestecă cu un băf sau se mișcă 1-2 ori copacul, se scurge apa și după 4-5 minute se toarnă din nou peste sămânța.	
4					386	75	32	18	2	1	514	12	50%	50%	Sămânța, pusă într'un săcușor, se ține 1 minut în apa clocotită, apa se dă jos de pe foc și după 4-5 minute se pune peste sămânța într'o copac.	
5					408	76	30	15	2	—	515	8	50	50%	Apa clocotită, după ce s'a dat jos de pe foc, se toarnă peste sămânța pusă într'o copac și se ține până se răcește.	

Nucile de aceeași specie, puse în apă ținută la soare, după 5 zile erau cu cojile aproape deslipite—substanța negricioasă care le leagă era muțiată complect și în parte putrezită — și unele chiar desfăcute; semămate în pământ, după 30–35 zile au răsărit 55–60 %.

Fructele de *Juglans cinerea*, puse în bălegar, au fost ținute 40 zile, fără să incolțească, ținute în apă încălzită la soare, după 10 zile, erau tot așa de tari și de lipite ca și în ziua când se puseră în apă.

Semămate în pământ — atât cele ținute în bălegar cât și din apă — n'au răsărit, în primul an.

3. Rezultatele încercărilor pentru stimularea semințelor care răsar greu.

Tabloul Nr. 4, în care s'au înscris datele obținute din încercările făcute prin diferitele procedee pentru grăbirea germinației la sămânța de glediță, arată următoarele rezultate:

a) Sămânța de glediță, ținută 48 ore în apa călduță la început și încălzită de soare, mai în urmă, pusă în pământ, a dat un procent de incolțire de 29.5 % între 10–20 zile și 39 % între 10 și 30 zile.

b) Sămânța pusă în sita prin care s'a scurs apa și ținută, în urmă, o oră în apă la 40°, a incolțit 36 % între 10 și 20 de zile și 43 % între 10 și 30 de zile.

c) Sămânța pusă în copae, peste care s'a turnat apa clocotită, care s'a răsturnat, după ce s'a clătit copaiia de 2–3 ori și după 4–5 minute, s'a pus din nou peste sămânță, ținându-se până la răcirea complectă, a incolțit: 42 % între a 10-a și a 20-a zi și 47 % între a 10-a și a 30-a zi; sămânța ținută cu un săcușor, un minut în apa clocotită și după 4–5 minute, pusă din nou în aceeași apă și ținută până la răcirea apei, a dat un procent de incolțire de 40 % între a 10-a și a 20-a zi și de 50 % între a 10-a și a 30-a zi.

Acelaș rezultat aproape — cu un procent în plus — s'a obținut și turnând apa clocotită peste sămânța pusă într'un vas de lemn cu fundul lat și ținută până la răcirea apei.

IV. *Influența timpului când s'a adunat sămânța*

T A B L O U L Nr. 5

Nr. curent	Specia	Timpul când s'a adunat sămânța	Procentul semințelor germinate	Procent normal de germinație
1	Gledîța	Octombrie	50%	
2	»	Martie (în primele zile)	25%	
3	»	Aprilie	15%	

Cifrele din tabloul Nr. 5 dovedesc că sămânța de gledîțã care stă multă vreme agățată în copac și cade treptat, până primăvara, adunată toamna, germinează 50%, adunată în Martie, germinează numai 25% și în Aprilie numai 15%.

Concluziuni.

Este neîndoios că încercările expuse în rândurile de mai sus sunt prea restrânse — și în timp și în spațiu — și condițiunile climatice destul de variate dela an la an, pentru ca pe baza rezultatelor obținute să se poată trage concluzii generale și certe pentru practică. Acestea au fost de altfel și considerațiunile pentru care, autorul acestor rânduri, sperând să mai repete și să întregască aceste cercetări, a amânat publicarea.

Posibilitățile de realizare îndepărtându-se, s'au dat publicității rezultatele obținute, cu credința că ele vor determina și pe alți colegi să-și publice observații analoage sau vor stimula alte energii, ca prin cercetări noi să completeze și să verifice aceste rezultate.

Oricât de restrânse însă ar fi aceste încercări, rezultatele lor pot totuși să ne procure câteva indicații utile pentru practica pepiniierelor.

Așa de exemplu, pentru regiunea pădurilor de tipul șleau, în care condițiunile climatului au determinat formațiunea de sol, cunoscută sub denumirea de cernoziom degradat — regiune în care s'au făcut încercările — se dovedește că:

1. a) în raport cu adâncimea, frasinul dă cel mai mare pro-

cent de răsărire, celelalte condițiuni fiind presupuse egale, când este semănat la 2 cm adâncime ¹⁾.

Teiul răsare mai bine când e semănat la 4 cm adâncime.

a) În ceea ce privește cantitatea de sămânță, frasinul dă cel mai mare număr de pueți, când se seamănă 4 grame ²⁾ pe rigolă ³⁾.

Teiul dă rezultatul cel mai bun, când se seamănă 40 grame pe rigolă.

E ușor de înțeles că atunci când fundul rigolei are lățimea mai mare, pentru ambele specii, și cantitatea de sămânță necesară va fi mai mare. Numărul gramelor care urmează să se seme pe rigolă se obține înmulțind cantitățile de mai sus cu numărul centimetrilor de lățime de pe fundul rigolei.

2. Semințele care răsar de obicei în al doilea, observând anumite norme în ceea ce privește timpul când se seamănă și s-au pus la anumite pregătiri, care nu sunt aceleași pentru toate speciile, pot răsări și în primul an.

Teiul răsare în primul an, cu un procent de 23⁰/₀, dacă se seamănă puțin înainte de a ajunge sămânța la maturitate, când sămânța e încă verzue, însă suficient de tare.

Frasinul pubescent, semănat sau pus la stratificație în straturi subțiri — 1 până la 1 1/2 cm, în momentul când ajunge la maturitate, răsare aproape în întregime în primul an: ținut 24 de ore în apă cu temperatura de 35⁰ răsare 40—50⁰/₀.

Fraxinus oxyphylla și *Fraxinus holotrica* încolțesc în primul an, cu un procent apreciabil, dacă se țin 48 ore în apă cu temperatura de 35⁰ sau sunt puse în pământ, la seră, la 25⁰.

Acer tataricum răsare și el, în primul an, dacă e stratificat, după ce a ajuns la maturitate: cele mai bune rezultate le dă stratificarea arțarului în pământ.

Nucile de *Juglans nigra*, ținute 4 zile în apă încălzită la soare sau 20 de zile în bălegar de cal, răsar cu un procent de 50—60⁰/₀, nucile speciei *Juglans cinerea* n'au putut fi stimulate, nici ținute în apă, nici în bălegar.

3. Gledita dă cel mai mare procent de încolțire și răsărire,

1) Bühler recomandă 3—4 cm.

2) Rigola fiind presupusă cu fundul lat de 1 cm.

3) Bühler recomandă 50 grame pe rigolă.

Heso > 20—30 grame pe rigola.

dacă se pregătește, turnându-se apa clocotită peste sămânța pusă într'o copae unde se lasă până se răcește apa, sau ținându-se un minut în cazanul cu apă clocotită, după care operațiune se dă cazanul jos de pe foc, se lasă 4-5 minute să se răcească și se toarnă din nouă peste sămânța pusă într'o copae și se lasă deasemenea până se răcește.

4. Sămânța care stă agățată multă vreme în copac, în speță glădița, dă cel mai mare număr de pueți dacă e adunată toamna, dacă se adună primăvara, în Aprilie, de pe jos sau chiar din copac, procentul se reduce aproape la $\frac{1}{4}$.

Essais concernant les problèmes de la germination des semences forestières.

Les données de la littérature concernant la germination des semences et les semailles dans la pépinière, ayant seulement une valeur locale ou en général pour des stations analogues, d'une part, et

d'autre part, les semailles des espèces qui germent dans la seconde année, étant liées à beaucoup de dépenses et de dangers,

l'auteur se propose de faire des essais, à fin d'établir:

1. Quelle est la profondeur la plus convenable et quelles sont les quantités de semences qui doivent être ensemencées pour obtenir le plus grand nombre de plantes de meilleure qualité?

2. Comment peut être provoquée dans la première année, la germination des semences qui germent d'habitude dans la seconde année?

3. Quels sont les meilleurs procédés pour la stimulation des semences qui germent difficilement?

4. Quelle est l'influence de l'époque de la récolte des semences, sur la germination des semences qui restent d'habitude attachées aux arbres jusqu'au printemps?

Les essais se font dans la région des forêts feuillues, mélangées, de *Quercus pedunculata*, *Quercus conferta* et *Quercus cerris*, situées sur le tchernosiom dégradé.

Les précipitations annuelles varient entre 510 et 550 mm.

Les recherches pour déterminer la profondeur de la semaille et la quantité de semence, ont été faites avec des semences de: *Tilia grandifolia* Ehrh., *Tilia parvifolia* Ehrh. et *Fraxinus pubescens* Lamk.

Les deux espèces de *Tilia* ont été ensemencées à 2, 3 et 4 cm de profondeur.

Pour déterminer la quantité de semence, on a ensemencé 4, 10, 13 et 16 grammes de frêne sur la rigole d'un m. l. et 10, 20, 30, 40 et 50 grammes de tilleul.

Pour provoquer la germination dans la première année aux semences qui germent d'habitude dans la seconde année, on a fait des essais:

par des semailles d'automne, faites aux époques différentes, avant et après la maturité de la semence,

par stratification faite aussi aux époques différentes; et par la stimulation de la germination avec de l'eau chaude et avec des stimulents chimiques.

Pour ces essais on a employé :

la semence de tilleul — les espèces plus haut mentionnées — la semence de frêne — *F. pubescens* et *F. holotrica*,

la semence d'érable — *acer tataricum* et de noyer — *J. nigra* L. et *cinerea* L.

Les essais pour la stimulation de la germination aux espèces qui germent difficilement ont été faits seulement avec *Gleditschia triacanthos*; comme stimulants de la germination, on a employé seulement de l'eau de diverses températures.

Pour constater si les semences qui restent attachées aux arbres jusqu'au printemps germent dans les mêmes conditions, lorsqu'elles sont ensemencées en printemps, que celles de la même espèce, qu'on récolte et qu'on ensemence en automne, l'auteur a ensemencé en même temps de la semence de *Gleditschia triacanthos* récoltée en automne, en Mars et en Avril.

Ces recherches, valables pour le clima spécifique à la région du tchernosiom dégradé et pour les forêts feuillues mélangées, de *Quercus pedunculata* et *Quercus conferta*, mènent aux conclusions suivantes :

1. Le frêne donne le plus grand pourcent de germination lorsqu'il est ensemencé à une profondeur de 2 cm.

2. Le tilleul germe mieux, lorsqu'il est ensemencé à 4 cm.

On obtient le plus grand nombre et les plus vigoureuses plantes de frêne, en ensemencant 4 grammes de semence sur m. l. de rigole.

Le tilleul donne le meilleur résultat, lorsqu'on ensemence 40 grammes sur rigole.

En ce qui concerne la germination dans la première année, des semences qui d'habitude germent dans la deuxième année, on a établi :

Pour le tilleul, on peut obtenir dans la première année un pourcent de germination de 23 %, si on l'ensemence peu avant la maturité de la semence (lorsqu'elle est encore verdâtre, mais assez forte).

Fraxinus pubescens ensemencé ou mis à la stratification dans des couches minces — 1 jusqu'à 1 1/2 cm, — au moment de la maturité, germe presque totalement dans la première année, tenu 24 heures dans de l'eau à 35°, il germe 40—45 %.

Fraxinus oxyphylla et *F. holotrica* germent dans la première année, d'un pourcent appréciable, si on plonge les semences 48 heures dans de l'eau à 35°, ou si elles sont stratifiées, à la température de 25°.

Acer tataricum germe aussi dans la première année, s'il n'est pas stratifié trop tard après la maturité; la stratification de l'érable dans le sol, donne les meilleurs résultats.

La semence de *Juglans nigra* mentue 4 jours dans de l'eau chauffée au soleil, ou 20 jours dans du fumier de cheval, germe d'un pourcent de 50 — 60 %.

3. La semence de *Gleditschia triacanthos* donne le plus grand pourcent

de germination et pousse, si elle est préparée en versant de l'eau bouillante sur la semence mise dans un pétrin, ou on la laisse jusqu'à ce que l'eau se refroidit.

On obtient les mêmes résultats, lorsqu'on tient la semence dans un petit sac, 1 minute dans la chaudière, avec de l'eau bouillante.

Après cette opération, on enlève la chaudière on la laisse se refroidir 4-5 minutes, on la verse de nouveau sur la semence mise dans le pétrin, où on la laisse se refroidir.

4. La semence qui reste longtemps attachée aux arbres (*Gleditsia triacanthos*), donne le plus grand pourcent de germination si elle est récoltée en automne, si elle est récoltée et ensemencée au printemps suivant, en Avril, le pourcent de germination se réduit à 1/4.

Versuche betreffend die Samenkeimungsprobleme.

Da die Daten, welche uns die Litteratur über die Samen-Keimung, und über die Aussaat im Pflanzgarten liefert, nur für Standorte die ähnlich jenen sind auf welchen die Untersuchungen ausgeführt wurden, einen realen Wert haben und diese für andere Regionen nur als Anhaltspunkte für Lokal-Untersuchungen dienen können,

andererseits, da die Saat solcher Arten welche nur im zweiten Jahre keimen, mit vielen Spesen und Gefahren verbunden ist,

nahm sich Verfasser dieser vor, auf dem Gebiete des degradierten Tschernosioms folgende Versuche zu machen:

1. Welches ist die zur Saat geeigneteste Tiefe und Samenmenge, um die meisten Pflanzen, bester Qualität, zu gewinnen?

2. Wie können solche Samen die erst im zweiten Jahre herauskommen, schon im ersten Jahre zur Keimung gebracht werden?

3. Welches ist die beste Behandlung um die Keimung der Samen welche schwer keimen, zu beschleunigen?

4. Übt die Epoche des Samensammelns irgend einen Einfluss aus, auf die Keimung solcher Samen, die meist bis zum späten Herbst oder sogar bis ins Frühjahr am Stamme hängen bleiben?

Die Versuche sind in der Region der Eichenmischbestände der Ebene (şleau) auf degradiertem Tschernosiom durchgeführt worden.

Die jährlichen Niederschläge schwanken zwischen 510-550 mm.

Für die Bestimmung der Tiefe und Menge der Samen, wurden folgende Samenarten verwendet: *Tilia grandifolia* Ehrh., *Tilia parvifolia* Ehrh., *Fraxinus pubescens* Lamk.

Beide Arten wurden je 2, 3 und 4 cm. tief gesät.

Als Quantitäten wurden gesät:

4-10-13-16 Gramm bei Esche und

10-20-30-40-50 Gramm bei Linde,

in je einer Reihe (Rigole) von 1 m Länge.

Für Anspornung der Keimung im ersten Jahre bei solchen Samen welche erst im zweiten Jahre keimen, wurden die folgenden Versuche vorgenommen:

Herbstsat — in verschiedenen Zeitabschnitten — vor und nach der Reife der Samen.

Schichtung in verschiedenen Zeitabschnitten.

Behandlung der Samen mit warmem Wasser und verschiedenen Chemikalien.

Für diese Versuche wurden folgende Arten benutzt :

Linde — von den oben angeführten Arten.

Esche — *F. Pubescens*, *F. Oxyphylla*, *F. holotrica*.

Ahorn — *Acer tataricum* L. und

Nüsse — *J. nigra* und *J. Cinerea* L.

Versuche zur Anspornung der Keimung bei solchen Arten, welche schwer aufschliessen, wurden nur mit *Gleditschia* vorgenommen. Zu diesem Zwecke wurde nur warmes Wasser bei verschiedenen Temperaturen angewendet, in welchem die Samen verschiedene Zeitlängen standen. Um festzustellen, ob die Samen welche bis zum Frühjahr am Stamme hängen bleiben und zu der Zeit auch gesät werden, ebenso keimen, wie diejenigen welche im Herbst gesammelt und gesät werden, wurden vom Herbst bis März und April gesammelte *Gleditschiasamen* gesät.

Die obengenannten Versuche führten für das spezielle Klima des degradierten Tschernosioms und der Eichenmischwäldern, zu folgenden Schlussfolgerungen :

1. Für Eschenarten, die geeignetste Aussaatiefe ist 2 cm, für Linde 4 cm. Die grösste Anzahl und die schönsten Eschenpflanzen bekamen wir wenn, — die anderen Bedingungen gleich bleibend, — eine Menge von 4 Gramm Samen in einer Reihe gesät wurden. Für Linde sind 40 Gramm die entsprechende Menge.

Die Samen welche erst im zweiten Jahre aufschliessen können — mit Beobachtung mehrerer Normen bezüglich der Zeit in welcher diese gesät werden, und verschiedenen Vorbereitungen unterworfen, welche nicht für alle Arten gleich sind, — auch im ersten Jahre zur Keimung gebracht werden können.

Die Linde keimte im ersten Jahre, mit 23 %, wenn die Samen etwas vor der Reife — etwas grün aber doch genügend hart — gesät wurden.

Die Esche, *F. pubescens*, im Momente des Reifwerdens, in schmalen Schichten von 1—1½ cm gesät oder geschichtet, kommt im ersten Jahre vollständig heraus.

In 35° warmem Wasser 24 Stunden lang gehalten, keimen die Samen im ersten Jahre 40—50 %.

Fraxinus oxyphylla und *F. holotrica* keimen im ersten Jahre entsprechend wenn die Samen 48 Stunden lang in 35° C warmem Wasser oder im Boden bei 25° gehalten werden.

Acer tataricum keimt auch im ersten Jahre, wenn die Samen gleich nach Reifwerden geschichtet werden. Den besten Erfolg gibt die Schichtung im Boden.

Wenn *Juglans nigra* 4 Tage lang in durch die Sonne erwärmtem Wasser oder 20 Tage lang in Pferdedünger gehalten wird, so beträgt die Keimung 50—60 %.

Für *Gleditschia* bekommt man die grösste Keimung nach folgender Vor-

Bereitung: in einem Backtroge giesst man über die Samen siedendes Wasser und es bis zur Auskühlung dort lässt.

Dasselbe Resultat erhält man wenn die Samen in einem Säckchen in kochendem Wasser 1 Minute lang eingetaucht werden.

Nach Herausnahme des Säckchens, lässt man das Wasser 4—5 Minuten lang kühlen, und giesst es dann über die Samen, welche in einen Backtroge geleert wurden, wo man sie dann bis zur vollständigen Auskühlung des Wassers lässt.

4. Die Samen welche lange Zeit am Stamme hängen bleiben, speziell *Gleditschia*, geben den grössten Keimungsprozent, wenn sie schon im Herbste gesammelt werden.

Andererseits, gesammelt und gesät im Frühjahre, reduziert sich der Keimungsprozent auf $1/4$.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

DAREA DE SEAMĂ A CONSILIULUI TECHNIC AL PĂDURILOR PE ANUL 1930.

Pentru prima oară în cei 50 de ani de existență ai Consiliului tehnic al pădurilor, se prezintă o dare de seamă anuală de activitatea acestui Consiliu, cu concluziuni și propuneri privitoare la conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor țării.

Dacă prin articolul 30 din vechiul Cod silvic din 1881, care înființează primul Consiliu tehnic al pădurilor, nu se prevede nici o dispozițiune cu privire la obligația acestui consiliu de a da seama de activitatea sa printr'un raport anual, Codul silvic din 1910 — astăzi în vigoare — prin articolul 18 al. ultim dispune că, anual, Consiliul tehnic al pădurilor este obligat să facă Ministerului Agriculturii propuneri privitoare la conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor Statului, pentru ca soluțiunile ce se vor da să poată fi puse în aplicare în anul următor. Dispozițiunea nu s'a adus niciodată la îndeplinire, iar textul legii căzuse în desuetudine.

Noua lege pentru administrarea pădurilor dispune expres prin articolul 55, că la finele fiecărui an, Consiliul tehnic este obligat să supună Ministerului o dare de seamă cu concluziuni și propuneri privitoare la conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor.

Pentru satisfacerea acestei dispozițiuni din lege, actualul Consiliu a întocmit și prezentat Ministerului darea de seamă al

cărei cuprins, în capitolele importante, îl dăm mai jos, chestiunile tratate trebuind să intereseze și pe specialiști ca și pe oricine se interesează de politica forestieră a țării.

Sperăm că judicioasele propuneri ce se fac prin această dare de seamă vor fi luate în considerație de forurile respective, trecându-se dela propuneri la realizări efective, iar Consiliul tehnic va înfăptui angajamentele ce și le-a luat, spre cinstea acestei instituții menită să devină coloana vertebrală a politicii silvice naționale.

A. I. I.

Amenajarea pădurilor

Potrivit dispozițiilor Codului Silvic și legii modificatoare a acestui cod, exploatarea pădurilor supuse regimului silvic se face pe baze de:

1. Amenajament;
2. Regulament de exploatare și
3. Studiu sumar.

Prin legea modificatoare a Codului Silvic din 1920, toate lucrările privitoare la exploatarea pădurilor urmau să fie revizuite, — iar Statul, moșnenii, Composesoratele și pădurile administrate de Stat trebuiau să-și alcătuiască, conform legii, amenajamentele sau studiile sumare privitor la exploatarea pădurilor.

Deoarece întocmirea de amenajamente penru toate aceste păduri, care constituiau suprafețe însemnate de peste 3.000.000 ha, era o operațiune care cerea personal numeros și timp îndelungat, și deoarece exploatarea unor astfel de păduri nu puteau fi oprite până la facerea amenajamentelor, — Casa Pădurilor a dispus întocmirea așa numitelor amenajamente sumare, care, destinate să înlocuiască vechile studii sumare de exploatare — însemnau un pas înainte pentru buna gospodărie forestieră, întrucât aceste amenajamente sumare, spre deosebire de studiile sumare, recomandate de lege, cuprindeau cadrul general de exploatare al unei unități de amenajament și stabileau posibilitatea normală, ordinea tăerilor și revoluția normală pentru acea unitate.

În fapt, inovația amenajamentului sumar se întemeie pe dispozițiile art. 6 din Codul Silvic și nu a fost determinată decât de grija conservării pădurilor.

Ca urmare a acestor dispozițiuni se găsesc astăzi în uz, în afară de lucrările de exploatare citate mai sus, și amenajamentele sumare.

Consiliul a avut să se pronunțe asupra a 140 amenajamente, 55 regulamente de exploatare, 113 studii sumare și 60 amenajamente sumare.

Consiliul găsește că atâtea tipuri de lucrări de amenajare înscrise în lege, nu numai că sunt inutile și că în legiuirile altor țări cu o

înaintată gospodărie silvică nu există, dar că împiedică acea tendință de rațională unificare și perfectuare a lucrărilor de amenajare în toate pădurile, tendință ce se afirmă în toate țările care fac o reală politică de amenajare a pădurilor lor și către care trebuie să îndreptăm și gospodăria noastră silvică.

Pentru acestea Consiliul propune, ca dispozițiunile respective din Codul Silvic și legea modificatoare să se unifice și modifice în sensul ca exploatarea oricărei păduri supuse regimului silvic, să se facă pe bază numai de amenajament, care urmează a fi restrictiv pentru proprietarul public, în ceace privește condițiunile exploatărilor, sau mai puțin restrictiv, înțelegând continuitatea periodică a tăerilor, pentru proprietarul particular.

Preocupat de ideia apărării intereselor generale, strâns legate de conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor țării, convins că numai aplicarea principiilor anunțate și statuate de legile silvice, în vigoare ca și urmarea fidelă a percepțelor științei și tehnicii silvice, pusă în concordanță cu condițiunile staționale silvicole, economice și sociale din țara noastră, care trebuie să călăuzească pe amenajist în lucrările sale, nu rareori Consiliul a fost nevoit să avizeze pentru respingerea multora din lucrările prezentate, factura și economia lor necorespunzând legilor și științei.

Consiliul, conștient de misiunea ce are, și animat de dragostea ce o poartă pădurilor țării, este convins că întrunește sufragiile de aprobare ale tuturor oamenilor de bine, deși își dă perfect seama de răspunderea grea cu care este încărcat și de opinia puțin favorabilă ce și-o creiază prin aplicarea riguroasă a legilor.

Propuneri de lichidarea capitalului lemnos în câțiva ani, în pădurile aparținând la persoane morale publice sau private, au fost respinse de Consiliu, de plano, spre a se întocmi amenajamentul cu aplicarea raportului susținut, singurul sistem care asigură și generațiilor viitoare patrimoniul la care au dreptul și de care, nu fără periclitaarea existenței lor ar putea fi lipsite.

Sistemul din trecut, mercantilist, în aparență numai, conform cu interesele de moment ale proprietarului, în realitate însă un sistem de ruină și neprevădere, atât pentru economia privată cât și pentru economia generală a țării, acela de a se prevedea, pro forma numai, în amenajamente, regulamente de exploatare și studii, revoluțiuni normale, ficțiuni de amenajamente teoretice și imaginare, dublat de singurele reale și operante, așa zisele „revoluțiuni tranzitorii” și „perioade de așteptare”, primele cât mai scurte, secundele cât mai lungi, a preocupat și va mai preocupa Consiliul până la definitivă înlăturare a sistemului din practica lucrărilor de amenajare, sistem ce duce pur și simplu la lichidarea pădurilor particulare.

Consiliul propune, ca texte de lege, precise și severe, de îndată să pue capăt acestui sistem de colonială lichidare a pădurilor particulare din țara noastră, urmând ca și exploatarea acestor păduri să se reglementeze pe bază de continuitate anuală sau periodică, în acest

din urmă caz însă neputându-se exploata mai mult decât economia realizată peste capitalul lemnos normal de exploatare.

În interesul strictei aplicări a legii este necesar să evidențiem nepotrivirea care există între dispozițiile art. IV din legea „Modificări la Codul Silvic din 1910”, care obligă întocmirea unui amenajament pentru pădurile din regiunea de munte mai mari de 25 ha. și între cuprinsul art. 1 din regulamentul pentru aplicarea acestei legi, care la alineatul 2 prevede că pădurile din regiunea de munte cu suprafața de peste 25 ha. și cele din regiunea de câmpie și coline cu suprafața de peste 100 ha., se vor exploata pe bază de regulamente de exploatare sau amenajamente, — fără a se preciza dacă se mai referă și la natura proprietarului — în înțelesul articolului 3 din C. S.

Consiliul, constatând această nepotrivire, găsește că regulamentul nu poate modifica textul categoric al legii și propune ca regulamentul să se pună de acord cu legea în sensul, ca pădurile cu suprafețe mai mari de 25 ha. din regiunea de munte să se exploateze pe bază de amenajament, — în înțelesul exprimat de Consiliu în partea I-a a acestui capitol.

*

Regenerările naturale s'au dovedit a fi cele mai sigure și cele mai economice în cultura forestieră. Țara noastră oferă condițiuni optime pentru regenerările naturale. Consiliul, hotărât, a respectat fidel aceste principii, având totdeauna în fața sa situația dezastruoasă, la care au dus tăerile rase, cu regenerări artificiale pe suprafețe întinse, în pădurile din regiunea muntoasă a țării, și a recomandat în avizele sale, ca în amenajamentele, regulamentele și studiile sumare prezentate, să se adopte modalități de tratament bazate pe regenerarea naturală, ori de câte ori Consiliul a putut constata că adoptarea unui asemenea sistem de regenerare era indicată de condițiunile de climă, sol și arboret.

*

Statul are nu numai obligațiunea legală impusă prin art. 2 din Codul Silvic de a-și amenaja pădurile sale și cele administrate de el, dar în noua fază a politicii de valorizare, industrializare și comercializare adoptată de Stat pentru pădurile sale prin Casa Autonomă, amenajarea pădurilor apare și ca o necesitate inexorabilă, de a cărei urgență executare depinde realizarea sistemelor urmărite de această nouă politică de gospodărie publică.

Consiliul ține să precizeze și să-și afirme punctul său de vedere, că o gospodărie rațională în pădurile Statului nu poate exista fără amenajarea regulată și științifică a acestor păduri și că prima grijă ce trebuie să preocupe administrația C. A. P. S.-ului este, ca să-și amenajeze în cel mai scurt timp pădurile sale neamenajate încă.

Nici un sacrificiu făcut în această direcție nu este prea mare.

căci totul va fi recuperat prin valoarea pe care o capătă pădurea bine amenajată, în plus, veniturile ce se vor realiza pe urma amenajării.

De către C. A. P. S. s'au prezentat Consiliului spre avizare 15 amenajamente și 21 amenajamente sumare pentru o suprafață păduroasă de 88.000 ha., care împreună cu 953.500 ha., pădure pe care Statul le are amenajate din trecut, dă un procent de 53% păduri amenajate.

Consiliul a luat cunoștință de Decizia No. 169/1930, a Curței de Casație, prin care declară inoperante sancțiunile edictate de art. 7 C. S. pentru proprietarii și exploatorii pădurilor din categoria acelorora prevăzute de art. 4 din legea modificatoare a C. S. și anume proprietăți mai mici de 100 ha la deal și câmpie și mai mici de 25 ha la munte, — păduri pentru a căror exploatare acest art. dispune întocmirea numai a unui simplu studiu sumar, ce iese de sub prevederile art. 7 din legea C. S.

Respectarea și aplicarea de către instanțele judecătorești de fond a jurisprudenței stabilite de Curtea de Casație, prin sus menționata sa Decizie, duce la complectă neaplicare a sancțiunilor edictate de art. 7 din C. S. în pădurile sub 100 ha la deal și șes și sub 25 ha la munte, păduri ce reprezintă un procent de circa 20% din totalul pădurilor țării, neaplicare ce n'ar putea să nu fie urmată și de consecințe grave pentru conservarea și regenerarea acestor păduri.

Consiliul a propus la timp și repetă propunerea ca să se pună de acord art. 4 din legea modificatoare a C. S. cu art. 7 din acest C. S., în sensul ca să se poată face aplicabile dispozițiunile articolului 7 și pentru pădurile a căror exploatare se poate face numai pe bază de simple studii sumare.

Pulverizarea proprietății forestiere particulare în adevărate fărâmituri teriere, în special proprietatea forestieră țărănească, ca o consecință a mutațiilor între vii și a succesiunilor, conducând, dacă nu întotdeauna la desființarea pădurii, în orice caz la o adevărată disociere a unităților economice amenajabile și în consecință la imposibilitatea unei exploatare amenajate, Consiliul, conștient de punctul său de vedere cu privire la reconstituirea proprietății particulare forestiere înființată, a opinat în avizele ce i s'au cerut, pentru respingerea cererilor de anulare amenajamentelor acelor păduri, care au fost civilizate în loturi mici în urma vânzării lor, urmând a se menține și mai departe în vigoare amenajamentul comun al întregii păduri.

Conservarea domeniului forestier. Exproprieri.

Suprafața pădurilor țării, în 1920, după alipirea provinciilor surori, era de 6.520.000 ha., ceiace reprezenta un procent păduros de 22% din suprafața totală a țării.

În urma aplicării dispozițiilor din art. 7 al. f. și 23 al. 4 din legea pentru reforma agrară din vechiul regat, art. 12 din legea

pentru înființarea pășunilor comunale, art. 24 alin. e din legea de reformă agrară pentru Transilvania și legea de reformă agrară din Bucovina, s'au încuviințat exproprierea de păduri pentru constituirea de islazuri comunale în regiunile de deal și munte. Ca o consecință a aplicării acestor dispozițiuni, o suprafață de circa 1.200.000 hectare de pădure din regiunile de deal și munte, ba chiar și din regiunile calificate de lege, ca regiuni de șes, a fost expropriată, defrișată, în cea mai mare parte, și afectată pășunii, — cea ce reprezintă un minus procentual de 14% din suprafața arătată mai sus, a pădurilor țării.

N'ar fi lipsit de interes să cercetăm în fiecare caz modul cum dispozițiunile și intențiunile legii au fost aplicate și înțelese de către comisiunile care au hotărât exproprierea de păduri în vederea constituirii de pășuni comunale și cum, o măsură cu un caracter economic bine justificat, printr'o greșită aplicare a legii, în unele cazuri, a scos din patrimoniul forestier al țării, suprafețe improprii practicei pășunatului. Numai că un asemenea studiu ar fi prea lung și ne-ar îndepărta dela obiectul acestei expuneri.

Este adevărat că înființarea islazurilor comunale a plecat dela ideea de echitate socială, că pășunile trebuie să reîntre în proprietatea celor cari le-au folosit dealungul anilor.

Totuș este necesar să menționăm, că s'au destinat pentru pășuni suprafețe întinse de pădure, care se vor transforma în câțiva ani numai, într'o dezolantă regiune unde serviciul ameliorărilor din Direcțiunea Regimului Silvic va avea de lucru câțiva ani în șir, pentru corectarea torenților, cari vor lua naștere în cel mai propriu teren în pantă abruptă superficial și erozibil.

Socotind că cea mai mare parte din suprafața păduroasă afectată pentru islazuri comunale a fost complet defrișată, iar acolo unde s'a constituit pășune împădurită, pădurea a rămas în consistența rară, cerută de pășune, nu mai poate compta în domeniul păduros al țării, se deduce că actualmente procentul păduros al României din 22%, cât era înainte de aplicarea reformei agrare, astăzi acest procent păduros a scăzut la 19%. Procentul păduros normal, stabilindu-se a fi 25%, în general, pentru o țară cu raporturi armonice între agricultură și industrie, cu un climat care să permită o cantitate normală de precipitațiuni atmosferice, cu o rețea hidrografică normală, pentru o țară în care populația autohtonă poate fi îndestulată cu lemne de foc și de lucru prin pădurile proprii, rezultă că suntem o țară cu procentul păduros mult sub normal.

Este evident, că intențiunea legiuitorului, de a crea pășuni comunale în regiunile de deal și munte, cu sacrificiul unei părți din pădurile țării, nu a plecat dela ideea că îndeletnicirea creșterii vitelor prindea să se înfiripeze din momentul exproprierilor și că până la acel moment milioanele de vite câte au crescut pe întinsul acestei țări și-au cules hrana din isvoarele care au secat subit. Autorul legii exproprierii pădurilor a înțeles că acestea pot veni în ajutorul economiei pastorale, a cărei dezvoltare se urmărea în măsura în care sacrificiul

lor nu va însemna o devastare a patrimoniului pădurăresc al țării sau o păgubire a interesului general. Este imposibil de conceput, că legiuitorul a intenționat să constituie mii de hectare pășune împădurită numai pentru o singură comună, sau că a înțeles să se destine ca pășune terenuri erozibile și să transforme suprafețe întinse în ținuturi de dezolare și ruină.

Crearea pășunilor comunale nu a urmărit eludarea dispozițiilor de regenerare a pădurilor exploatate și nici exploatarea forțată a acestora. Pășunile împădurite urmau să se constituie în măsura disponibilităților, care nu prejudiciau interesul general și în întindere pe cât posibilă suficientă pentru a ajuta dezvoltarea economiei pastorale, pe lângă resursele, care au existat și au înlesnit creșterea vitelor până la momentul exproprierei.

Cu această concepție trebuia să se păsească la defrișarea pădurilor, iar comisiunile de expropriere urmau să dea, în toate ocaziunile această interpretare legii. În multe cazuri însă, comisiunile de expropriere au lucrat numai în paguba pădurilor, și se pot cita toate hotărârile date fără avizul prealabil al Consiliului Tehnic, după cum se pot menționa hotărârile definitive de expropriere a circa 30.000 hectare de pădure din Dobrogea, în regiunea calificată de lege drept câmpie.

În acest din urmă caz, Consiliul s'a văzut pus în fața unor studii de transformare în pășune a unor păduri, care, potrivit legii, nu pot fi desinate ca islazuri, dar care totuși, fără avizul prealabil al Consiliului Tehnic, au fost definitiv expropriate.

Exproprierea s'a pronunțat pe baza art. 7 alin. f. din legea de reformă agrară pentru vechiul regat, fiind considerate ca terenuri domeniiale silvice acoperite cu tufișuri, ce nu vor mai putea deveni nici odată păduri, arborete cu consistența plină sau aproape plină, cu creșteri viguroase, aflate pe sol forestier normal, cu pătură moartă abundentă.

Aprobarea unor asemenea lucrări, ar fi pus Consiliul în pozițiunea de a aviza în flagrantă contradicție cu legea, care nu autoriză defrișarea în aceste păduri și nu îngăduște nici măcar pășunatul. În această situație, Consiliul nu a văzut posibilitatea de a justifica o măsură ilegală și a lăsat întreaga răspundere aceluia care au hotărât exproprierea celor circa 30.000 ha. pădure din regiunea de șes a Dobrogei, care n'are decât un procent păduros deabia de 10%.

Chestiunea înființării izlazurilor comunale din păduri trebuie privită și din punct de vedere al raportului acestor pășuni cu restul pădurii neexpropriate, mai ales când împrejurările au pus în dependență în unele cazuri, practica pășunatului în islazurile create, de vecinătățile neexpropriate de pădure. Și aci se așează exproprierea poenilor interioare și accesul la islazuri prin restul pădurii neexpropriate. În aceste cazuri, suprafața destinată pentru islaz, în interiorul pădurii, compromite regenerarea și vegetația unei suprafețe de pădure cuprinse între islaz și delimitările locuitorilor, cu mult mai mare decât cea a pășunii înființate. Pădurea Co'meana (Răsăritul și Ap sul din județul

Argeș, care acum 16 ani constituia unul din cele mai impunătoare și mai frumoase masive de stejar din regiunea de dealuri, în întindere de 12.000 ha., a fost fărâmițată pe o suprafață de circa 8.000 ha. prin exproprierea interioară în vederea înființării de pășuni comunale; și la această din urmă cifră, trebuie să se adauge suprafața însemnată cuprinsă între islazuri și delimitări, expusă ruinării, prin faptul trecerii continue a turmelor, fie la adăpost, fie la sat. Desigur, că pagubele ar fi fost mult reduse, dacă perimetrul islazurilor ar fi fost determinat într-o margine de pădure, în imediata vecinătate a comunelor. Decât, că vegetația luxuriantă din poenile inferioare ale pădurii nu era de natură să aducă în spiritele avide ale oamenilor, soluția cea mai cumpănită.

Este evident, că alături de mințile ponderate ale reprezentanților silviculturii române, Consiliul Tehnic al pădurilor, în sensul celor exprimate mai sus, a înțeles necesitatea economică a înființării islazurilor comunale și fiindcă pădurile au constituit resursele pentru pășune dealungul atâtor ani, chiar împotriva dispozițiilor categorice ale Codului Silvic, Consiliul a socotit sacrificiul expropriierilor din păduri în parte, cel puțin, ca o necesitate inevitabilă și de interes național. Numai că din clipa creerii acestor pășuni pădurea are dreptul să revendice liniștea, pe care i-o acordă art. 15 din codul silvic, dar care nu i-a fost amenajată în trecut și să ceară ca pășunatul să-și mărginească practica numai în islazurile comunale înființate prin legea de reformă agrară.

Următor acestei idei, Consiliul crede că este necesar ca domeniului forestier să-i se constituie, pe cale de lege riguros aplicată, granițe impenetrabile pentru practica pășunatului și aceasta în toate pădurile țării, indiferent de proprietar. Pădurile din regiunea de stepă a țării, cu aspectul lor degenerat, sunt un exemplu impresionant al imensului rău, pe care pășunatul îl produce în păduri. Și nici o îndreptare aci, ca și pretutindeni, nu se poate nădăjdi — ori câte eforturi s'ar depune — fără oprirea imediată a pășunatului. Nici înlocuirea esențelor indigene cu salcâmul, care nu se găsește în stepă în stația lui optimă și nici altă soluție, ori cât de savantă, nu se cunoaște pentru a înconjura prejudiciul imens al pășunatului în păduri.

Deasemeni, Consiliul, consecvent cu cele exprimate mai sus, socotește că pășunatul nu trebuie să se practice în islazurile înființate pe terenurile în pante mari, unde pădurea trebuie, sau menținută sau reconstituită și destinată ca pădure comună, spre a se evita provocarea torenților și alunecările de terenuri. Spre a se ajunge la acest sfârșit, Consiliul crede că este necesar a se alcătui un text de lege, după care terenurile din islazurile clasificate ca improprii pășunatului, de o comisiune, în care cuvântul specialistului să aibă greutatea ce se acordă competenței proprietatea funciară, funcțiune în cadrul căreia trebuie integrată orice întrebuințare dată pământului, și aceasta cu atât mai mult, cu cât este vorba de un pământ expropriat în numele cauzei de utilitate națională și judecând că n'ar fi deloc în

interesul economiei naționale în general și al economiei populației rurale în special, dezvoltarea anarmonică a producției zootehnice și producției forestiere, socotește că cea de a doua nu trebuie să fie sacrificată în interesul celei dintâi.

Noi amputări impuse domeniul forestier al țării ar duce la periclitarea intereselor generale actuale și viitoare, pedeparte.

Pe de altă parte, Consiliul consideră, că efectele legiurilor noastre agrare din ultimul deceniu, în ceiace privește exproprierea pentru cauza de utilitate națională, trebuiesc limitate în timp pentru păduri și exproprierea urmează să înceteze în acest domeniu.

Dealtfel aceiași ideie legiuitorul a exprimat-o categoric în art. 139 din legea pentru reforma agrară din Ardeal, dispunând că procedura exproprierii pe baza acesteia se face de drept numai odată pentru fiecare moșie sau parte de moșie și este terminată prin hotărîrea definitivă dată de organele de aplicare și că după terminarea exproprierii, dispozițiunile legii relativ la expropriere se abrogă.

Călăuzit de aceste convingeri, Consiliul a avizat la respingerea noilor propuneri de expropriere de păduri pentru complectări de pășuni, sau pentru schimbarea suprafețelor destinate cu câțiva ani înainte, pentru islazuri, și azi ruinate, ca o consecință a pășunatului abuziv și dezordonat.

Consiliul crede că exproprierea de păduri trebuiesc oprite pe cale de lege. Oricare ar mai fi nevoile de pășune, și fără o serioasă îndrumare pe calea ameliorațiilor pastorale, acestea se vor ivi continuu, din păduri nu se mai poate destina nici un ha. de islaz.

Direcția islazurilor și organele agricole au datoriat să înceapă o campanie susținută pentru conservarea și ameliorarea pășunilor create prin expropriere din păduri, și, în sensul acestuia, urmează să se elaboreze instrucțiuni și dispozițiuni legiferate, care să împiedice o viitoare criză a pășunatului în țara noastră, să fie destinate pentru păduri comunale, în beneficiul comunei careia aparține, prin expropriere, islazul.

Reforma agrară, ca și aplicarea ei, a dat naștere la un număr de legi, cari, din cauza disponibilităților limitate supuse exproprierii, au în mod firesc un caracter excepțional.

Aplicarea la păduri, a acestor legi, fatal trebuie să fie limitată, fiindcă limitate sunt și disponibilitățile din păduri, care pot fi destinate altor culturi decât aceia forestieră și fiindcă pădurile constituiesc o avuție națională, care nu poate și nu trebuie a fi risipită sau desființată.

România a avut reputația unei țări exportatoare de lemn. D-rul Enders susține că o țară a cărei întindere forestieră este mai mică de 0,35 ha. de cap de locuitor, nu mai poate exporta lemn. Ori, după

statistica din 1922, suprafața forestieră a țării, în urma exproprierilor de păduri, raportată la cap de locuitor, este mai mică decât cifra de mai sus. Rezultă de aci că pădurile românești nu mai pot face nici un sacrificiu, fără ca economia generală a țării să nu sufere păgubitoare consecințe.

Și în această situație, după ce patrimoniul păduros al țării a suferit o așa de întinsă amputare, prin creiarea de islazuri comunale, se mai continuă totuși cu noi exproprieri și destinări de păduri pentru constituiri de islazuri comunale.

S'au prezentat Consiliului spre avizare, 58 propuneri de exproprieri de păduri în vederea complectării de pășuni comunale în Vechiul Regat, fără să se fi respectat, în unele cazuri, procedura instituită de legea agrară, lucrându-se în comisii adhoc, neîmpunternicite de lege, cu sau fără opinia șefului de ocol silvic respectiv, pentru comune, cărora li se constituiesc deja pășunea pe calea indicată de legea pentru înființarea pășunelor comunale și legea agrară.

Consiliul, apreciind la justa lor măsură trebuințele pentru teren de pășune crede, că folosința acestora nu se poate îndepărta de concepția nouă a funcțiunii sociale, pe care o îndeplinește proprietatea funciară, funcțiune, în cadrul căreia trebuie integrată orice îmbunătățire dată pământului, și aceasta cu atât mai mult, cu cât este vorba de un pământ expropriat în numele cauzei de utilitate națională și judecând, că n'ar fi deloc în interesul economiei naționale în general și al economiei populației rurale în special, desvoltaea anarmonică a producțiunii zootehnice și producțiunii forestiere, socotește, că cea de a doua nu trebuie să fie sacrificată în interesul celei dintâi.

Noi amputări impuse domeniului forestier al țării ar duce la periclitarea intereselor generale actuale și viitoare, pedeparte.

Pe de altă parte, Consiliul consideră, că efectele legiuirilor noastre agrare din ultimul deceniu, în ceea ce privește exproprierea pentru cauza de utilitate națională, trebuiesc limitate în timp pentru păduri și exproprierile urmează să înceteze în acest domeniu.

De altfel, aceiași ideie legiuitorul a exprimat-o categoric în art. 139 din legea pentru reforma agrară din Ardeal, dispunând, că procedura exproprierii pe baza acestei se face de drept numai odată pentru fiecare moșie sau parte de moșie și este terminată prin hotărâre definitivă dată de organele de aplicare și că după terminarea exproprierii, dispozițiunile legii relativ la expropriere se abrogă.

Călăuzit de aceste convingeri, Consiliul a avizat la respingerea noilor propuneri de exproprieri de păduri pentru complectări de pășuni, sau pentru schimbarea suprafețelor destinate cu câțiva ani înaintea, pentru islazuri, și azi ruinate, ca o consecință a pășunatului abuziv și desordonat.

Consiliul crede că exproprierile de păduri trebuiesc oprite pe cale de lege. Oricare ar mai fi nevoile de pășune, — și fără o serioasă îndrumare pe calea ameliorațiunilor pastorale, — acestea se

vor ivi continuu, din păduri nu se mai poate destina nici un ha. de islaz.

Direcția islazurilor și organele agricole au datoriat să înceapă o campanie susținută pentru conservarea și ameliorarea pășunilor create prin exproprieri din păduri, — și, în sensul acesta, urmează să se elaboreze instrucțiuni și dispozițiuni legiferate, care să împiedice o viitoare criză a pășunatului în țara noastră, destinând ca pășune și terenuri agricole. Astfel, islazurile create, prin reforma agrară în regiunile accidentate, vor deveni în curând terenuri stărilor sau acoperite de o vegetație ierbacee improprie pășunatului, pentru cazul când nu se vor transforma în bazine de recepție ale unor torenți pustiitori. Trecutul nostru și experiența altor țări, pot constitui învățături, de care, fără întârziere, trebuie să se țină seamă.

În aceeași ordine de idei, Consiliul, a dat în avizele sale cele mai potrivite indicațiuni pentru creierea pășunilor împădurite, recomandând păstrarea pădurii pe terenurile în pantă sau erozibile, precum și constituirea de perdele de protecție împotriva vânturilor sece-toase, pentru adăpostul vitelor și pentru a evita secătuirea isovoarelor. Totuși, Consiliul nu-și face iluzii și crede că recomandațiunile sale și-au găsit o aplicare foarte relativă, cu totul insuficientă în realitate. Un control ar mări dezamăgirea, dar ar preveni consecințe mult su-părătoare.

În rezumat, Consiliul, având convingerea fermă, că o îndrumare susținută spre conservarea și ameliorarea pășunelor va îndestula trebuințele de islaz și va evita o criză serioasă a pășunatului în țara noastră, că exproprierile făcute până astăzi în păduri întrec puterea de sacrificiu pe care o avuție națională de așa importanță a putut s'o facă, recomandă stăruitor forurilor în drept să ia măsuri pentru oprirea exproprierilor din păduri; altfel, criza pășunatului, care nu poate fi evitată de cât prin cultura rațională a islazurilor, expropriate până azi, și nu printr'o politică continuă de exproprieri, va deslănțui o criză gravă și ireparabilă dealungul câtorva generațiuni, aceia a pădurilor.

Consiliul ține să se observe, că o revenire a exproprierilor prin păduri, pentru completări de islazuri create în măsura disponibilităților și nevoilor cercetate la timp, nu va putea fi oprită înainte, ca cea mai mare parte a patrimoniului național pădurăresc să nu fi fost desființat. Și aceasta, nu se va face fără ireparabile consecințe pentru economia generală a unei țări cu caracter agricol.

Pentru ilustrarea celor de mai sus, vom face o scurtă și sintetică expunere a cazurilor prezentate Consiliului dela Mai și până la 31 Decembrie 1930, cu privire la propuneri de completări și schimbări de suprafețe destinate ca islazuri.

Din cele 58 de lucrări, menționate mai sus, și supuse spre avizare Consiliului, în 2 cazuri se cerea schimbarea islazului atribuit prin expropriere, fiind impropriu scopului pentru care e a des. islazul terenul fiind erozibil;

În 15 cazuri s'au cerut noi exproprieri pentru complectări de islazuri, în păduri aflate pe terenuri în pante mari, cu sol erozibil și alunecător;

În 3 cazuri se cere complectarea islazului comunal și drumuri de acces;

În 10 cazuri se cere complectarea islazului cu poziții interioare;

Intr'un caz se cere exproprierea unei porțiuni de pădure pentru islaz comunal, în beneficiul unui sat din regiunea de câmpie a țării.

În 3 cazuri se cere complectarea islazurilor expropriate și a căror suprafață depășește pentru fiecare caz 300 ha.

În sfârșit în 24 cazuri se cere complectarea islazului, care s'a dovedit insuficient, deși, în momentul exproprierii, nevoile de pășune au fost cercetate și satisfăcute în măsura posibilității.

În afară de cazurile arătate mai sus, Consiliul mai are cunoștință de cererile de complectări de islazuri, ce s'au satisfăcut în Ardeal, fără a se mai cere avizul Consiliului Tehnic.

În această provincie procedura îndeplinită, în asemenea cazuri, a constituit o derogare dela lege și trebuie s'o spunem, cu regret, că această derogare a dat loc la abuzuri, ce se găsesc astăzi în cercetarea justiției.

Este necesar să notăm, că în cele de mai sus nu s'a ținut seama de exproprierile făcute pentru împroprietări individuale cu teren de cultură și pentru constituiri de vetre de sat, și este indiscutabil că și aceste suprafețe nu sunt cantități neglijabile și fac parte din sacrificiul făcut de păduri.

Extinderea regimului silvic.

Consiliul ține de a sa datorie să semnaleze marele rol ce-l va avea pentru conservarea patrimoniului silvic al țării complectarea recent făcută a articolului 1 din codul silvic, adăogându-i noul alineat j prin care se dispune supunerea la regimul silvic, a tuturor pădurilor particulare, din orice regiune de munte, deal și câmpie, în care procentul păduros socotit pe regiune a scăzut sub 25% din suprafața județului respectiv. Prin această nouă legiferare s'a împlinit o mare lacună, salvându-se dela o defrișare sigură prin exploatarea abuzivă și pășunată, pădurile particulare din regiunea de câmpie și coline joase ale țării. Prin această complectare s'a realizat un mare deziderat de politică silvică națională, supunerea la regimul silvic a tuturor pădurilor țării, din acest punct de vedere țara noastră neapărat trece pe primul plan între toate statele, ce au instituția regimului silvic mai mult sau mai puțin dezvoltată.

Consiliul, în avizele ce i s'au cerut pentru supuneri la regimul silvic pe baza noului text de complectare, a dat și norme precise de modul cum trebuie să se procedeze la aplicarea acestui text.

Mărirea domeniului forestier.

Una din chestiunile importante, căreia politica noastră forestieră trebuie să-i dea o soluțiune de realizare, este aceea a mării domeniului nostru forestier.

Consiliul s'a simțit dator a se ocupa de această problemă și crede că extensiunea suprafeței păduroase se poate realiza printr'o acțiune susținută de împăduriri.

Împăduririle pot fi efectuate:

a) *fie de Stat*, și în acest scop trebuie să se afecteze credite importante,

b) *fie de comune, de asociațiuni și persoane morale*, care prezintă interese generale,

c) *fie de particulari*, individual sau asociați.

Conform art. 8 din codul silvic, Statul, Domeniul Coroanei și toate persoanele rurale, publice și private sunt obligate să împădurescă:

1. Poenile sau locurile goale aflate în perimetrul pădurilor, afară de acelea necesare exploatării;

2. Terenurile improductive precum și acelea, pe cari le-ar cumpăra în scop, de a se crea păduri de protecție.

Consiliul găsește că, excepție făcând întrucâtva Statul, pentru celelalte categorii de proprietari de păduri, textul legii e căzut în desuetudine, obligațiunea nerespectându-se decât în cazuri foarte rare și cauza, Consiliul o găsește în lipsa de sancțiuni eficace, ce trebuiau prescrise de lege.

Consiliul, conform art. 53 alin. e din legea pentru administrarea pădurilor, este chemat să avizeze asupra proiectelor și devizelor de împăduriri la pădurile supuse regimului silvic, iar prin art. 18 din codul silvic i se impune Consiliului Tehnic obligațiunea de a stabili tabloul pământurilor lipsite de vegetație lemnoasă, care vor trebui împădurite.

Consiliul propune inaugurarea unei serioase politici de împădurire. Un program general pe 10 ani, este necesar. În această operă numai eforturile Statului nu sunt suficiente, inițiativa privată trebuie să colaboreze cu Statul.

Consiliul propune o serie de măsuri menite să încurajeze și să susțină această inițiativa privată:

1. O vie propagandă.

2. Subvențiuni în bani, semințe și pueți.

3. Credite pe termene lungi.

4. Degrevarea fiscală la: exploatări, mutațiuni și succesiuni, pentru pădurile create din inițiativa privată.

Consiliul semnalează neaplicarea art. 14 din legea agrară pentru vechiul Regat și art. 18 din legea agrară pentru Transilvania, cu privire la exproprierea în întregime a pământului des inundabil, mocsirlos, neproductiv și al râpilor, pentru a fi îmbunătățite sau împădurite de comună sau Stat.

Cum suprafața terenurilor neproductive din țara noastră este de circa 2.500.000 hectare, din care aproximativ 2.000.000 hectare pot fi puse în valoare numai prin împădurire, se poate vedea, ce rezervori imens constituie aceste terenuri pentru mărirea domeniului forestier al țării prin împădurirea lor și ce importanță are pentru economia națională aplicarea dispozițiilor sus menționatele articole.

Conform art. 53 alin. f din legea pentru administrarea pădurilor și art. 11 din legea ameliorării terenurilor degradate, Consiliul are a se pronunța și asupra lucrărilor de punere în valoare prin împădurire a terenurilor degradate, terenuri ce fac parte tot din categoria „neproductivelor”.

Consiliului nu i s'a prezentat spre examinare nici o lucrare de acest gen, întocmită în conformitate cu legea.

Consiliul recomandă pentru anul 1931, să se întocmească lucrările de punere în valoare prin împădurirea terenurilor degradate, a căror suprafață este continuu alimentată și sporită de izlazurile comunale ruinate.

Regenerarea și ameliorarea pădurilor.

Legiuitorul nostru silvic a fost preocupat, cu ocazia alcătuirii legilor silvice în vigoare, în primul rând de conservarea și regenerarea pădurilor. Însăși instituirea regimului silvic a fost făcută în vederea acestui scop.

Prin art. 3, alin. 1, din codul silvic se arată, că amenajamentul va fi făcut în vederea asigurării regenerării pădurii cu specii de valoare proprii regiunii. Deasemenea se stabilesc condițiunile și modul de exploatare, al cărui scop final, în definitiv, este tot regenerarea pădurii, ce stabilește posibilitatea în vederea continuității produselor principale, continuitate ce nu poate fi concepută fără permanența fondului de producțiune ce se bazează tot pe regenerarea indefinită a pădurii și înfârșit se are în vedere producerea lemnului de lucru și construcție, ce stă într'o indisolubilă legătură cu regenerarea arborefelor.

Prin art. 3 alin. 2, din codul silvic se dispune ca regulamentul de exploatare, obligatoriu pentru toate pădurile particulare, cu excepția acelorora pentru care se face amenajament sau studiu sumar, se va face în vederea conservării și regenerării pădurilor cu specii de valoare proprii regiunii, în care se găsesc situate. În acelaș articol alin. 3 se dispune categoric, că atât prin amenajament cât și prin regulamentul de exploatare se va fixa timpul necesar pentru regenerarea naturală a suprafețelor exploatare, termenul pentru împădurirea acestor suprafețe, dacă regenerarea urmează a se face artificial, precum și timpul necesar pentru complectarea repopulării porțiunilor de pădure a căror regenerare, pe cale naturală, în termenul stabilit nu va fi complet asigurat.

Consiliul semnaleză o importanță lacună în legiferarea obligațiilor de regenerare a pădurilor exploatate și anume aceea că pentru studiul sumar nu s'a dispus nimic cu privire la această obligațiune. Lacuna va dispărea, dacă se va face unificarea formelor de amenajare, așa după cum Consiliul a propus-o mai înainte la cap. „Amenajamente”.

Consiliul, în interesul asigurării regenerării pădurilor exploatate numai pe baze de studii sumare, a înțeles să nu facă nici o deosebire între regulamentul de exploatare și studiul sumar din punct de vedere al obligațiunii regenerării.

Consiliul semnaleză, că art. 3 din codul silvic a dat, cu privire la depunerea garanții, naștere la diverse interpretări.

Pentru a se evita orice discuțiuni în viitor, Consiliul, propune ca în modificările ce se vor aduce codului silvic, la art. 3 să se prevadă: că garanția este obligatorie pentru toate pădurile în afară de ale Statului, fie că regenerarea se propune a se face pe cale naturală, fie că urmează a se face pe cale artificială.

•

În art. 7 din codul silvic se prevăd sancțiuni pentru proprietarii și exploataorii pădurilor supuse regimului silvic atunci când își exploatează pădurile lor fără amenajament sau regulament de exploatare ori contra dispozițiilor ce acestea cuprind. Acelaș articol, pentru abaterile arătate, dă dreptul Ministerului de Agricultură și Domenii să oprească pe cale administrativă exploatarea pădurii, după ce s'a luat în prealabil avizul Consiliului Tehnic.

Pe baza acestor texte neregenerarea pădurilor exploatate urmează a fi sancționată numai în cazul tăerii pădurilor, ca e au amenajament sau regulament de exploatare, prin reținerea garanției de regenerare, sancțiune, care, în trecut fie zis, nu a dat decât foarte slabe rezultate; legea însă nu arată ce măsuri să se ia pentru a regenera pădurea sau partea de pădure exploatată fără amenajament sau regulament de exploatare.

Consiliul a considerat neregenerarea pădurilor, care s'au exploatat pe bază de amenajament sau regulament de exploatare, ca o abatere dela acestea și a avizat la aplicarea art. 7 din codul silvic.

Deoarece însă, dispozițiile în vigoare ale legii sau dovedit a nu fi sulicient de eficace și deoarece toate eforturile ce pun în mișcare instituția regimului silvic converg spre regenerarea pădurilor, Consiliul propune ca în viitoarele modificări ce se vor aduce actualului cod silvic, neregenerarea pădurii, exploatată, cu sau fără amenajament de exploatare, să fie considerată ca delict și pedepsită cu amendă și despăgubire cel puțin egală cu cheltuelile necesitate de regenerarea porțiunii exploatate.

S'au cerut Consiliului avize pentru a se opri, pe cale administrativă, exploatari de păduri cari deși se făcuseră cu amenajament, regulament sau studiu, deși nu se constatase materialmente abateri.

dela acestea și deși lucrările de împăduriri artificiale se făcuse în termenul fixat, totuși fie din cauza pășunatului, fie din cauza relei execuțiuni tehnice a împăduririi, fie din alte cauze, suprafețele exploatate se găseau neregenerate; și cum numai simpla reținere a garanției de regenerare nu determina pe proprietar sau exploatator să ia toate măsurile pentru reimpădurirea suprafețelor exploatate, era nevoie să se oprască silit exploatarea.

Consiliul Tehnic, înțelegând că scopul final al amenajamentelor, regulamentelor și studiilor sumare este regenerarea pădurilor în bune condițiuni și că atâta timp cât se constată în speța examinată că o bună aplicare a lucrării de amenajare, în vigoare pentru pădure, ar fi dus negreșit la regenerarea ei, că deci în fapt neregenerarea pădurii constituia o abatere și încă de primul ordin dela amenajament sau regulament, a avizat pentru oprirea exploatării, până ce proprietarul sau exploatatorul respectiv va face lucrări efective de reimpădurire, în așa măsură încât ar fi sigură și continuarea și reușita lor definitivă.

Într-o foarte dificilă situație s'a găsit Consiliul în cazurile în care s'a cerut să avizeze la măsurile de luat în păduri, în care suprafețele exploatate rămăseseră neregenerate din trecut dela alți proprietari sau exploatatori decât cei actuali și chiar încă înainte de aplicarea actualului cod silvic, deci înainte de 1910, care suprafețe prin întinderea lor echivalau cu adevărate despăduriri.

Dispozițiunile codului silvic cu privire la obligațiunea de împădurire pentru porțiunile exploatate înainte de 1910, sunt nereactive, așa reese din art. 10, care dispune că amenajamentele existente la promulgarea legii, fie că prevăd sau nu obligațiunea de împădurire, sunt supuse revizuirii în ceiace privește această obligațiune, însă numai pentru porțiunile de pădure în curs de exploatare încă, deci revizuirea pentru porțiunile deja exploatate la promulgarea legii n'a fost incuviințată de legiuitor.

Dacă, pentru trecut, obligațiunea pentru regenerarea artificială a suprafețelor exploatate poate fi adusă la îndeplinire printr-o dispoziție legală retroactivă, atunci când proprietarul sau exploatatorul este acelaș din trecut ca și astăzi, această posibilitate dispore în cazurile când pădurea a suferit mutațiuni peste mutațiuni, proprietarii și exploatatorii s'au schimbat în timp, acei cărora li se poate atribui culpa neregenerării pădurii nemai existând, chiar cum spre exemplu ar fi cazul acelor societăți de exploatare de păduri române sau străine, astăzi fie dizolvate, fie plecate din țară, dar depe urma cărora ne-au rămas munții despăduriți.

În fața unora asemenea cazuri extrem de complicate juridicește din lipsă de dispozițiuni legale complete și precise, neputând fi încadrate într'un text de lege actual, Consiliul s'a văzut nevoit să dispozeze numai pentru viitor, avizând pentru oprirea exploatării și majorând garanția de împădurire, rămânând ca pentru suprafețele exploatate în trecut și rămase neregenerate să se găsească soluțiuni prin noui

legiferări la care Consiliul înțelege a-și aduce contribuția sa, prin propunerile ce le va face la timp.

O primă propunere pe care Consiliul o face în acest scop este că art. 6 din legea modificatoare a codului silvic să fie clarificată în sensul ca garanțiile de împădurire să poată fi majorate pentru întreaga pădure, atât exploatată cât și neexploatăată.

Dela 1910, decând s'a pus în aplicare actualul cod silvic, se consemnează de către proprietarii și exploatații pădurilor supuse regimului silvic pe seama Ministerului de Domenii, în numerar sau efecte publice calculate pe cursul zilei, garanția că obligațiunea de împădurire va fi adusă la îndeplinire. Până în 1920, conform art. 3 din codul silvic, această garanție nu a putut fi mai mare de 100 lei de ha., cu excepție pentru pădurile moșnănești, la care, conform art. 100, penultim aliniat, această garanție privind numai pe exploatații, n'a putut depăși 60 lei de hectar.

După 1920, conform art. 6 din legea modificatoare a codului silvic această garanție s'a putut majora și chiar pentru pădurile la cari se fixase deja cauțiunea prin amenajamentele și regulamentele de exploatare respective.

Potrivit art. 9 din codul silvic, în cazul când proprietarul sau exploatații nu își îndeplinește obligațiunea de împădurire necesită de regenerarea pădurii în termenul fixat prin amenajament sau regulamentul de exploatare, sau dacă această obligațiune se făcea în rele condițiuni tehnice, Ministerul Agriculturii și Domeniilor este îndreptățit, ca fără somațiune, punere în întârziere și judecată, să procedeze la executarea împăduririi și a lucrării de întreținere necesare până la complectă reușită a împăduririi, întrebuițând pentru aceasta garanția consemnată de proprietar sau exploatații. Legea nu spune nimic cu privire la cazurile când garanția n'ar fi fost suficientă pentru complectă acoperire a lucrărilor executate sau ce ar fi trebuit executate, pentru ca regenerarea să nu sufere.

Până în prezent Casa de Depuneri are în depozitul său aproape 100.000.000 lei. S'au făcut restituiri sporadice la rari depunători, pentru cari s'a făcut constatarea, că nu este cazul să se aplice art. 9 mai sus citat. Trecerea la îndeplinirea adevăratului scop al acestor garanții, acela de a reîmpăduri porțiunile de pădure exploatate și neregenerate sau de a ameliora regenerarea acolo, unde ea nu s'a făcut complect și cu speciile de valoare proprii regiunii în care este situată pădurea, până în prezent nu există.

Consiliul nu poate să nu semnaleze acest fapt de mare importanță pentru regenerarea și ameliorarea pădurilor țării și propune ca, începând din anul 1931, să se treacă la opera de reîmpădurire a munților și dealurilor noastre frământate și pustiite de răpi și torenți în urma neregenerării pădurilor exploatate, întrebuițându-se în acest scop și garanțiile consemnate până în prezent și de care Ministerul poate dispune după ce a constatat că este cazul de a se aplica art. 9 din codul silvic.

Situația pădurilor particulare din regiunea de câmpie este mai mult decât rea, este ruinătoare. Dacă până astăzi au scăpat de defrișare cele circa 77.000 hectare pădure particulară din această regiune, faptul se datorește aplicării art. 12, 13 și 14 din codul silvic și art. X, din legea de modificări la codul silvic, care, în cece privește defrișările, n'au făcut nici o distincțiune între pădurile supuse și nesupuse regimului silvic, restrângând posibilitățile de defrișare numai la cazurile enumerate limitativ de lege. Proprietarii respectivi au găsit soluțiunea rentabilității pădurilor lor în tăerile cu revoluțiuni scurte de 8,12 sau 15 ani, tăerea făcându-se în termen de câțiva ani numai, sistem de complectă epuizare a factorilor de producțiune și pășunatul abuziv, călcându-se dispozițiunile art. 17 din codul silvic care oprește pășunatul în pădurile particulare nesupuse regimului silvic, cu vârste mai mici de 10 ani.

În urma aplicării dispozițiilor al. j, adăugat art. 1, din codul silvic, prin legea din Iunie 1939, și despre care s'a făcut mențiune mai înainte, pădurile particulare din regiunea de câmpie au fost supuse regimului silvic și în consecință proprietarii lor vor fi constrânși de lege la o exploatare mai regulată a pădurilor, cu revoluțiuni și perioade de tăere mai lungi, cu obligațiunea asigurării regenerării, cu specii de valoare proprii regiunii.

Ca urmare a acestui nou regim legal pentru pădurile particulare din câmpia română pe deoparte, și pe de altă parte cu un rezultat al mișcării generale către culturile și producțiunile raționalizate, Consiliul întrevide importanța și urgența rezolvării problemei regenerării și restaurării pădurilor particulare din regiunea noastră de câmpie. S'au și prezentat Consiliului lucrări de această natură pentru examinare și avizare. Toate însă au avut de bază: tăerea rasă a arboretelor existente de stejar, defrișarea suprafeței exploatare, urmată de cultura agricolă câțiva ani și înlocuirea stejarului prin plantațiuni salcâm, făcându-se o cultură intermediară agricolă până la încheierea stării de masiv a plantației.

Consiliul, considerând ca principii fundamentale ale silviculturii conservarea și utilizarea forțelor de producțiune prin observarea riguroasă a legilor naturii și că natura însăși a dat pădurilor, lăsate la propria lor mijloc, facultatea de a supraveghea permanent la propria lor conservare, și că numai imitând natura și necreind situații contrarii legilor sale le vom putea asigura perpetuitatea, că aceleași principii trebuie să ne călăuzească și în regenerarea, ameliorarea și restaurarea pădurilor din câmpia română, a avizat la respingerea înlocuirii stejarului și a celorlalte esențe din amestec prin salcâm, care, în terenurile compacte din stepă, nu se găsește în stația lui optimă de vegetație.

În strânsă legătură cu regenerarea și ameliorarea pădurilor de stejar stă importanta chestiune a procurării ghindei, fără de care nu

vedem pulința regenerării și ameliorării pădurilor de stejar. Consiliul nu exagerează deloc, când afirmă că dacă în agricultura noastră avem problema grâului, în silvicultura românească trebuie să avem o problemă a ghindei, de reușită căreia depinde viitorul stejarului românesc și pentru a cărei recoltare, — chiar copac de copac, — nici un sacrificiu de muncă și bani nu trebuiește cruțat.

Rapport du Conseil technique forestier.

Le Conseil technique forestier présente au ministère de l'Agriculture et des Domaines, un rapport sur son activité pendant l'année 1930. Le rapport s'occupe des travaux exécutés, comme aussi des mesures que le Conseil a recommandées, en ce qui concerne l'aménagement des forêts, la conservation du domaine forestier, l'extension du régime forestier, les régénérations et les améliorations, etc.

Rechenschaftsbericht des technischen Forstrates.

In seinem laut Gesetz dem Ackerbau- und Domänen-Ministerium vorgelegten Rechenschaftsbericht, behandelt der «Consiliul Tehnic al Pădurilor» seine Tätigkeit vom Jahre 1930, sowie seine, die Betriebseinrichtung, die Entseignungen, die Unterordnung aller Waldungen dem Forstgesetze, die Aufforstungen und Ameliorationen, u. s. w. betreffenden Vorschläge.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ASUPRA ARTICOLULUI

«PĂDURILE ÎN MUNȚII BUCEGI ȘI DISTRUGĂTORII LOR»

al d-ului d-r O. MARCU

de Ing. CONST. D. IONESCU

În numărul 1, anul 1931 al Revistei Pădurilor, d-rl d-r. O. Marcu publică un articol, prin care ne face cunoscute insectele de interes forestier adunate și determinate de d-șsa, în pădurile Munților Bucegi. În acest articol aflăm pe lângă date biologice (pe care le cunoaștem și din manualele de Entomologie forestieră) și aprecieri asupra modului cum se fac exploatarea și administrația pădurilor în această regiune, vizând în special bazinul superior al Ialomiței, asupra căror ne găsim îndreptățiți a face complectări.

Anterior însă ținem să redăm din articolul în chestiune câteva pasagii, referitoare la compoziția masivelor în Munții Bucegii, la care se referă aceste comentarii:

«Pădurile începând dela Bușteni sau Sinaia sunt constituite în mare parte de foioase (?). Esența principală întâlnită în aceste locuri este *Fagus silvatica* (?).

Zic în mare parte fiindcă bradul și moliftul pătrund pe alocuri adânc în Valea Prahovei (?), păstrându-se numai pe ici colo succesiunea tipică a elementelor ce le compun.

Aceiași stare de lucruri o întâlnim și în cealaltă parte a Bucegilor, către Bran. Și aci observăm că pădurile sunt în regiunea

interioară constituite din fag sau mai rar din un amestec de fag, brad și molift.

Fagul predomină la început. Mai sus fagul devine din ce în ce mai rar, până dispăre cu totul, pădurile fiind constituite din brad și molift, sau bradul lipsește cu desăvârșire, fiind înlocuit de molid.»

În continuare, citind articolul, găsim la pagina 20 :

«Pădurile Statului se găsesc în o stare deplorabilă.

În împrejurimile dela Bolboace (numirea este Bolboci, N. A.) s'au făcut și se fac tăeri pe suprafețe mari. »

Ori, situațiunea pădurilor în cece privește partea superioară a Văei Ialomiței, începând dela cheile Zănoagei și continuându-se spre Bolboci, Cheile Tătarului, Peștera, este următoarea :

Versantul stâng al râului Ialomița, adică Munții Dichiu, Oboare, Nucet Blana, Lăptici, Cocora (în suprafață totală de circa 1200 ha), și din versantul drept al râului Ialomița, Munții Zănoaga și Plaiul Mircei sunt proprietatea Statului, iar celelalte trupuri de pe Munții Bolboci, Plaiul Mircei, Tătaru, Coteanu, Padina, Colții și Obârșia, sunt proprietăți particulare moșnenești, aparținând locuitorilor din Pietroșița, Moroeni și Bran. În toate proprietățile Statului, până în 1920, nu s'au practicat exploatarea, decât sub formă de extracțiuni de arbori uscați și de materiale doborâte de vânt, deci produse accidentale și extraordinare.

Numai cu începere din primăvara anului 1929, s'au pus în valoare pădurile Statului, pe cale de amenajare, dispunându-se începerea exploatărilor cu chiar Muntele Nucet, situat în fața stației de funicular Bolboci, la care probabil se referă autorul.

Acest masiv ne-am găsit obligați a-l exploata pentru că prezentă numeroase goluri provenite din doborituri frecvente.

Exploatarea se face prin tăeri rase în bande succesive, întrucât ne aflăm în regiunea molidului pur (peste 1300 m), iar regenerările se fac prin plantațiuni cu aceeași specie. Până acum s'au exploatat în acest mod, 4 parchete cu o suprafață totală de 50 ha, prin antrepriză de firma Schiel din Bușteni (acestea sunt suprafețele mari la care se referă autorul în pasajul citat mai sus). Prin contractul în vigoare mai sunt angajate încă 3 parchete în suprafață de 36 hectare.

Referindu-ne la alte pasaje. «...Trebuie să fie stipulat că atât coaja, ramurile cât și vârfurile, trebuiesc neapărat arse, pentru ca aceste rămășițe să nu servească drept material pentru dezvoltarea insectelor dăunătoare », idee pe care o mai găsim expusă mai pe larg la Nr. 1, al concluziunilor articolului, suntem în măsură a afirma:

Exploatarea este condusă de organele silvice de care dispune fabrica de hârtie antreprenoare și poate constitui un model pentru modul cum se execută, chiar pentru Stat. Se iau măsurile, atât pentru cele de curățirea parchetelor, cât și cele de prevenirea atacurilor de insecte ¹⁾, (arderea crăcilor, vârfurilor, etc.), ceiace constituie o normă pentru atari cazuri.

Ca urmare a acestor lucrări, nu găsim atacuri de gândaci de scoarță, cum constată dealtfel și d-l Marcu la pagina 21 al. 6.

Regenerarea porțiunilor exploatare se execută riguros anual. Antreprenorii și-au înființat în acest scop pepinierele necesare. Deci din punct de vedere tehnic silvic, toate lucrările făcute în proprietățile Statului din acest bazin, se succed în cadrul unui mecanism normal. Evident că orice laic rămâne impresionat de aspectul dela distanță al suprafețelor desvelite prin tăieri rase (oricât de mici ar fi acestea), o parcurgere a parchetelor însă îi arată acestuia, opera de refacere întreprinsă, care va duce în câțiva ani la acoperirea parchetelor. Suprafețele exploatare revin astfel în mod normal patrimoniului forestier.

La pagina 21, citim: «O altă chestiune este aceea a replantărilor, care, ce e drept, se fac. Bucuria nu a fost de lungă durată, tot al treilea sau al patrulea puet este atacat de gândaci sau e înăbușit de iarbă, care a crescut peste el».

În bazinele superioare al Ialomiței au apărut atacuri de *Hilobius* și *Otiorrhynchus scaber*. Aceste atacuri nu se datoresc însă în nici un caz vinei organelor silvice, cum ar lăsa să se înțeleagă de d-l Marcu, ci urmează a fi considerate ca rizicuri, la care avem a ne aștepta în cazul regenerărilor artificiale de molid. În vederea

1) Ne mirăm cum d-l Marcu a putut constata contrariul pe porțiunea Bolboci-Obârșia.

preîntâmpinării, s'au luat măsuri preventive, încă anterior apariției atacului, dl Marcu avea posibilitatea să observe că în porțiunile exploatate, buturugile (unde se desvolta *Hilobius*) au fost și sunt arse. Deasemenea, în tot masivul au fost și sunt așezate coaje curse în vederea combaterii, iar în acelaș timp, echipe de lucrători distrug direct insecta. Menționăm pentru stabilirea istoricului combaterii, că în regiunea noastră s'au luat pentru prima oară măsuri pentru combaterea lui *Hilobius* în mare.

Considerăm ca nedrepte afirmațiunile de felul celor de jos «. . . . Dacă este vorba ca numai de formă să fie replantată o suprafață, de pe care a fost exploatat lemnul, atunci mai bine ar trece banii cheltuiți pentru replantări direct Statului, fără ca să se mai facă ».

. . . . «Nu este de ajuns să te prezinți odată pe săptămână sau lună și să constăți că suprafața este replantată, sau că replantarea progresează, după cum nici deajuns nu este să scormănești pământul pe 2 dcmp și să pui puetul» 1).

. . . . «Și aci organul Statului are să-și spună cuvântul, să se controleze pas cu pas lucrările» etc.

Trecând la situația pădurilor particulare, menționăm că s'au practicat exploatări de vreme îndelungată, epuizându-se aproape toată rezerva (excepții, proprietățile fabricii de hârtie, și alte mici porțiuni greu accesibile). Până la 1923 - 1924 nu s'a efectuat aproape nici o lucrare de regenerare și ca o consecință, întinse suprafețe au rămas desvelite, ceea ce dă un aspect de dezastru vizitatorului. De la data menționată, cea mai mare parte din proprietari și-au făcut pepiniere, sau și-au cumpărat pueți dela Stat și au plantat suprafețe apreciable, așa încât majoritatea suprafețelor desvelite sunt plantate (peste 75 %). În multe locuri, pe munții Tătaru, Coteanu, se remarcă regenerări naturale excelente.

În urma celor expuse, se deduce că masivele din Valea superioară a Ialomiței sunt în majoritate în picioare (pădurile Statului), iar cele exploatate, pe cale de regenerare. Dacă aspectul general e acela al unei regiuni despădurite, apoi aceasta se dato-

1) Într'o notă ce va apare vom arăta felul de plantațiune întrebuintat pe această vale și lupta întreprinsă contra ierburilor.

rește numai faptului că în Valea Ialomiței suntem la o altitudine aproape de limita vegetației forestiere, unde suprafața golurilor alpine depășește cu mult partea păduroasă și o regiune cu o asemenea disproporție lasă ori-cărui vizitator la prima vedere impresia că are în fața ochilor un peisaj de despădurire generală, ceea ce nu corespunde adevărului.

A propos de l'article: «Les forêts des monts de Bucegi et leurs destructeurs»

L'auteur fait quelques rectifications à l'article mentionné.

Zum Artikel: «Die Wälder des Bucegigebirges und ihre Schädlinge».

Kurze Kritik des oben erwähnten Artikels.

OBSERVAȚIUNI ȘI NOTE ÎN LEGĂTURĂ CU FAȘONAREA TRAVERSELOR

de CONST. FEDOROVICI
Ing. silvic stagiar

A trecut prima recepție de traverse dela Stat pentru Stat, excluzându-se orice mijlocire străină, dându-se Statului posibilitatea să încaseze prin pădurile sale un beneficiu nou de industrializare, care variază între 10–20% din capitalul investit, adică din prețul de vânzare al materialului lemnos. Dau mai jos un mic rezumat din observațiunile făcute cu această ocazie.

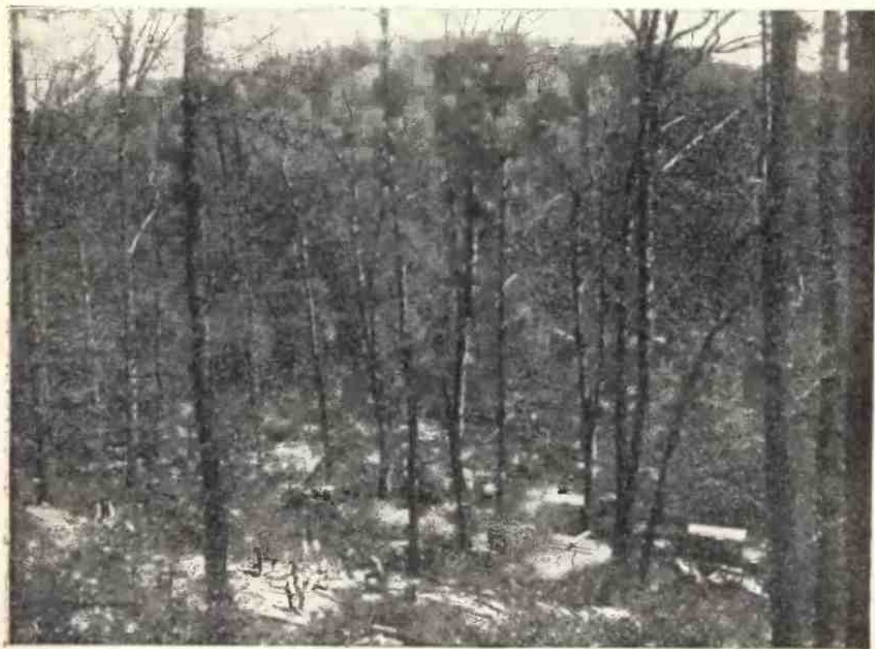

Fig. 1.

Referindu-mă la ocolul silvic Carol I, Mihăiești-Muscel, unde în calitate de ajutor primisem delicata însărcinare, să conduc și să supraveghez lucrările de fașonare a traverselor pentru furnitura contractată de CAPS cu C. F. R.

Prin direcția regională 6 Pitești s'au angajat 11 lucrători traversari unguri din Odorhei pentru acest ocol. Materialul între-

buișnat în această ramură de industrializare a stejarului este *Quercus sessiliflora*, gorunul care formează grosul arboretelor din raza ocolului fiind așezat în regiunea podgoriilor, pe când *Quercus pedunculata* crește izolat și într'un procent foarte mic, din cauza solului nisipo-argilo-calcaros și numai la altitudini până la 500—600 m, adică până la poalele podgoriilor.

Confecționarea traverselor s'a făcut în arborete pure de gorun tratate în codru cu tăeri succesive (fig. 1).

Lemnul gorunului face parte din lemnele tari, colorate și vărgate, cu mare duritate și trăinicie, cu fibre drepte și paralele, elastice și puțin rezistente, având raze medulare abundente și regulate.

Fig. 2.

Arboretetele, cum se prezintă acum, au suferit mult în tinerețe prin exploatări anterioare, pe coastele rezezi ale cupoanelor unde s'au fasonat traversele. Am găsit cioate vechi cu diametru 60 cm, înălțimea 1 m (1:0,6), ceea ce prezintă în zilele de azi o pierdere de 50—60 lei la tulpină.

Subarboretul a suferit mult și are să sufere poate și astăzi prin doborâtrea arborilor, care se poate face numai cu vârful la vale, tocmai din cauza coastelor și a coronamentelor dezvoltate în această parte, producându-se vătămări fizice și patologice prin

ciuperci (Polyporus). Cu toate aceste inconveniente am avut de luptat la confecționarea traverselor, unde nu se admite decât un lemn pe deplin sănătos, fără urme de putregai sau scorbură.

(În această privință am putut observa la o traversă dintr'ostivă depozitată de două luni în gară, un receptacol fructifer-cărnos al ciupercii Polyporus. Traversa părea absolut sănătoasă după aparență).

În ultimul timp s'au raționalizat exploatările, contribuind mult la propășirea gospodăriei ocolului.

Când tăerile s'au început anul acesta în vederea fasonării traverselor, s'au instruit imediat lucrătorii, astfel încât cioatele lăsate în urma doborâtii au dimensiuni 1:3 și 1:4 (fig. 2), econo-

Fig. 3.

misându-se mai mult material de lucru la o mică majorare de muncă, ce constituie aproximativ a treia parte din valoarea lemnului economisit astfel.

Lucrătorii unguri întrebuințați la început, lucrau repede, însă numai cu toporul și barda și fără multă tragere de inimă.

Nelucrând în condițiuni mulțumitoare, s'au conștientizat, în

schimb s'a apelat la conștiința lucrătorilor români din apropierea ocolului, podari, dulgheri și vechi traversari, dându-se lor instrucțiuni precise.

Lucrătorul român lucrează mai încet, nu cu aprecieri din ochi, ci cu sfoară, metru, ferestrău cu jug, dând rezultate excelente sub o supraveghere atentă și continuă.

Gorunul întrebuițat ca material brut are defectul că crapă ușor după razele medulare, care inconvenient s'a combătut cam greu prin baterea unor scoabe în formă de S, imediat după ivirea crăpăturii la capătul traversei. Inșă scoabele întrebuițate și procurate de direcție au grosimea de 3—4 mm, ceea ce nu dă rezultate bune la o traversă de gorun, deoarece după baterea lor începe să crape și în alte direcțiuni. Grosimea cea mai potrivită a scoabelor pare a fi între 2,50—3,00 mm.

Sortarea lemnului de lucru am făcut-o după regulă generală, considerându-se tot trunchiul drept, fără putregaiu, până la capătul cel subțire cu diametru de 14 cm, sau unde acesta își schimbă forma dreaptă.

Pentru facerea traverselor s'a întrebuițat lemnul de calitate II-a, foarte puțin fiind de prima calitate. Pentru traversă principală diametrul trunchiului la capătul cel subțire trebuie să aibă minim 28 cm, iar pentru cea secundară minim 24 cm.

Înainte de a începe lucrările s'au făcut 2 forme de gabariuri de tinichea, care s'au dat pădurarului de serviciu și anume una pentru traverse principale, având 2 creștături pentru înălțimi (16—15 cm) și 3 creștături pentru lățimi (26—25—24 cm), iar a 2-a pentru traverse secundare.

S'au fasonat următoarele dimensiuni de traverse, lungime \times înălțimea \times lățime:

- Cat. I, principală — 270 cm \times 16 (15) cm \times 26 (25) cm.
 » II, » — 260 cm \times 15 cm \times 25 cm.
 » III, » — 250 cm \times 15 (14) cm \times 25 (24) cm.
 » secundară — 225 cm \times 14 (13) cm \times 20 (19) cm.

Paranteza cuprinde toleranțele secțiunii, iar cele admise la lungimi sunt: cat. II și III (± 2 cm), la secundare (± 5 cm).

Ca unelte se întrebuițează toporul, barda, ferăstrăul de jug, capră de lemn, pene și un lanț.

În fig. 3-5 se arată că s'au fasonat <cup. 8 Ruda> dintr'un trunchiu de 41 cm diametru la mijloc și 2,70 m lungime, 2 traverse principale cat. I și 1 traversă secundară, căutând a se întrebuița tot materialul. Triunchiul se scurtează după ce se măsoară cu prăjina, se aplică șablonul, se cojește în fășii unde vin muchiile traversei și se trage o linie cu o sfoară colorată <anilină>. La urmă se ciolesc laturile cu toporul și cu barda. Triunchiul cioplit astfel în

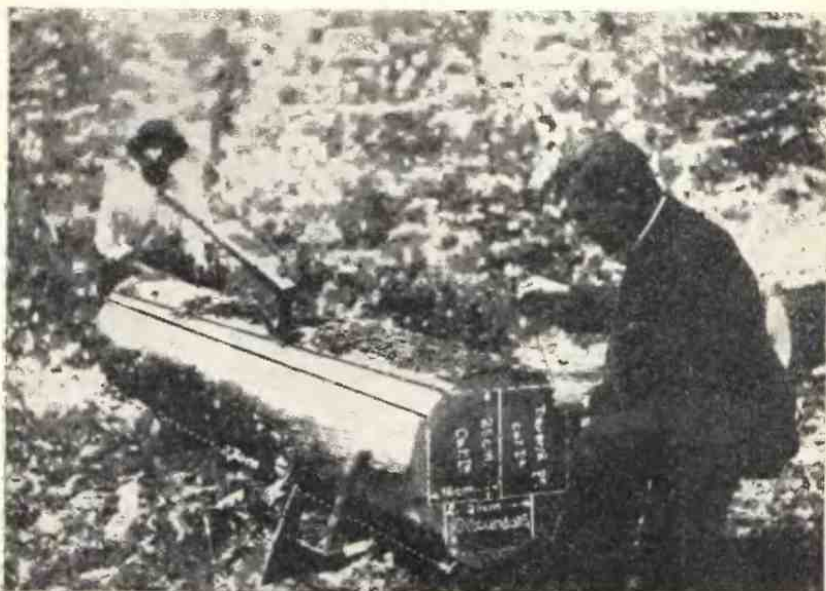

Fig. 4.

trei părți se fixează pentru despăcat pe o capră de lemn cu lanț și pene fig. 6.

Se despacă traversa triplă în jug după o linie trasă cu aceeași sfoară colorată, separându-se cele principale de cea secundară. Cele principale se taie din nou, iar din secundară se mai scoate o lăturoaie din talpa de sus.

Randamentul acestei operațiuni:

Volumul triunchiului cu coajă	0,3564 mc	
» traverselor principale	0,2133 mc	
» traversei secundare	0,0603 mc	
» lăturoaiei 207,5/20 cm	0,0270 mc	
	0,3006 mc	0,3006 mc
Volumul surcelelor	0,0553 mc	

Surcelele se găsesc împrăștiate de obicei în tot cuponul și numai jumătatea contează la vânzare. În cazul de față au un volum de 0,0558 mc sau 55% din volumul trunchiului.

Rentabilitatea operațiunii:

Cheltueli.

Costul de vânzare al trunchiului	151 lei
» fasonatului a 2 traverse principale	38 »
» » a unei traverse secundare	14 »
» scoabelor	3 »
» transportului gară a 2 traverse principale (10 km)	18 »
» » a unei traverse secundare	7 »
Presupus 10% traverse refuzate și vândute cu 50% pierdere din prețul de vânzare	20 »
Total cheltueli	251 lei

Fig. 5.

Venituri.

Prețul a 2 traverse principale loco gară.	336 lei
» a unei traverse secundare loco gară.	69 »
» a unei lăturoae loco pădure	15 »
» surcelelor	3 »
Total venituri	423 lei

Beneficiul industrializării (afară de cel realizat prin vânzarea materialului din pădure) a celor trei traverse = 172 lei. La capitalul investit: 68,80⁰/₀, iar la 1 mc loco tulpină: 289 lei.

Prin această industrializare, valoarea unui mc lemn de lucru s'a urcat dela 420, lei la 709 lei. În practică se adeverește calculul de mai sus, bineînțeles la un procent mai scăzut sau chiar mai mare.

Fig. 6.

În total am confecționat în timp de 3 luni 4246 traverse, dintre care 3000 principale și 1246 secundare, repartizându-se pe 4 cupoane: 7 Prislop, 6 Holuba, 8 Ruda, 7 Ruda.

Mai jos dau rezultatele obținute cu primele traverse lucrate de unguri în cupoane 7 Prislop și recepționate în gară. Cu toate că aceste rezultate sunt modeste, au realizat totuși un supra beneficiu de 14,29⁰/₀.

Categoriya de traverse	N=rul traverselor fasonate				N=rul total de traverse pe cate=gorie	Vol. din care s'au fasonat traverse			Vol. resturilor cari au rămas după fasonarea traverselor						Vol. efectiv întrebuințat la fasonarea traverselor	
	Simple	Duble	Triple	Cuadrupe		N=rul trunchiilor	Volum		N=rul trunchiilor	Volum		Volum				
							mc	dmc		mc	dmc	mc	dmc			
Princ. cat. I	507	178	29	2	958	175	264	984	40	45	240	14	6	010	213	734
» » II	35	10	3	—	64	27	16	104	19	2	095	3	0	750	13	259
» » III	81	10	4	—	113	71	24	888	64	2	085	10	2	545	20	258
Secundare	349	7	1	2	374	159	60	909	131	13	660	6	0	255	46	994
Total . . .	972	205	37	4	1.509	352	366	85	254	63	080	42	9	560	294	245

Au rezultat traverse din 1 cm lemn	cu coaje:	fără coaje:
» » » princ. cat. I.	4,497 buc.	5 293 buc.
» » » » II.	4,923 buc.	5,818 buc.
» » » » III.	5,650 buc.	6,647 buc.
secundare.	8,130 buc.	9,590 buc.

În acest cupon nu s'au scos lăturoaie, ci numai surcele, formând 38,45 % din volumul total întrebuințat la fasonare.

Cheltuieli făcute cu fasonarea a 1509 traverse și costul lor

Material lemnos, preț de vânzare	131.181 lei
Cheltuieli de fasonare	21.910 lei
Costul scoabelor	1.881 lei
Transportul până în gara Furnicoși	9.042 lei
Despicatul traverselor multiple	2.691 lei
Supravegherea în gară	600 lei
Total cheltuieli	167.305 lei

Din cele 1509 traverse s'au refuzat 8 % (124 traverse) dintre care 80 % secundare.

S'au primit numai 1458 traverse și anume :

Princ. cat. I. 483 buc. . . a 168,00 lei . . . total	81.144 lei
» » II. 241 buc. . . a 156,24 lei . . . »	37.653,84 lei
» » III. 286 buc. . . a 136,70 lei . . . »	39.096,20 lei
Secundare 375 buc. . . a 69,00 lei . . . »	25.875,00 lei
Total: 1385 buc.	Total: 183.769,04 lei

Alte venituri :

Cele refuzate se vând la particulari a 50 lei X 124 . . .	6.200,00 lei
Costul de vânzare a surcelelor	1.202,00 lei
Venit total :	191.171,04 lei

Beneficiul întreprinderii : 23.866,04 lei sau 14,29% la capitalul investit.

Acest beneficiu este relativ mic, fiindcă prețul de vânzare al lemnului s'a fixat maxim posibil de 445 lei la mc, însă prin fasonarea traverselor valoarea aceluiaș metru cub loco pădure s'a urcat la 527 lei.

Beneficiul celorlaltor cupoane, ale căror produse (traverse) nu sunt încă recepționate în gară, s'a calculat la minimum probabil :

Cup. 6 Holuba	113 traverse	7.000 lei
» 8 Ruda	1906 »	6.0000 »
» 7 Ruda	718 »	<u>25.000 »</u>

Beneficiul minim probabil : 92.000 lei

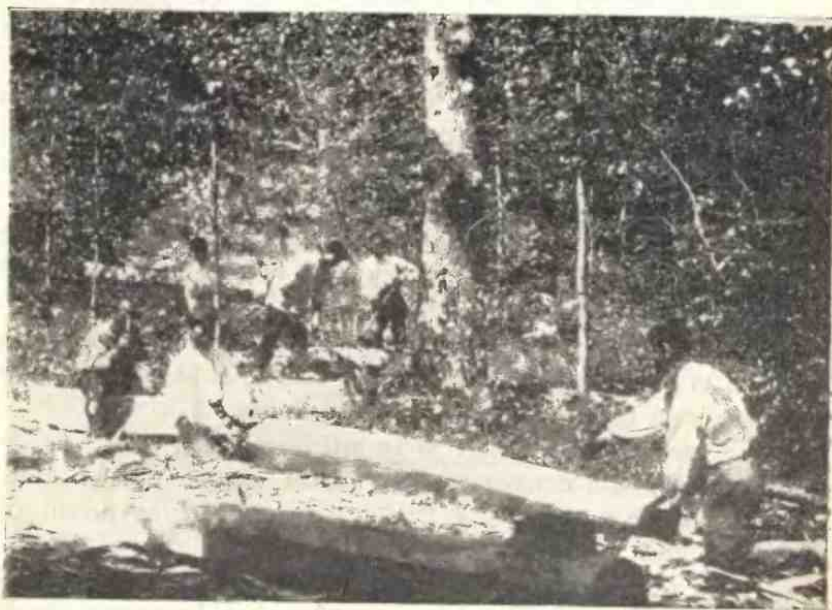

Fig. 7.

Beneficiul cup. 7 Prislop . . 1385 tr. recepționat : 23866 lei.

Beneficiul maxim se va realiza în cup. 8 Ruda, fiindcă valoarea în bani a materialului lemnos s'a fixat mai mică și prețul de vânzare al traverselor rămân constant.

Concluziuni:

Fasonarea traverselor să se facă în arborete închise, pe cât posibil în optimum de vegetație al stejarului. Specia preferată este stejarul pedunculat, fiindcă nu crapă așa de ușor după razele mădulare ca gorunul, însă prin baterea continuă a <S>-urilor potrivite, se poate preveni <deși greu> și acest inconvenient.

Arborete bine închise dau naștere la trunchi aproape fără noduri, ceea ce este de cea mai mare importanță, fiindcă la recepție mi s'au refuzat tocmai traversele de altfel bune și sănătoase, având însă noduri cât de mici în regiunea pe unde se aplică șina și chiar la distanțe de 20 cm de axa ei.

Timpul potrivit doborârii arborilor în privința fasonării traverselor, este de preferință toamna târziu <după ce au căzut frunzele> și toată iarna, iar prefucrarea traverselor să se facă primăvara.

În acest interval buștenii au tot timpul să se usuce și numai crapă sub forma de traverse, dar prezintă un singur inconvenient, că fasonarea este mai îngreuiată din cauza lemnului uscat, influențând numai asupra randamentului de muncă al lucrătorului.

Lucrătorul trebuie încontinuu supravegheat și la plată să se refuze fără nici o milă traversele nelucrate în bune condițiuni, însă acest lucru să se facă chiar dela început.

De asemenea nu este permis ca să se bată pe traversă dopuri de lemn în noduri putrezite și chiar la recepție în pădure trebuiește fiecare bucată măsurată, întoarsă și bine examinată.

Traversele gata fasonate să se mai lase pentru uscat în pădure sub adăpostul coronamentelor, nefiind expuse direct razelor vătămătoare ale soarelui, bine înțeles dacă o permite timpul de predare al lor.

Plata transportului până la gară cu căruța să se facă preferabil pe bucată de traversă aceasta simplificând mult operațiunile de manipulare. Ca un exemplu: la noi se plătește transportul lor pe o distanță de 10 km <drumuri foarte proaste> 9 lei pentru toate categoriile principale și 7 lei pentru cele secundare.

În gară traversele sunt primite de un pădurar, semnând bonurile cărăușilor și se fac imediat stive aranjate după categorie în depozit. Ni s'au dat instrucțiuni de a face stive de 100 traverse și să mai așezăm jos doi bușteni suportți, dar se face cheltuială inutilă

de muncă pentru a ridica ultimele traverse (89 kg) la înălțimi peste 1,60–1,90 m, îngreunând și manipulațiunile de recepție în gară.

În schimb am adoptat sistemul stivelor de 75 traverse: jos 2 traverse suportați, urmează în cruciș alte 8 rânduri cu 9 traverse, iar pe al 10-lea rând se pune ultima.

Facerea traverselor rentează bine și sigur, dar pentru un câștig mai mare, trebuiește combinată cu fabricarea doagelor din resturile lemnelor de lucru rămase în urma fasonării traverselor.

Observations et notes sur la confection des traverses

On expose les observations faites dans la pratique de la confection des traverses en Roumanie et on fait des recommandations en vue du perfectionnement de la technique employée.

D'intéressants calculs de rentabilité complètent les notes de l'auteur.

Bemerkungen über die Eisenbahnschwellen-Bearbeitung.

Es werden die bei der Eisenbahnschwellen-Bearbeitung gemachten praktischen Beobachtungen mitgeteilt und Massnahmen für die Verbesserung ihrer Technik vorgeschlagen.

JURISPRUDENȚĂ

JURISPRUDENȚĂ LA LEGISLAȚIA SILVICĂ

C. D.

Impozitul adițional la drumuri

*Decizia Inaltei Curți de Casație și Justiție secțiuni unite
Nr. 21 din 7 Mai 1931.*

Asupra chestiunii de constituționalității art. 58 litera J din legea drumurilor din 1929, ridicată de fondul Bisericesc ortodox român din Cernăuți, înaintea Tribunalului Suceava, secția II-a, în apelul făcut contra deciziei Administrației Financiare Suceava cu No. 2840/931, cestiune dusă în fața secțiunilor Unite prin jurnalul aceluși Tribunal No. 1016/931, fără să fi fost judecat apelul în fond.

S'a prezentat d-l avocat Căilean Andrei din partea fondului bisericesc și d-l avocat Traian Ionescu din partea Ministerului de Finanțe.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l Consilier C. Macri.

S'au ascultat: d-l avocat Căileanu pentru neconstituționalitatea legii, d-l avocat Ionescu în combateri și d-l Procuror C. Al. Viforeanu în concluziuni.

DELIBERĂND,

Având în vedere actele cauzei, susținerile părților și concluziunile d-lui Procuror General, din care rezultă că Percepția Corunei Solca, pe baza art. 58 lit. J din legea drumurilor, a sechestrat averea fondului bisericesc ortodox român al Bucovinei din comunele Câmpalung, Pojorâta, Sadova și Valea Putnei pentru plata sumei de lei 213.927, datorată ca impozit adițional la drumuri;

Că, împotriva acestui sechestru, Administrația Fondului Bisericesc

a făcut contestație, care fiindu-i respinsă prin decizia No. 2840 din 23 Ianuarie 1931, a făcut apel; că prin apelul său — ca și prin contestație, — apelantul invocând neconstituționalitatea dispozițiilor cuprinse în art. 58 lit. J din legea drumurilor, Tribunalul Suceava a înaintat dosarul acestei Inalte Curți, singura competente de a cerceta în secțiuni unite constituționalitatea unei legi, în conformitate cu art. 29 din legea Curții de Casație.

Având în vedere că reclamanta, susținând că art. 58 lit. J din menționata lege este neconstituțional, se bazează pe dispozițiile art. 109 din constituție, potrivit cărora nici un impozit de orice natură nu se poate stabili și percepe decât pe baza unei legi; că, deși prin art. 58 lit. J din legea drumurilor se permite perceperea de cote adiționale pentru drumuri, întrucât însă quantumul acestor cote nu este prevăzut prin lege, și lăsat să fie fixat anual de către consiliile județene, prin aceasta dispozițiunile constituționale sunt călcate;

Având în vedere că prin art. 58 lit. J din legea drumurilor legiuitorul autoriză pentru drumurile județene, vicinale și comunale, perceperea de cote adiționale asupra veniturilor elementare prevăzute în legea pentru unificarea contribuțiilor directe; că prin aliniatul următor al aceluiași art. se prevede că fixarea acestor cote adiționale se va face în fiecare an de către consiliile județene și vor rămâne definitive după aprobarea Ministerului de Interne de acord cu cel de Lucrări Publice; că din cuprinsul menționatului text rezultă incontestabil că ceea ce legiuitorul prevede precis este numai autorizarea ca pentru drumuri să se perceapă cote adiționale la anumite venituri elementare prevăzute în legea pentru contribuțiile directe fără să se determine însă și quantumul acestor cote, a căror fixare aceeași lege o lasă în sarcina unor autorități, altele decât puterea legiuitoare;

Considerând că dacă prin art. 109 din Constituție se prevede formal că nici un impozit de orice natură nu se poate stabili și percepe decât pe baza unei legi, aceasta trebuie înțeles sensul că legea care înființează impozitul trebuie neapărat să conțină și maximumul cotei acestui impozit, pentru că numai astfel temerea legiuitorului constituant ca nu cumva fixarea quantumului impozitelor să ia forma arbitrariului în mâinile puterii executive, ar putea fi înlăturată; că, aceasta rămâne singura interpretare admisibilă a textului constituțional, o învederează manifest art. 71 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe — lege ce trebuie privită ca dreptul comun în materie, — text care, după ce pune în principiu că se pot înființa cote adiționale pe lângă unele dintre impozitele elementare, adaugă însă formal: „în limitele prevăzute aci”, dispozițiune ce concordă cu ideea că legiuitorul ordinar nu are dreptul să anunțe numai impozitul, lăsând fixarea lui puterii executive, idee precizată categoric și în art. 111 din Constituție.

Considerând că este nefondată și încercarea Ministerului de Finanțe de a stabili o apropiere între art. 58 lit. J din legea drumurilor și art. 72 din legea contribuțiilor directe, susținând că întru cât textul menționat din legea drumurilor se raportează la veniturile ele-

mentare prevăzute în legea contribuțiilor directe, urmează să se aplice la cea dintâi cotele adiționale din această din urmă lege.

În adevăr, pe deoparte art. 71 și 72 din legea contribuțiilor directe prevăd anume care sunt instituțiile în folosul cărora se pot percepe cote adiționale, instituții, prin care nu figurează și Casa Autonomă a Drumurilor, iar pe de altă parte, pentru că chiar dacă s'ar putea adăoga la lege și s'ar pretinde că pe lângă instituțiile limitativ arătate în art. 71 s'ar putea alătura și Casa Autonomă a Drumurilor, încă nu s'ar putea preciza cota, întrucât fiecare din instituțiile prevăzute beneficiază de cote deosebite.

Având în vedere, că din cele arătate mai sus rezultă, că art. 58 din legea drumurilor, care recunoaște consiliilor județene dreptul de a fixa anual cotele adiționale la drumuri, contravine dispozițiilor prevăzute în art. 109 din Constituție; că, fiind astfel, și în virtutea art. 29 din legea Curții de Casație dispozițiunile art. 58 lit. J din legea drumurilor urmează să fie declarate neconstituționale și, prin urmare, neaplicabilă; că, în consecință, trebuie să fie declarată fără efect impunerea fondului bisericesc ortodox român din Bucovina la cote adiționale pentru drumuri, făcută pe baza textului declarat neconstituțional.

PENTRU ACESTE MOTIVE
CURTEA
ÎN NUMELE LEGII,

Declară neconstituțională dispozițiunea art. 58 lit. J din legea drumurilor din 1929 și

Dispune trimiterea dosarului Tribunalului Suceava pentru judecarea în fond a apelului.

Data și citită în ședință publică azi, 7 Mai, 1931.

Delict silvic flagrant. Proces-verbal de constatare. Nesemnarea pe toate paginile. Nulitate.

Procesul verbal de constatarea delictului fiind scris pe două pagini, iar agentul instrumentar semnând numai pe pagina a doua și omițând să semneze și pe prima pagină, acest proces verbal este nul, nefiind respectate formele legale; în consecință judecata anulează procesul verbal și achită. Jud. Mixtă Balcic C. de judecată din 4 Martie 1931.

Notă. Soluțiunea adoptată în speța de mai sus de judecătoria mixtă Balcic este contrarie vederilor din ultimul timp ale supremei noastre Curți. Anume, în speța se invocase nulitatea procesului verbal de flagrant delict silvic pentru faptul că agentul instrumentator omisese să-l semneze pe toate paginile. Chestiunea nu-i nouă și a fost soluționată în mod foarte variat de însăși Inalta noastră Curte. Astfel după ce Cas. III decizia 310 din 1884, decide că delictul silvic fiind un delict prevăzut de o lege specială, procesul verbal de constatare nu

poate fi anulat pentru motivul că n'a fost dresat conform art. 16 pr. p., Cas. II prin decizia 547 din 1889 a decis ca dispozițiile art. 41 procedură penală sunt aplicabile și proceselor verbale de delict silvic în sensul că ele trebuiesc semnate de agentul instrumentator pe fiecare pagină; în acelaș sens Cas. II dec. 1690 din 1919.

Mai târziu însă, Casația în secțiuni unite decide că sunt scoase de sub tutelă art. 41 procedură penală toate acele procese verbale dresate pentru delicta la legi speciale, care legi n'au înscris dispozițiuni exprese, din care să se deducă intențiunea legiuitorului de a le supune formalităților prescise de art. 41 procedură penală. Cas. III decizia 50 din 1910. În fine, ca o complectare Cas. II decizia No. 19206 din 1905 a decis că dispozițiunile art. 41 procedură penală, adică semnarea proceselor verbale pe toate paginile se referă numai la procesele verbale dresate de procurorul Tribunalului.

Față cu nenumăratele deciziuni prin care Inalta noastră Curte a stabilit că totuși nerespectarea acestor dispozițiuni nu-i prevăzută sub pedeapsă de nulitate, cred că greșit s'a ajuns în speță la anularea procesului verbal pentru motivul că nu era semnat de pădurar, agentul instrumentator, pe toate paginile; cel mult având în vedere, că cerințele legii nu erau îndeplinite, procesul verbal urma să piardă numai caracterul probant erga omnes; prin acest fapt însă, delictul nu devenea inexistent, ci pur și simplu neflagrant, iar procesul verbal de constatare își mărginea forța sa probantă până la dovada contrarie. Cas. II decizia 1061 din 1930. Gh. C. Popovici.

Jurisprudența generală No. 22 din 18 Iunie 1931, pagina 832.

C R O N I C A

O colaborare prețioasă

În țara noastră, pădurile ca factor hotărâtor în economia generală a țării n'au fost încă apreciate.

Nici chiar pătura cultă a țării n'a înțeles importanța pe care o au pădurile în viața unui Stat. Și deaceia asistăm astăzi continuu la lupta care se dă între pădure și populație, luptă din care pădurea iese mai totdeauna învinsă.

Nu mai vorbim de țaranul agricultor, care totdeauna a văzut în pădure un dușman, căutând pe toate căile s'o desființeze, spre a-și întinde ogorul în locul ei.

Astfel se întâmplă, că la noi nu există o conștiință silvică, o ideologie forestieră formată. La noi pădurea nu este privită ca un bun capabil să producă venituri, ci ca un element din care se pot trage foloase imediate.

Tot din motivul ignoranței pentru pădure, meseria de silvicultor este aproape necunoscută la noi, deși în țările din Occident este una din profesiunile nobile.

Aceasta fiind situația, iar silvicultorii puțin la număr și răspândiți pe întreg cuprinsul țării, pentru răspândirea în marea masă a poporului a respectului pentru pădure, nu pot să ducă singuri lupta. Pentru atingerea scopului superior «cultul pentru pădure» trebuie să-și mai câștige și alți oameni de bine. Ideea a prins în oarecare măsură.

Serbarea sădării arborilor, la început organizată numai de șefii de ocoale, în ultimul timp de școli primare și secundare, tinde să devină sărbătoare națională.

Societatea «Progresul silvic», conștientă de rolul pe care trebuie să-l aibă în propășirea silviculturii și-a ales drept prim colaborator «Marea Legiune a Cercetașilor din România». Pentru că în legea cercetașului, ca punct de primă importanță stă respectul și iubirea de arbore, de natură, s'a zis și pe drept cuvânt că între silvicultură și cercetășie există un punct de contact. Cei mai buni colaboratori ai silvicultorului sunt deci cercetașii.

La apelul Societății noastre, «Marea Legiune a Cercetașilor» a răspuns cu tot sufletul, iar la reuniunea inaugurată de colaborare între Soc. «Progresul Silvic» și Marea Legiune, a ținut să fie față însuși A. S. R. *Principele Nicolae*, comandantul suprem al Legiunii.

Luând cuvântul d-l C. Georgescu, președintele Societății, a arătat durerea prin care au trecut codrii noștri, și nevoia tot mai mult simțită de a opune cea mai dărză rezistență pentru apărarea acestui patrimoniu sfânt: pădurea.

Din partea «Marei Legiuni a Cercetașilor» a răspuns A. S. R. Prințul pe la Nicolae, evidențiind rolul pădurii asupra climei, asupra regulării precipitațiilor atmosferice. A terminat cu îndemnul ca fiecare dintre noi să caute ca din moșia sa, din bucata sa de pământ să-și facă o grădiniță, pentru ca mai târziu țara întreagă să aibă aspectul unei frumoase grădini.

Cuvintele Prințului, în care vorbeau milenara tradiție și iubirea de natură și pădure, au impresionat adânc publicul prezent.

Tot cu această ocazie, d-l prof. d-r M. Drăcea și-a dezvoltat conferința «Cercetășia și Pădurea».

Arătând și d-sa punctele care ne leagă pe noi silvicultorii de cercetășie, dezvoltă ideea cum a luat naștere silvicultura în alte țări din Apus, și cum a născut silvicultura în țara noastră.

În timp ce în Apus silvicultura a născut pe îndelete, dealungul veșnicilor, la noi a luat ființă sub presiunea nevoilor, în epoca în care capitalismul pune stăpânire pe toate ramurile de producție. Aceasta este justificarea luptei ce se dă între pădure și om. Datoria noastră este ca uniți să rezistăm pentru apărarea, păstrarea și răspândirea dragostei de pădure.

La sfârșit s'a filmat «Jamborea dela Piatra-Neamț», film în care se oglindește viața petrecută de cercetași în mijlocul naturii, cu îndeletnicirile lor gospodărești, sport, instrucție, etc.

Mândră că în «Marea Legiune a Cercetașilor din România» și-a găsit un colaborator prețios, Societatea noastră își exprimă convingerea, că în oricare colț de țară, Cohortele de cercetași vor constitui focare de propagandă silvică.

V. L.

Congresul inginerilor silvici

Adunarea generală a Soc. «Progresul silvic» a oferit totdeauna membrilor săi un fericit prilej de schimb de idei, de discuțiuni publice asupra problemelor la ordinea zilei.

Anul acesta însă, congresul a fost ceva mai anemic decât altă dată și incomparabil mai redus ca proporții față de cel din anul trecut.

Este foarte adevărat, că problemele puse congresului inginerilor silvici în anul 1930 aveau de scop să realizeze în fapt principiile legilor silvice votate în acel an, să dea viață legilor ce urmau să conducă politica silvică a țării, prin urmare să contribuie la colaborarea regulamentului legii pentru administrarea pădurilor. Erau deci chestiuni care interesau pe toți profesioniștii silvici și dovada am avut-o prin numărul neobișnuit de mare al participanților.

Dar dacă anul trecut punea congresului problemele de natura celor enunțate, congresului din anul acesta îi venea sarcina de a constata rezultatele scontate asupra legilor și propuneri, discuțiuni, pentru o mai bună orientare în cadrul legilor existente.

N'am putea spune că interesul specialiștilor pentru problemele pădurărești s'a diminuat în așa măsură, încât să le impună rezerva constatată în anul acesta, dar că față de nouile întorsături ale vremii, când chiar ultima rezervă a optimismului ce a caracterizat totdeauna pe silvicultor a fost atacată, nu-i rămânea nimic altceva decât resemnarea.

Prin urmare, pe de o parte nesiguranța continuității unei activități pornită pe un făgaș sigur, care întrezărea mulți sorți de izbândă, iar pe de altă parte criza economică generală, care imobilizează orice tendință de manifestare, ne-au dat ca rezultat congresul din 1931, de proporții așa de reduse.

Și astfel inginerul silvic, care prin natura preocupărilor lui, de cele mai multe ori se complăce în cea mai strănie singurătate, a renunțat de a participa la lucrările congresului, amânând în același timp cu cel puțin un an bucuria de a-și vedea amicii, colegii.

Prima zi a congresului (14 Iunie), a fost rezervată discuțiilor privind viața intimă a societății (Darea de seamă a Consiliului de Administrație pe 1930, raportul cenzorilor, aprobarea bilanțului, bugetului, etc.), iar în ziua 2-a s'au prezentat referate și s'au discutat problemele în legătură cu:

1. Conservarea și ameliorarea terenurilor din regiunea muntoasă.
2. Armonizarea intereselor valorificării pădurilor cu amenajamentul.
3. Relațiuni între cultura rațională a pădurilor și exploatarea lor comercială.

Congresul s'a încheiat în ziua 3-a printr'o excursiune la pădurea Căscioarele.

Desbaterile congresului fiind pe larg redată în suplimentul revistei noastre, suntem scutiți aci de orice comentariu.

V. L.

RECENZII

A. Jugow.

Die Volkswirtschaft der Sowjetunion und ihre Probleme. — 371 pagini. Edit. Kaden & Comp. Dresda, 1930.

Experiența socială și economică ce se face de 14 ani în Rusia, a atras tot timpul atenția opiniei publice din țările civilizate, cu atât mai mult, cu cât prin politica de izolare a Sovietelor, în formațiile erau puține și aproape toate trebuiau să treacă prin birourile de propagandă ale guvernului bolșevic.

Prin reluarea raporturilor diplomatice cu o parte din restul popoarelor, stările de acolo, inedite prin factura lor, au atras un număr de cercetători ai economiei și sociologiei. Rezultatele, concretizate în diverse lucrări, au fost dintre cele mai contradictorii. În timp ce unii prognosticau falimentul bolșevismului, alții prezintau noua Rusie ca un pământ al făgăduinții.

O literatură de propagandă politică difuzată de Soviete, sub diverse etichete, a mărit confuzia.

În ultima vreme a apărut o sumă de lucrări, care fiind bazate pe anchete serioase și obiective, duse cu metodă și competență, reușesc să ne prezinte Rusia de azi, așa cum este, fără exagerații, fără diformări.

Cartea lui A. Jugow este o lucrare dintre cele mai complete, abordând viața economică și socială a Uniunii Sovietice (U. S. S. R.) în toată complexitatea ei. E scrisă obiectiv, cu înțelegerea și calmul omului de știință, reușind a lămuri pe cititor asupra celor ce se petrec în țara minunilor sociale de azi. Părerile sau informațiile anterioare sunt rând pe rând revizuite și tot ce avea proporții de fantastic, capătă dimensiuni pământești.

Tot ce s'a făcut până acum în Rusia e o înlătuire de încercări, de adaptări și ajustări: sistemul sovietic e în continuă prefacere. Privită în ansamblu, problema rusească este uriașă în concepție și de netăgăduit interes prin obiectivele urmarite, cu neclintită stăruință.

Există azi în Rusia o disciplină serioasă, o voință ce se simte pretutindeni și o mistică ce stimulează și dublează eforturile contingentelor proletare, care nu pot fi ignorate.

Rusia Sovietică, cu cele 170 milioane suflete, cu avuțiile și posibilitățile sale de dezvoltare, este o putere a cărei existență nu poate fi ignorată. Cuvintele cu care d-l Henderson, ministru de externe al Angliei, a salutat la Liga Națiunilor intențiile de colaborare ale Rusiei, la eforturile de restaurare economică a

Europei și discursul d=luî Grandi, ministrul de externe al Italiei, ținut în ziua de 3 Iunie c., sunt cele mai elocvente dovezi.

După dezastrul economic ce a urmat căderii regimului țarist, prin desorganizarea transporturilor și industriei, și prin refuzul țăranilor de a alimenta orașele, Sovietele inaugurează în 1921 o nouă politică economică — N. E. P — care însemna abdicarea la o parte din principiile pur comuniste. Nouile direcții economice permiteau iarăși comerțul intern, plata serviciilor de stat și publice, prin decretul din 3 Februarie 1921, se reintroduce și obligativitatea plății impozitelor. La 21 Martie 1921, se hotărăște aplicarea unui «impozit natural» pe cereale, suprimându-se confiscările obișnuite de până atunci.

Noua politică adoptată în 1921, fixează ca obiectiv principal restaurarea agriculturii, industriei și gospodăriei comunale (pag. 30).

Această perioadă de refacere a durat până în 1924, când apare o nouă organizare teritorială, prin gruparea întreprinderilor în trusturi, asociații autonome, cu caracter comercial (pag. 45).

Rezultatul eforturilor depuse, cu toate directivele lor oscilante, au însemnat un progres real, autorul afirmând că în 1928 capacitatea de producție a industriei sovietice egala pe cea anterioară războiului (pag. 50).

O raționalizare rapidă a producției crede că nu e posibilă, fără importante investiții, cea mai mare parte din fabrici fiind vechi — de 25 până la 30 ani.

Rezistența opusă de organele centrale, partizane ale centralismului, a dat naștere unei epoci bogate în abuzuri, fraude, cu cheltueli mari de transporturi, diurne, etc. În plus, s'au construit fabrici fără vre-un plan de organizare: s'au ridicat

fabrici în regiuni lipsite de materii prime sau fără a se îngriji, în prealabil, de mașinile necesare pentru punerea lor în funcțiune. Aceste fapte determină guvernul sovietic în 1927 să acorde organelor exterioare o largă și efectivă autonomie, rămânând Consiliului superior economic numai îndrumarea principială (pg. 74). Hotărîrea se aplică însă abia peste un an.

Lipsa de elemente tehnice și de lucrători calificați, neîncrederea în cei existenți, constituie o problemă ce reclamă deasemeni deslegare.

Cheltuelile de administrație mari, uzura accelerată a mașinilor, salariile ridicate, sunt cauzele scumpetei fabricatelor sovietice — de două până la trei ori mai scumpe decât produsele străine (pag. 93). Aceasta explică de ce standardul de viață al lucrătorilor este atât de mizerabil, deși nivelul salariului e egal cu cel anterior războiului.

Prin decretul din 8 Noembrie 1917, completat prin codul solului, din 30 Oct. 1922, se hotărăște: «*Dreptul privat asupra solului și subsolului, asupra bogățiilor naturale, apelor și pădurilor este pentru totdeauna desființat în cuprinsul U. S. S. R.*» (pag. 106).

Statul sovietic lasă spre folosință anumite suprafețe muncitorilor de pământ pentru cultură orășenilor, pentru locuință, etc., fiind interzisă vânzarea, donarea, ipotecarea sau testarea.

Suprafața pădurilor este socotită la 845 mil. hectare, din care numai 180 milioane ha. sunt puse în exploatare, toate pădurile aparțin statului și stau sub controlul autorităților. Dela 1924, s'au acordat țăranilor spre folosință 21 mil. ha (pag. 108).

În capitolul 9, autorul vorbește despre economia agrară și diferitele e-

1) U. S. S. R. — Uniunea Socialistă Sovietică Rusă.

tape parcurse până în 1928. Valorificarea recoltelor este, teoretic, liberă: Statul însă, împiedică prin diferite mijloace vânzarea cerealelor la comercianți particulari, instituind un monopol de cumpărare, la prețuri foarte scăzute.

Țăranii, la rândul lor, caută să eludeze dispozițiile oficiale, cedând statului numai cantitățile necesare pentru a acoperi datoriile ce au contractat împrumuturi—impozitele, restul — pe ascuns — îl vând la cumpărătorii particulari (pag. 126).

De remarcat este dispropoția între prețul foarte ridicat al obiectelor industriale și prețul redus al cerealelor (pag. 128).

Interesantă de urmărit este deasemeni evoluția comerțului în Uniunea Sovietelor, dela suspendare (1917) până la în-găduirea lui — în țară — în 1919 (pag. 161). În prezent, comercializarea produselor de Stat se face prin syndicate, care cuprind o serie de magazine de desfacere. Vânzarea este bazată pe monedă, pe bani, (pag. 165). Pentru dezvoltarea și regularea comerțului, există mai multe burse de mărfuri în Moscova și alte orașe mai importante.

Comerțul cu străinătatea este etatizat.

S'a căutat deasemeni să se organizeze și consumul, înființându-se asociații de aprovizionare, bazate pe constrângere: toți lucrătorii unui district sunt obligați a face parte din asociație, cotizațiile reținându-se direct din salarii (pag. 184).

Există apoi asociații de agricultori, meseriași etc. Toate formele însă sunt în directă dependență de Stat, atât administrativ, cât și financiar, întrucât neputând să trăiască singure, finanțele generale le salvează de bancrută.

Comerțul cu străinătatea se face numai de Stat și reprezintă în 1927/28, abia 44% din valoarea comerțului extern al anului 1913. Cota de par-

țicipare a lemnului la export a fost: în 1913 de 11,4%, în 1926/27 de 10,4%, iar în 1927/28 de 12,6. Operațiunile comerciale se fac de Comisariatul comerțului intern și extern, prin organe speciale pentru fiecare articol: chlebo export pentru cereale, Ieso export pentru lemn, etc.

Deși prin decretul din 23 X. 1920 se decide concesiunea exploatarii unora din bunurile naționale, totuși, capitalul străin nu se grăbește să vină în Rusia Sovietică, din cauza obstacolelor ce se puneau în calea comercializării produselor. Nevoia de bani obligă guvernul în 1928 să autorize consiliul superior al comerțului să ia măsuri de a atrage capital străin, abrogând toate vechile dispozițiuni care stinghereau dezvoltarea finanței în cadrul Statului sovietic (pag. 227). Faptul capătă importanță mare, fiind o renunțare la politica de industrializare numai prin Stat, care solda — după un deceniu de tentative — cu sărăcirea populației rurale și cu ruina rezervelor financiare interne.

În capitolul 13, găsim interesante însemnări asupra sistemului bancar, moș S. R. și care e acelaș ca și în țările capitaliste. Bugetul ¹⁾ — mai ales dela 1927/28 — se alimentează, ca pretutindeni, din impozite — directe și indirecte, — din veniturile bunurilor publice și din împrumuturi (pag. 250).

În bugetul anului 1928/29, la capitolul IV, găsim venitul pădurilor estimat la 272,4 ruble ²⁾, ceea ce reprezintă 28%

O lumină edificatoare asupra condițiilor de salarizare ale lucrătorilor aflăm, în capitolul: Munca (die Arbeit). Salarialul (Reallohn) se compune din

1) Anul bugetar e socotit dela 1 Octombrie la 30 Septembrie.

2) 1 rublă = 86 lei, în mijlociu. din venitul tuturor domeniilor de Stat. (pag. 252).

bani și mărfuri (în Geld und in natura) și se calculează în fiecare lună cu ajutorul indicilor de scumpete ale articolelor alimentare, de îmbrăcăminte, locuință, etc. Creșterea salariului în U. S. S. R.,—fără a ajunge nivelul din 1913, la toate ramurile industriale—reprezintă cam 26% din cheltuielile de producție ale mărfurilor, pe când în Statele Unite înseamnă un procent numai de 16—17% (pag. 301). Această explicație de ce produsele rusești sunt mult mai scumpe, decât cele similare din Europa Occidentală sau America. Procentul de participare—atât de ridicat—al salariului la cheltuielile de cost arată și nivelul scăzut al mecanizării industriei în Rusia Sovietică.

Capitolele ultime sunt consacrate planului cincenal și deosebirilor ce există între concepția capitalistă și concepția socialistă.

Gh. I. Ionescu

M. Gușuleac.

Considerațiuni geo-botanice asupra Pinului silvestru din Bucovina.

Buletinul Facultății de Științe din Cernăuți, vol. IV. fax. 2, 1930.

În această lucrare documentată se studiază pe rând stațiunile de Pinus silvestris din Bucovina. Cu deosebită mirare aflăm că Pinul turbăriiilor din Nordul României, care era luat drept Pinus montana, forma arborescentă, sunt formate din pin silvestru, unde se găsește în stare de pădure rarită până la indivizi izolați.

O altă formă de vegetație a Pinului silvestru este ca arbore de stâncă, aici ei

și găsește lumina necesară grație accidentelor de teren, care nu permit constituirea unui masiv.

În fiecare stațiune din Bucovina se dă și complexul plantelor asociative.

Astfel în turbăriile înalte găsim Vaccinium oxycoccus L. Vaccinium vitis idaea, Andromeda polefolia L. Betulenana, etc.

Pe stânci calcaroase, alături de indivizi izolați de Pin, cresc: Spiraea ulmifolia Scop. Cotoneaster melonocarpe Ladd, Cytisus ciliatus, etc.

Pe gresii, pinul, amestecat cu molift, formează masive (obcina Feredeului) de desubt având un covor de specii de vacin și muscinee.

Mai interesantă este asociația Pinului cu Calluna (așa după cum am aflat-o și noi) pe valea Nărujei (pe după satul Ferăstrău), pe care o regăsește în preponderanță spre Nordul Europei.

Arborete pure de pin aflăm pe o suprafață de 130 ha în fundul Moldovei (Breaza) cu Arctostaphylos Une Ursi pe spinării de serpentină.

Studiul ariei de vegetație a Pinului în Europa ne arată discontinuități în arealul său, care la noi au un caracter mai evoluționat, fapt care se mai observă și la multe plante asociative.

Din studiul evolutiv istoric al vegetației se poate deduce, că aria pinului este în descreștere și în loc rămân în extrema sa de răspândire sudică din Carpați, stațiuni izolate pe diverse văi.

Lucrarea d-lui Gușuleac este interesantă și o recomandăm spre consultare.

Dr. C. G.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 4, Aprilie, 1931.

L. Pardé.

En faveur d'une bonne vieille méthode d'aménagement.

În sprijinul unei bune metode vechi de amenajament.

Autorul, directorul școalelor forestiere dela Barres, este acelaș cu autorul valorosului «*Traité pratique d'aménagement des forêts*», apărut anul trecut. De data aceasta, se ocupă numai de amenajamentul pădurilor tratate în codru regulat. Există, spune el Pardé, o modă pentru amenajamentul pădurilor, ca și pentru rochiile femeilor. În cea mai mare parte din secolul trecut nu s'a cunoscut decât metoda afecțiilor lor permanente, aplicată chiar unde nu trebuia. Inventată pentru codrul grădinarit, ea s'a extins apoi și la codrul regulat. Nu există metodă de amenajament perfectă. Deaceea, se găsesc și acestei metode următoarele cusururi:

a) Ea obligă să se fixeze de mai înainte epoca maturității, a realizării materialului, a regenerării diferitelor arborete, care compun seria; b) aplicarea sa conduce la sacrificii de exploatabilitate, trebuind a se așeza într'o afecție arborete mai tinere sau mai bătrâne, decât

cele potrivite numărului său de ordine și deci a se realiza la epoca fixată arborete, care n'au atins sau au depășit vârsta exploatabilității; c) raportul susținut e asigurat numai pentru tăerile principale, nu și pentru cele de ameliorare, a căror importanță crește din ce în ce.

Pentru a se aprecia însă adevărata valoare a unui amenajament, trebuie să ne plasăm pe punctul de vedere cultural și în această privință metoda afecțiilor permanente prezintă următoarele avantaje, fiind superioară celorlalte:

a) În aplicarea sa, diferitele tăeri de ameliorare se fac exact la rotația fixată, știindu-se perfect pentru fiecare, cum și în ce scop ea trebuie hotărâtă;

b) Cu metoda aceasta va fi totdeauna relativ ușor a se pronunța asupra oportunității de a se menține în picioare sau de a se tăia orice arbore mai în vârstă, decât aceia, cari formează arboretul, după cum epoca de regenerare a arboretului este mai apropiată sau mai depărtată. Pe aceiași considerație se va putea aprecia, dacă e cazul, să se facă plantații în subetaj.

Desavantagiile menționate se pot remedia, aducându-se metodei modificările necesare. Dar tocmai faptul, că în această metodă modificările aduse regulamentului general de exploatare sunt mai

puțin frecvente, mai puțin importante, în ce privește compoziția afecțiunilor, constituie un avantaj serios al metodei.

Se pot suprima sacrificiile de exploatabilitate, rezultate din faptul, că afecțiunile trebuie să aibă aceeași suprafață, prin îmbucătățirea afecțiunilor, cum se face în metoda afecțiunii rezecției sau în metoda afecțiunii unice mobile.

În ce privește sacrificiile de exploatabilitate provenite din faptul, că un arboret ajunge mai curând sau mai târziu la maturitate, se pot face transferturi judicioase.

Pentru a realiza raportul susținut și la tăerile de ameliorare, după ce s'au constituit afecțiunile permanente, se așează tăerile de ameliorare pe volum, aplicându-se precomptajul general.

În concluzie, metoda afecțiunii permanente, modificată, ameliorată după nevoi, se poate adopta pentru pădurile tratate în codru regulat, când aplicarea sa nu este împiedecată de: fructificații foarte lente, neregulate, nesigure, de vânturi, care ar putea strica prin acțiunea lor caracterul tăerilor progresive, prin care se urmărește regenerare.

Ph. Guinier.

Deux maladies cryptogamiques nouvelles des arbres forestiers.

Două boli criptogamice noi ale arborilor de pădure.

E vorba de «Maladia ulmilor», observată prima dată, acum 15 ani în Olanda și care a ajuns acum și în România, distrugând cu furie atât ulmii din pădure, cât și pe cei din parcuri și de pe străzi. Boala se manifestă prin uscarea progresivă a frunzelor și ramurilor în timpul sezonului de vegetație. Apar pe trunchii ramuri lacome, cari se usucă și ele, împreună cu arborele în-

treg. Autorul afirmă, că boala ulmilor este o boală a țesuturilor conducătoare, a vaselor, din ultimele straturi anuale, cari fiind făcute inactive, alimentația cu apă a ramurilor devine insuficientă și uscarea începe. Agentul patologic s'a găsit a fi o ciupercă microscopică «*Grophium ulmi*», care se dezvoltă ca parazit în vase și în celule de parenchim lemnos adiacente, provocând alterarea conținutului celular.

Scolitizii *Eccoptogaster scolytus* și *Eccoptogaster multistriatus*, oaspeți de totdeauna ai ulmului, sunt numai vehiculul boalei, ei transportând sporii ciupercii dela un ulm la alții.

Autorul afirmă, că virulența și rezistența boalei ulmilor sunt așa de mari, că e de temut, ca să nu devie imposibilă cultura ulmilor și să nu dispară complet din păduri.

De un remediu împotriva boalei nu poate fi vorba, ci numai de precauțiuni preventive, între cari se impune în primul rând: doborârea tuturor ulmilor bolnavi și arderea scoarței și a crăcilor.

Silințele principale trebuiesc însă îndreptate spre căutarea și răspândirea speciilor de ulm, cari rezistă atacului.

Se pare că administrația noastră silvică nu s'a sezizat îndeajuns de această mare primejdie.

Tot o ciupercă: «*Rhabdoclina pseudosugae*» este cauza ruginii acelor douglasului, boală endemică în Statele-Unite, dar care pe noi nu ne interesează, neavând masive însemnate de douglas.

Paul Marcelin et Max Nègre.

A propos de quelques sols du Midi de la France.

Relativ la câteva soluri din Sudul Franței.

Constarea dependenței strânse în care se găsesc solurile față de climat, ducând la noțiunile de «soluri zonale sau soluri climatice», a permis o clasificare, a cărei valoare științifică este de primul ordin. Această noțiune de soluri zonale sau climatice nu trebuie considerată strictă, ea comportând importante atenuări. Așa de ex. trebuie să recunoaștem, că influența rocilor mame se resimte încă în structura solurilor zonale cele mai evoluat și că foarte adesea această influență poate fi mai puternică, decât cea a climatului.

Referindu-se la cercetările făcute la unele soluri din Sudul Franței, autorii încearcă să arate, că dacă e de cel mai mare interes să se caute a se încadra solurile, ce studiem, în clasificarea climatică, singura clasificare științifică ce există, nu trebuie totuși să neglijem solul principal al rocilor mame, așa de des prezente în sol și pe care fenomenele de geologie dinamică contribuie a le reduce la suprafață, când au dispărut.

Ne regăsim, așa dar, în aceeași dificultate, dela care ne depărtase sociologia vegetală, apoi noțiunea de sol climatic, aceea de a stabili raporturile, care există între distribuția plantelor și natura solului (în sens larg), problema obsedantă și până în prezent fără o soluție satisfăcătoare, dar care nu e cu puțință a se eluda.

Urmează alte 3 articole: a) *Despre taxele de succesiune la păduri*, b) *Cronica entomologică și c) Prin pădurile algeriene.*

La rubrica: «Acum 50 de ani» se menționează, că în «Revue des Eaux et Forêts» din Aprilie 1881, s'a publicat un articol de *Bouquet de la Grye* despre: *Chestiunea forestieră în România*. Aci se spune, că Senatul român

a fost sezizat de un proiect de cod silvic, care nu prevedea nimic în privința pregătirii unui personal specialist. Discuțiile erau, parte pentru darea a câtorva noțiuni de silvicultură elevilor dela școala de agricultură, parte pentru înființarea unei școli speciale.

N. N. Car.

SILVA.

Nr. 15, Aprilie.

E. Auniken, Diplom-Forstwirt (II Zoologisches Institut, Eberswalde).

Die Ausbreitung des Forleulenfraßes im Jahre 1930.

Intinderea atacului lui *Panolis piniperda* în anul 1930.

De câțiva ani, plângerile asupra înmulțirii îngrijitoare a lui *Panolis piniperda* în pădurile Germaniei au fost numeroase. Autorul, pe baza probelor și rapoartelor primite din diversele părți ale Germaniei, arată că 1) cu excepțiunea Silesei superioare, piniperda în anul trecut nu s'a mai înmulțit în mod anormal în nici o provincie din Prusia, nici în Anhalt și Meiklenburg, 2) Silesia superioară, grație înmulțirii în masă a paraziților animalii și vegetali (*Ichneumonizi*, *Empusa* etc.), probabil va fi ferit de un nou atac în anul 1931, 3) că continuarea atacului în Bavaria (20.000 hectare amenințate) este probabilă pentru anul 1931.

Nr. 16, Aprilie.

Otto Feucht, Forstmeister, Stuttgart.

Pflanzensoziologie und Forstwirtschaft.

Fitosociologie și economie forestieră.

Tipurile de pădure, așa cum au fost construite de *Cajander*, *Kruedener* și alții, pentru regiunile în care au locat

întâmpină dificultăți în Europa Centrală. Autorul, semnalând aceste dificultăți și examinând cauzele din care provin, crede că ele ar putea fi înlăturate, dacă am pune în serviciul cauzei metodele fitosociologiei al cărui reprezentant strălucitor este elvețianul Braun-Blanquet. Ni se explică metoda, procedeul adoptat pentru determinarea și reprezentarea vegetației tipice pentru o localitate și apoi eoria succesiunii în timp a diverselor asociațiuni (tipuri). Dacă aceasta din urmă, așa cum e comentată printr'un exemplu luat din ținutul unde locuiește autorul, va fi confirmată și prin alte cercetări, atunci va decurge de aci o consecință foarte importantă pentru economia forestieră: am ajunge ca din vegetația de pe un loc, considerată ca «comunitatea biologică», să putem conchide asupra condițiilor staționale în genere, asupra naturii solului în special și implicit asupra speciilor cari la o anumită epocă sunt potrivite într'o anumită epocă, într'o anumită stațiune. Dintre multe alte amănunte foarte interesante, să fie amintit numai unul care e în contradicție cu concepțiile noastre de până acum: Fagul nu trebuie considerat ori unde și ori când ca element salvator pentru păstrarea forței productive a solurilor. În anumite condițiuni poate să aducă servicii culturale incontestabile, în altele, din contra poate să determine podsolirea accelerată a solurilor sau, cum s'a zis, «senilizarea» prematură a lor.

Nr. 17, Aprilie.

Ph. Sieber, Forstmeister, (Gora-Ernsee).

Die Ordnung im Walde.

Ordinea în pădure.

Autorul, un partizan declarat al grădinaritului și al metodelor înrudite, caracterizate prin faptul că au drept obiect

indivizii în parte, nu grupări de indivizi (arborete), crede că atitudinea rezervată pe care mulți o au pentru această metodă, s'ar explica prin credința eronată că desordinea în timp și în spațiu ar fi un viciu inerent lor. Inșă— așa rezonază el—ordinea e ceva relativ. Altfel au conceput-o acei cari au imaginat metodele așa zise pe compartimente, altfel mai în urmă Judeich, care părăsește îngrădirile rigide al vârstelor, grosimilor și înălțimilor și renunță la omogeneitatea parcelelor, altfel alții, altfel în fine metodele care individualizează. Acestea din urmă nu ignorează noțiunea de ordine. Ordinea în spațiu, ele caută să o realizeze prin înzestrarea parcelelor cu volume sensibil egale și prin repartizarea cât mai uniformă a arborilor de viitor (de valoare pe toată suprafața pădurii). Inșă ordinea așa înțeleasă presupune ca pădurea să fie înzestrată cu o rețea cât mai dezvoltată de drumuri sau de linii artificiale, care pot servi ca drumuri. Ordinea în timp însă— ideea de revoluție—grădinaritul aproape o desconsideră și o înlocuiește prin rotația tăerilor, care nu poate fi fixată în mod uniform, ci care trebuie să fie subordonată speciilor întâi, iar apoi faptului dacă arboretele sunt pure sau amestecate.

FORSTARCHIV.

Heft 7, 1 Aprilie, 1931.

K. M. Müller.

Urwaldfragen. Eine Entgegnung an Professor Rubner.

Chestiuni de pădure virgină. Un răspuns profesorului Rubner.

Articolul de față este o replică la rezervația-critică făcută de dl prof. dr Rubner (Tharandt) în Nr. 8 din 15

Aprilie 1930 al acestei reviste, cărții autorului apărută în editura: «Schaper-Hannover» sub titlul: «Aufbau, Wuchs und Verjungung der Südosteuropäischen Urwälder» (Intemeierea, creșterea și regenerarea pădurilor virgine în Sud-estul Europei). La critica adusă că nu s'a ocupat de regenerarea în ochiuri și grupe — obicinuită în pădurile virgine — autorul răspunde că nu a înțeles a face o totală descriere a formațiunii pădurii din Sud-estul Europei. Iși întemeiază apoi cele afirmate asupra regenerării pădurii virgine în urma incendiilor expunând, 9 fotografii.

H. Barth.

Kulturkartothek.

Cartoteca (fișierul) planștațiunilor.

Pentru ușurarea întocmirii unui istoric al arboretelor, autorul arată importanța ținerii unor fișe, arătându-se la fiecare parcelă toate operațiunile efectuate dela întemeiere până la exploatare. Dă un exemplu de fișă, care ar cuprinde 3 părți: A = arboretul interior, B = noul arboret, C = tratamentul (începând cu prima răritură). Aceste fișe nu exclud însă ținerea și a celorlaltor registre pentru cronica arboretelor și ocrotului.

Heft 8, 15 Aprilie, 1931.

A. Hoheisel.

Versuch einer Anwendung der Cajanderschen Waldtypenlehre in Lettland.

Încercarea unei aplicări în Letonia a doctrinei lui Cajander, asupra tipurilor de păduri.

Intr'un rezumat al lucrării sale «Importanța florei solului pentru clasificarea

tipurilor de păduri», apărută în limba letonă (Mezsaimniecibas rakstu Kraunis Riga 1930), autorul caută a dovedi în urma cercetărilor întreprinse, că împărțirea pădurii în tipuri după Cajander pe baza florei solului, este mai puțin proprie pentru Letonia, decât după școala creiată de Morosow, care conține topește într'un tot unitar stațiunea și arboretul. Rezumatul este însoțit de 4 tablouri grafice.

Swart.

Durchforstungskontrolle.

Controlul răriturilor.

Pentru o mai clară evidențiere și pentru un mai ușor control al răriturilor, autorul propune în locul modului obișnuit până în prezent — indicarea suprafețelor rărite și a volumelor de material rezultat — întocmirea de hărți pe scara 1:10.000 în care să se arate prin hașuri numărul, data și locul răriturilor, astfel prima răritură, linii verticale, a doua, orizontale, a treia, oblice dela dreapta la stânga, a patra, oblice dela stânga la dreapta. Această hartă ar arăta dintr'o privire mersul răriturilor, ușurând întocmirea planului lor.

Tr I. H.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

April, Heft 4.

A. Henne, eidg. Forstinspektor.

1. Die erste öffentliche Kleindarre der Schweiz.

Prima uscătorie de semințe oficială în Elveția.

Datorită bunăvoinței Consiliului comunal și Serviciului silvic al orașului Berna, s'a construit o uscătorie de semințe forestiere la Untermatt în Bern-Bünpliz, subvenționată de stat. E o uscătorie

cătorie mică, constituită dintr'un turn împărțit prin sertare cu site în șapte compartimente orizontale, legat cu un ventilator în afara clădirii.

Prin partea inferioară a turnului se introduce aer cald la temperatura de 50° — 55° C.

Conurile proaspete, așezate separat după proveniențe se păstrează în podul uscătoriei până ce le vine rândul la uscat. — De aci, sunt puse în turn. — În turn sunt trecute apoi dintr'un compartiment într'altul numai prin tragerea sertarelor până ce se usucă complet.

După golirea succesivă a compartimentelor de jos în sus, se umple și compartimentul de sus cu conuri proaspete.

Instalația lucrează neîntrerupt zi și noapte. Pe zi, poate să usuce 5 Hl conuri de molift sau 3 Hl. de pin ori la rice. E completată cu un scuturător de conuri uscate, o mașină de desaripat sămânța și un trior. Costă în total 10.000 frs.

Pentru uscat se primesc numai conuri sănătoase, dezvoltate normal, puse în saci bine etichetați, de 50 kg greutate.

Avantajul acestei uscătorii, e că rezolvă în gradul cel mai înalt problema provenienței seminței, e eficientă și se poate instala în centru regiunii de unde se recoltează și întrebuințează sămânța.

Schädelin.

2. Hecks Freie Durchforstung 1931.

Răritura liberă a lui Heck 1931.

Se recenzează lucrarea lui Heck: Freie Durchforstung, apărută în 1931. O găsește inferioară primei ediții publicate în 1904.

Prof. dr. M. Düggeli, E. T. H. Zürich.

3. Die Bakterienflora eines Buchenwaldbodens in verschiedenen Jahreszeiten.

Flora bacteriană din solul unui arboret de fag în diferite timpuri ale anului.

După publicarea rezultatului cercetărilor sale cu privire la flora bacteriană din solul pădurei de molift, din Nr. 11 al revistei pe 1930, autorul dă la iveală modul cum se comporta solul pădurei de fag.

Constată, că numărul bacteriilor din acest sol e cu mult superior celui din pădurea de molift.

Rămâne însă inferior celui din solul bogat de grădină.

Lucrarea e însoțită de tabele și diagrame.

Dr. Philipp Flury.

4. Ein hochgelegener Fichtenbestand am Nordrand der Alpen.

Un masiv de molift de altitudine mare, la marginea de Nord a Alpilor.

E situat între 1700 și 1900 în altitudine, pe o suprafață de 9 ha, lângă munții Hättstätt și vârful Schynbergers, pe teritoriul comunei Lungern.

Formează obiectul de studiu al stațiunii de experimentație din 1900. Până acum s'au făcut trei inventarii într'insul: la 1900, 1912 și 1922.

Are 189 ani. Semințis natural se găsește numai în afara masivului, înăuntru nu.

Anii de sămânță sunt împedeți de geruri timpurii. Arborii sunt răspândiți mai mult în grupe. Au diametrul la 1,30 m de la sol de 14—23 cm și înălțimea de 9—16,5 m.

Creșterea anuală în înălțime e de 8—20 cm, iar cea periodică în volum de 8 m³ (între 1900 și 1912, 1912 și 1922).

Coroana e îngustă și ascuțită ca să poată lupta cu vântul și să poată utiliza cât mai bine lumina. Acele trăesc pe ramuri 10—14 ani.

M. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 4, Aprilie 1931.

Editorial. Diluting the forestry effort.

Diminuarea efortului silvic.

Mr. Emanuel Fritz nu găsește nimerită mișcarea exagerată pentru împădurirea terenurilor agricole părăsite, înainte de a fi rezolvate celelalte probleme mai grave ale silviculturii, ca de ex. combaterea incendiilor.

*Henry E. Clepper.**The literature of forestry.*

Literatura forestieră.

Autorul critică din punct de vedere stilistic și științific literatura silvică americană, înșirând nominal autorii a căror activitate e demnă de urmat. Propune de a premia anual autorii cei mai merituoși.

*Wallace I. Hutchinson.**Public relations.*

Relațiuni publice.

La rezolvarea celor mai multe probleme forestiere e de importanță extraordinară a stărni anticipativ interesul și înțelegerea publicului, fiindcă numai atunci se va putea conta pe sprijinul lui

*C. L. Hill.**The developement of forest research in California.*

Desvoltarea cercetărilor forestiere în California.

*M. B. Pratt.**The California state forest service: its growth and its objectives.*

Serviciul în pădurile sta-

tului California: dezvoltarea și țelul lui.

*Ward Shepard.**Is silviculture possible in America?**Article IV—Realism in organized control.*

E silvicultura posibilă în America?

Articolul IV—Realismul în controlul organizat.

Ilustrul autor face ultimul atac în contra individualismului exagerat a principiului «laissez-faire», care în forma lui extremă dedusă «ad absurdum» ar avea drept rezultat, că neamul omenesc, în parte sau total, și-ar putea pierde pădurile împreună cu binefacerile directe sau indirecte legate de ele. Impiedicarea devastărilor destructive nu e o imposibilitate. Este necesar numai de a elabora principiile fundamentale realizabile. Autorul încearcă să schițeze în linii mari aceste principii, pe baza cărora obstacolele legislative, administrative și cele omenești ale intervenției și controlului statului ar putea fi înlăturate și ca urmare, principiile silviculturii realizate.

*Samuel N. Spring.**Teaching silviculture.*

Învățarea silviculturii.

Autorul — profesor de silvicultură la universitatea Cornell — schițează principiile noi ale instrucției silviculturii, al cărei prim scop trebuie să fie: a evidenția talentele studenților, a-i deprinde să aibă concepții proprii, și a le da sprijinul necesar la însușirea, prin metoda analitică, unor cunoștințe solide pe baza cărora, ei să-și poată rezolva problemele speciale, care după terminarea școlii se vor ivi în viața reală.

Fred Morell.

The 25 - 25 - 30 ratio in financing fire protection.

Rația 25 - 25 - 50 în finanțarea protecției focurilor.

Autorul amintește de faptul că problema incendiilor nu e încă rezolvată și arată calea necesară eforturilor viitoare.

Hardy L. Shirley.

Does light burning stimulate aspen suckers?

Arderea focului stimulează drăgonii de plop tremurător?

Pe baza studiilor și experiențelor sale, autorul răspunde «da», cauza fenomenului găsind-o în mărirea puterii de absorbție a suprafeței înegrite a pământului.

H. M. Shank.

Visibility maps by field sketching.

Intocmirea hărților de vizibilitate prin schițare pe teren.

În legătură cu combaterea incendiilor, la fixarea punctelor de observație e foarte importantă stabilirea terenului vizibil din aceste puncte. Autorul tratează metodele acestei stabiliri, constatând că terenul invisibil în genere e cu mult mai mare decât se crede și arată cum se pot întocmi pe calea schițării directe pe teren hărți potrivite și ieftine pentru acest scop.

I. D. Sinclair.

Studies of soil erosion in Mississippi.

Studii asupra eroziunii solului în regiunea Mississippi.

Făcând cercetări în 9 județe, autorul a stabilit, că în mediu 27.7% a suprafeței e erodată, cauza fiind în primul rând cultivarea și utilizarea nepotrivită a solului. Remediul este: împădurirea terenurilor atacate.

Henry W. Hicock.

Pruning in young plantations.

Elagajul artificial în plantațiuni tinere.

Autorul recomandă elagaje artificiale timpurii și dese, cu îndepărtarea coronamentului cel mult în $\frac{1}{4}$ parte.

T. Schantz-Hansen.

Some results of thinning 27-year old jack pine.

Câteva rezultate de răritură a Pinului Banksiana de 27 ani.

Experimentatorul a aflat, că la vârsta aceasta, răriturile în stil mare nu se plătesc, neputându-se valorifica materialul subțire extras, totuși, sunt recomandabile din cauza creșterii valorii masivului din punct de vedere calitativ.

Roger B. Friend.

The European pine shoot moth in red pine plantations.

Tortrix (Rhyacionia-Evetria) buoliana, introdusă din Europa, începe a cauza daune simțitoare și în America, în plantațiunile tinere ale pinilor cu 2 și 3 ace. Autorul face cunoscute felul de trai al acestei insecte și metodele de apărare în contra ei.

H. S. Newins.

Forest conditions in West Virginia.

Condițiunile forestiere în Virginia Vestică.

În acest Stat situat, pe dealurile Allegheny acoperite de păduri, pe 60% din întindere, se întâlnesc trei zone păduroase. Molidul (Picea rubra), odinoară răspândit pe o suprafață de 600.000 ha, în urma devastărilor vandale, a ravagiilor de incendii și insecte, aproape a dispărut. Până la 1909, Statul acesta a ocupat primul loc în producerea lemnului și a scoarței de castan nobil. În prezent, aproape toate masivele acestei specii sunt infectate de mana făinoasă a castanului (Eudothia parasitica), care a cauzat ravagii enorme. În înălțimile mijlocii domină fagul. Problema predominantă e cea a controlului incendiilor.

P. I. Cole.

What permanent forests mean to the railroads of Arkansas.

Ce înseamnă gospodăriile silvice permanente pentru căile ferate ale statului Arkansas.

Afară de producția de traverse, lemne de construcție pentru poduri și alte construcții, etc., transportul produselor pădurii reprezintă 10% din transportul total.

M. Y. Pillow.

Compression wood records hurricane.

Țesăturile lemnoase comprimate indică orcană.

Prezența țesăturilor comprimate în scânduri adeseori e foarte neplăcută. Cauza acestui fenomen încă nu e complet dovedită. Autorul încearcă să documenteze prin secțiuni fotomicrografice, că pricina deformării celulelor totdeauna e vr'un ciclon.

G. B. Shivery.

Observation on Danish and German forestry.

Observațiuni asupra gospodăriilor silvice daneze și germane.

Autorul arată factorii, în cari unele părți ale acestor state fac rentabilă și realizabilă gospodăria silvică intensivă. Factorii sunt: drumurile bune, lipsa incendiilor, ferestraiele stabile, creșterea viguroasă a masivelor și condițiile favorabile de desfacere. În aceste țări, o parte însemnată a veniturilor intră din tăierile îngrijite de ameliorare, și tratarea potrivită a solului se urmărește cu mare atenție. Și încă ceva are o importanță extraordinară: poporul s'a făcut deja înțeleghător al problemelor silvice.

K. E. Thorell and E. O. Ostlin:

The national forest survey of Sweden.

Inventarierea națională a pădurilor din Suedia.

Conform inventarierii executate în anii 1923-29 în Suedia sunt 23.188.000 ha pădure productivă, adică . . . 56.5%
Mai sunt: arături și grădini . . 12.6%
Iacuri și mocirle 14.3%
tufisuri pipernicite de munte 13.9%
improductive (drumuri,
stânci etc.) 2.7%
100.0%

Din suprafața păduroasă, 96% este pădure propriu zisă (inclusiv golurile cu 8%) și 4% pădure pășunată.

Pentru împădurirea golurilor în 15 ani, s'au votat circa 280 milioane de lei.

Capitalul lemnos actual al țării este 1.8 miliarde m³, cu o creștere anuală de 60 milioane m³ (fără coajă), suma care a întrecut dublu evaluările cele mai optimiste din trecut. Din volumul acesta, reprezintă:

40% Pinus

42% Picea

18% Fagus, Betula, Acer și alte foioase.

F. Päll

INFORMAȚIUNI

Prin I. D. R. s'a aprobat regulamentul pentru aplicarea art. 5, alin. c și d din legea pentru administrarea pădurilor, prioritar la fondul de refacerea patrimoniului C. A. P. S.

Prin decisiunea d-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor Nr. 100.987, din 1931, se numește membru în consiliul de disciplină al Corpului silvic de pe lângă Directoratul Ministerial, secția silvică Cluj, în locul d-lui inginer inspector silvic A. Drăghiceanu, d-l Al. Bratu, inginer subinspector silvic.

În «Monitorul oficial» Nr. 129 din 6 Iunie 1931, s'a publicat tabloul pădurilor supuse regimului silvic din jud. Tulcea și Durostor.

Prin decisiunea d-lui Ministru de Agricultură și Domenii Nr. 110.571, din 3 Iunie 1931, se rectifică încadrarea d-lui inginer silvic Traian Pop, din serviciul C. A. P. S. făcută prin decizia cu Nr. 61.161 din 1931, considerându-se în

gradul de inginer silvic, în mod onorific, pe ziua de 1 Octombrie 1930, când a împlinit vechimea cerută de lege, iar bugetar în ordinea vechimii la vacanță.

Idem Nr. 113.295, din 1931, d-l inginer subinspector silvic Șt. Rodoteatu se transferă în interes de serviciu, de la Direcția Regională silvică Iași, în serviciul central al C. A. P. S-ului.

Idem Nr. 121.079/931, d-l Fomino V. Nicolae, diplomat al Școalei Politehnice, secția silvică, se încadrează în Corpul silvic, cadrul particular, pe ziua de 1 Iunie 1931, cu gradul de inginer silvic stagiar.

Idem Nr. 121.081/931 Ocolul silvic Deva, înființat prin decisiunea ministerială Nr. 249.036/930, se va numi în viitor Ocolul silvic Cetatea-Devei, cu reședința în Deva, județul Hunedoara.

Idem Nr. 121.077/931, se rectifică în-
cadra d-ului inginer Emil Drăgan,
pentru ziua de 1 Aprilie 1928 prin de-
cisiunea dela jurnalul Nr. 7.361 din
1928, în sensul că i se recunoaște pe
aceeași zi, vechimea de doi ani și opt luni
în gradul de inginer silvic.

Idem Nr. 124.241 din 22 Iunie 1931,
d-ului inginer silvic Chițu Al. dela secția
silvică Cluj, se transferă ca titular al
Ocolului silvic Cluj, iar d-ului inginer
silvic Terentin Cucer se transferă dela
Ocolul silvic Cluj, în serviciul central
al secției silvice Cluj, prin consimțământ
reciproc.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— Luna Mai, 1931 —

I. Piața internă

București

Prețul lemnului de foc, pe vagon, în lei:

	<u>B. M.</u>	<u>Est</u>	<u>Filaret</u>
Fag lei	5.800—6.200	6.000—6.500	5.800—6.200
Cer »	6.300—6.800	6.100—6.700	6.100—6.700

. . .

Galați

Cioplitură, calit. bună, neînegrită, fob. Galați	19 shilingi ¹⁾
Cioplitură veche, fob. Galați	15 »
Marfă de Alexandria, fob. Galați	36—39 »
Tombant de Grecia, Fob. Galați	52 »
Sc. de fag cl I, cu 30% Rein și 70% Halbrein, dela	
1 m în sus, cu lăț. medie 23 cm, fob Galați	63—65 »
Idem cl. II, care cuprinde 30% cl. III, fob. Galați	45—47 »

¹⁾ 1 shiling = $\frac{1}{20}$ liră sterlină = 20,80 lei.

Prețul lemnului de lucru în țară.

Nr. crt.	Stațiunea	Esența	Sortimentul	Dimensiuni	Prețul pe m c în lei	Observațiuni
1	T. Severin	Stejar	Bușteni	—	1.000	In curtea fabricii
2	Sebeș	Molid	Cherest. cl. V	—	850	
3	»	»	» cl. IV	—	1.050	Firma Soc. «Petroșani»
4	Reghinul-Săsesc	Molid și brad	Curat și semicurat	Ingustă	2.000	} Ab vagon, gara Reghin
5	»	»	(Rein, Halbroin)	Lată	2.500	
6	»	»	Construcție (B. W.)	Ingustă	1.750	
7	»	»	»	Lată	2.000	
8	»	»	Cl. IV	Ingustă	1.200	
9	»	»	»	Lată	1.350	
10	»	»	Cl. V	Lată	920	
11	»	»	Cl. VI	Ing. și lată	570	
12	»	»	Lețuri	—	900	
13	»	»	Rigle	—	950	
14	Cluj	Molid	Cl. IV	Lată	1.750	
15	»	»	Cl. V	Ingustă	600	
16	»	»	»	Lată	950	
17	»	Molid și brad	Cl. IV	Lată	1.350	
18	»	»	Cl. VI	Amestecată	600	
19	»	Molid	Marfă de geluit I	—	1.400	
20	»	»	Idem cl. II	—	1.100	
21	»	»	Scând geluit I	—	1.950	
22	»	»	Idem II	—	1.420	
23	»	»	Idem III	—	1.200	
24	»	»	Lețuri norm.	—	1.050	
25	»	»	Cioplitură	—	560	

Prețul lemnului de foc în țară, pe vagon în lei:

	Fag	Cer	Fag, gârniță
Mehadia calit I.	3.400	—	—
Mehadia » II.	3.200	—	—
Asău	3.000	—	—
Calafat	—	—	6.000
Slatina	—	—	5.600
Craiova	—	—	5.425
R. Valcea	—	—	4.800
Pitești	4.900	5.000	—
Pucioasa	4.500	5.200	—
Iași	5.400	—	—
Timișoara, cl. I	4.900	4.600	—

(După «Buletinul C. A. P. S.» Nr. 1).

II. Piața externă

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 28 Mai 1931.

Baza 24 mm., prețurile în lei, pe m c, ab granița ungurească.	
Molid tâmplărie, fără B. W.	3.087—3.175
Molid tombant, fără cl. IV	2.705—2.764
Brad cl IV, marfă românească	1.588—1.646
Molid cl IV » »	1.823—1.882
Molid B. W. <construcție>	2.528—2.587
Material de geluit	2.293—2.552
Șipci și căpriori	1.352—1.411
Șipci scurte de 1 m, 617 lei, 1,25 m, 706 lei, 1,5 m, 823 lei, 2 m, 941 lei, 2,5 m 1117 lei, 3 m 1176 lei, 3,5 m 1323 lei.	
Molidul cl. V român. lată.	1470—1529
Brad cl. V » »	1088—1147
Jalusele	979—1000
Cioplitură	882—1088
Tombant scurt 3-3.5 m.	2000—2058
Lemnul de foc, pe vagon, ab granița ungurească:	
Nyirámbrány.	4410— 4700
Biharkesztes și Kottegyán	4700— 5000
Batonya	5000— 5290
Lököshaza	4850— 5140
Cărbuni de lemn	15.290—16.170

⟨După «Magyar Fakereskedő⟩.

V i e n a

Prețul lemnului — în lei — pe m c, paritate ab vagon, după bursa din Viena, la 27 Mai 1931.

Molid cu 15% brad.	
Trunchi <Langholz> 25—35 cm	456—525
Idem 10—17 m, 12—19 cm	405—430
Bușteni <Blöchholz> 4—6 m, dela 20 cm.	425—475
Cherestea de molid și brad.	
Tâmplărie <Tischlerware> molid 13 mm, 16—22 cm	2475
Idem 26 mm, dela 18—32 cm.	2235
Marfă de construcție <B.W.> 26 mm, 18—32 cm, 4—6 m	2185
Dulapi de schelă <Gerüstposten> 50 mm, dela 16 cm	1280
Sc. de lăzi <Kistenware> 13 mm, 9—17 cm, 3—6 m	1056
Idem 20 mm, 10—17 cm, 3—6 m.	950
Grinzi <Kantholz> 4—6 m, 10/13—15/15	1280
Rigle <Staffeln> 8/8—10/10, 4—6 m	1300
Lețuri <Latten> 4—6 m, 20/50 mm.	1372

⟨După «Int. Holzmarkt⟩.

Luna Iunie, 1931

I. Piața internă

București

Prețul lemnului de foc pe vagon, în lei, ab rampă:

	B. M.	Est	Filaret
Fag lei	5900—6100	6000—6200	5800—6100
Cer » . . .	6000—6300	6200—6500	6000—6500

Galați

Marfă pentru export: prețuri în shilingi pe mc, fob Galați.

Cnerestea rășinoase cl. IV lată	28—30
Idem, îngustă	24
Idem, cl. V lată.	25
Marfă de Alexandria, lată	36—38
Idem, îngustă.	27—28
Marfă de Alexandria, calitate grecească	40—42
Marfă originală franceză cu 30% cl. I și II, restul cl. III.	46—48
Marfă (tombant) normală cu 50% cl. I și II, restul cl. III.	55—56
Marfă de Siria.	29—30
Sc. de fag cl. I, cu 25% cl. II, lung dela 2 m în sus, lățimea dela 15 cm.	60—64
Morali—rigle, Staffel—cl. I.	30—31
Idem, cl. II.	28—29
Frize de stejar, messerfallend	2.100

Braia

Prețuri «en detail», loco fabrică, în lei, pe mc.

Tombant 10 mm, 10—15 cm, 1.50—2.50 m	1000—1100
Idem, 17—30 cm	1300
Idem, 10—15 cm, 3—3.50 m	1200—1300
Idem, 17—30 cm.	1400
Idem, 28/48 mm, 15—30 cm, 2—2.50 m	1300
Idem, 3—3.50 m.	1400
Idem, 4—6 m.	1500
Șipci 40/18 și 70/24 mm, 1.50—2.50 m	800
Idem, 3.00—3.50 m.	1100
Idem, 4.00 m.	1400
Rigle 60/38 până la 120/88 mm, 2—2.50 m.	1150
Idem, 3—3.50 m.	1250
Marfă cl. IV 12 mm, 10—15 cm, 4 m	1.100—1.200
Idem lată	1.400

Prețul lemnului de foc în țară, în lei, pe vagon, stația de încărcare:

	Fag	Stejar	Stejar, gârniță	Diverse tari
Botoșani	—	6.000	—	—
Pitești	4.900	5.000	—	—
Gara Clucereasa	4.600	—	—	—
Mihăești	4.400	—	—	—
Gara Petroșița	4.800	—	—	—
Gara Pucioasa	4.500	—	—	—
Mehadia, cl. I	4.000	—	—	—
Bărlad	—	—	—	4.400
Botoșani	—	—	—	4.200
Craiova, ab domiciliu.	—	—	—	5.500
R.-Valcea, ab domiciliu.	—	—	—	4.200
T.-Severin	—	—	4.500	—
Deva	—	—	—	3.500

II. Piața externă

Buda-Peșta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 10 Iunie 1931.

Baza 24 mm, prețurile în lei pe mc, la granița ungară.

Molid tâmplărie, fără Bw.	3087—3175
Molid tombant, fără cl. IV	2705—2764
Brad cl. IV românească	1588—1646
Molid cl. IV românească	1823—1882
Molid B. W. (construcție)	2528—2587
Material de geluit	2293—2352
Șipci	1352—1410
Molid cl. V românească, lată	1470—1530
Idem, brad	1088—1150
Cioplitură.	882—1088
Tombant scurt 3—3,50	2000—2058

Lemn de foc, pe vagon, la granița ungară, prețul în lei:

Nyirábrány	4410—4700
Bihaker, Köttegyen	4700—5000
Battonya	5000—5300
Lőkőshaza.	4850—5150
Cărbuni de lemn cl. I	15.300—16.170

⟨După «Magyar Fakereskedő⟩.⟩

V i e n a

Prețul pe mc, în lei, la 10 Iunie a. c., după bursa din Viena.

Molid cu 15% brad	—
Trunchi 25—35 cm	456—525

Idem, 10—17 m, 12—19 cm	405—430
Bușten 4—6 m, dela 20 cm.	425—475

Cherestea de molid și brad.

Tâmplărie (Tischlerware):

Molid 13 mm, 16—22 cm	2.475
---------------------------------	-------

Molid 26 mm, 18—32 cm	—
---------------------------------	---

Marfă de construcție (Bw. 26 mm, 18—32 cm	2.185
---	-------

Dulapi de schelă 50 mm, dela 16 cm	1.280
--	-------

Sc. de lăzi 13 mm, 9—17 cm, 3—6 m	1.056
---	-------

Idem, 20 mm, 10—17 cm, 3—6 m	950
--	-----

Grinzi 4—6 m, 10/13—15/15	1.280
-------------------------------------	-------

Rigle 8/8—10/10, 4—6 m	1.300
----------------------------------	-------

Lețuri 4—6 m, 220/50 mm	1.372
-----------------------------------	-------

Leemn de foc, per vagon, în lei, ab gara Viena.

Lem de rășinoase, uscat și despicat	9.500
---	-------

Fag, calit. I, uscat 10 ⁰ / ₀ rotund	8.650
--	-------

(După «Int. Holzmarkt»).

Praga

Prețuri pe m c, în lei, ab stația de încărcare, notate la bursă la 1 Iunie.

Molid, 20—24 cm, 675—850 ab Praga, 750—850 ab Ritzenhain. Pari de mină 15—19 cm, 600—770 ab minele din nordul Boemiei. Lemn de celuloză 460—550 ab Ritzenhain. Sc. de construcție de 20 și 26 mm, 10—17 cm, 1.100—1.200, 18—32 cm, 1.200—1.350 ab Praga. Sc. de pardoseală cu lambă și uluc 2.400—2.700 ab Praga.

(După «Wiener Allg. Forst. u. Jagd-Zeitung»).

Varșovia

Prețuri în comerțul «en gros»:

Molid: Trunchi 410—450 lei, scânduri lei 1340 m c, loco Danzig. Bulzi 9" și 11" lei 6530 standardul ¹⁾; lemn de celuloză 1.20 dolari m c stația de încărcare.

Stejar: bușteni de furnir cl. I, lei 4900, bușteni dela 50 cm cl. I, lei 2850 m c, dela 40—49 cm, 2490 lei m c, 30—39 cm, lei 1632. Friese 20—22 dolari. Traverse, tip prusian, 217 lei pe bucată ab graniță.

(După «Int. Holzmarkt»).

1) 1 standard = 4,672 m c.

CUVĂNTAREA ȚINUTĂ LA INMORMĂNTAREA PROFESORULUI N. IACOBESCU

în ziua de 27 Mai 1931, de colegul său, profesorul Petre Antonescu,
în numele Școlii Politehnice «Regele Carol al II-lea».

Intristată asistență,

Corpul profesoral și elevii școlii Politehnice «Regele Carol II-lea» aflară, spre desăvârșita lor uimire, la 25 Mai a. c., că profesorul N. Iacobescu, din cauza unei indispoziții subite, s'a hotărât pe la ora 11 a. m. să părăsească laboratorul său de botanică, la care venise foarte de dimineață în vederea vizitei directorului școlii centrale din Paris, d-rl L. Guillet, spre a se bucura acasă de câteva momente de odihnă și a lua măsuri pentru căutarea sănătății sale.

Nu apucă însă să coboare în curtea școlii și să facă câțiva pași, căci în dreptul porții despre str. Polizu, simțindu-se și mai rău a fost nevoit să se oprească, după care în urma unei sincope cardiace și a unei congestii cerebrale, cu tot ajutorul medical intervenit, profesorul Iacobescu, a cărui viață a fost închinată în întregime studiului și cercetărilor științifice, își dădu sfârșitul într'un interval de mai puțin de o oră și jumătate.

Ce durere covârșitoare pentru soția și unicul său fiu, cari în loc de a-l vedea venind în mijlocul familiei sale iubite, a trebuit, după săvârșirea unei scurte slujbe bisericești să urmeze carul funebru, care conducea la locul de veci rămășițele sale pământești!

Ce zdrobitoare și cu totul neașteptată veste pentru elevii secției silvice și ai celei industriale, unde defunctul fiind profesor știuse să-i inițieze în tainele fenomenelor biologice și asupra modului de a le folosi în aplicațiunile practice corespunzătoare specialității lor!

Și cu atât mai mult pentru noi, colegii săi mai tineri sau mai bătrâni, cari am avut atâtea prilejuri să apreciam calitățile sufletului său plin de delicatețe sub toate raporturile, să admirăm sârguința și exactitatea în îndeplinirea îndatoririlor sale didactice, prodigioasa sa memorie și talentul său neobișnuit de a desena pe tablă cu o deosebită măiestrie părțile constitutive ale unei plante: muguri, flori, etc. documentându-și astfel instructivele sale lecțiuni și făcându-le foarte atractive și ușor înțelegătoare!

Cel care are are trista ocaziune de a pune în evidență meritele dispărutului, s'a bucurat de prietenia sa neturbată de nici un fel de diferend timp de 35 ani!

N. Iacobescu s'a născut la 21 Februarie 1873 la București, unde a terminat școala primară, cursurile secundare făcându-le la liceele Sf. Sava și Matei Basarab.

Bacalaureatul l'a luat în luna Septembrie 1890 obținând nota medie 10, cea mai mare pe întreaga țară.

Deși se înscrisese la început ca student la facultatea de științe și la cea de medicină dela universitatea din București, se dedică însă în urmă științelor

naturale, pentru cari avea o deosebită înclinațiune, obținând la 25 Iunie 1894 licența cu mențiunea «Magna cum laudae», după ce cu un an înainte fusese numit asistent la institutul de fiziologie.

În urma unui concurs trecut cu un strălucit succes în 1895, pentru care a fost felicitat de comisiunea examinatoare, i se conferi titlul de profesor provizoriu la catedra de științe generale și aplicate la școala specială de silvicultură dela Brănești.

După câțva timp de funcționare la această școală își lasă un suplinitor și pe baza unui concediu pleacă la Paris, unde în 1900 obține licența în științele naturale dela Sorbona cu mențiunea «Magna cum laudae» și tot în acest an a fost declarat laureat al școlii de studii superioare din Paris pentru studiul botanicei, zoologiei și geologiei.

Se înapoia apoi în țară, continuându-și cursurile la școala de silvicultură dela Brănești, unde în 1905 Ianuarie în 15 fu confirmat profesor cu titlul definitiv.

Cât a fost în străinătate s'a ocupat și cu studiul limbilor străine. El posedă într'adevăr bine atât în scris cât și în vorbire limbile: franceză, engleză italiană, spaniolă și germană.

În anul 1906 a fost numit profesor de științele naturale și la liceele Sf. Sava și Cantemir din București, la care catedre a funcționat numai până în 1913, adică până la întoarcerea sa din campania din Bulgaria, la care a participat.

În războiul de întregire neamului din 1916—18, având gradul de căpitan în regimentul 30 Mușcel, a luat parte la mai multe lupte, când a și fost rănit. În perioada de retragere a trupelor a fost făcut prizonier și deportat de germani în insula *Delholm* din marea Baltică, unde a avut atât să sufere ca și ceilalți camarazi ai săi.

După încheierea armistițiului, revenind în patrie își reia catedra la școala superioară de silvicultură transferată de data aceasta la București, care dela 1923 alcătuiește a 5-a secție a Școlii Politehnice, astăzi «Regele Carol al II-lea», unde a funcționat neîntrerupt până la încetarea din viață.

Activitatea sa pe terenul literaturii științifice a fost bogată.

În «Revista Pădurilor», organul societății «Progresul Silvic» a publicat mai multe studii de mare importanță științifică. Astfel:

1. Însemnătatea botanicii generale și aplicate în silvicultură (1905).
2. Cercetări asupra ciupercii care cauzează cancerul la tei și alte specii (1907).
3. Observațiuni cu ocazia campaniei din vara anului 1913 și impresii din Bulgaria.
4. Stabilirea ciclului de dezvoltare a insectei «*Bostrichus tipographus*» (1920).
5. În 1906, în «*Comptes rendus de l'Academie de Sciences, Paris*, a publicat: «*Nouveau champignon parasite Trematovalsa Matruchoti*» *causant le chancre du Tilleul*».
6. În 1907 în aceleași «*Comptes rendus*» s'a consemnat rezultatul cercetărilor lui Iacobescu din România asupra tumorii negre pe cer sub titlul: «*Sur un phénomène de pseudomorphose végétale analogue à la pseudomorphose des minéraux*».

În toate aceste scrieri și în altele pe care renunț a le cita, autorul dove-

dește că este în curent cu cele mai noi teorii științifice în ce privește specia-
litatea sa. Stilul său este concis, clar și captivant.

În ultimii 2 ani s'a ocupat în mod intens, studiind la microscop în fie-
care zi de lucru, ba chiar și sărbătorile, geneza și evoluțiunea organismelor vege-
tale sub influența unor medii anume determinate.

Fiind convins de exactitatea constatărilor sale, verificate printr'o mulțime
de contraprobe, acum câteva zile mi-a spus că a înmănat într'un plic închis
d-lui profesor *Voinov* dela Universitatea din București un manuscris coprinzând
principiile teoremei sale, spre a-și câștiga dreptul la prioritate, în caz de necesitate.

Soarta nemiloasă nu-i permise însă să facă dovada, dacă seria experiențelor
ce întreprinsese se află pe o cale bună.

Modestia lui Iacobescu, pot zice excesivă chiar, este recunoscută de toți
cei cari au venit în contact cu dânsul. El avea o adevărată repulsiune în con-
tra acelor, cărora le plac să bată monedă dintr'o reclamă deșănțată, care adese-
ori ascunde o crasă superficialitate.

Citind una din scrierile, prin care defunctul evidențiază meritele fostului
său profesor universitar de botanică, neuitatul D. Brandză, mi s'a părut că des-
crie caracteristicile proprii sale personalități chiar.

Să ascultăm:

«Un singur fel de acțiuni umane par a fi în stare să ridice pe om la înăl-
țimea unde anticii așezau divinitățile: cercetările misterelor — știința — ea este
eternă ca și fenomenele ce îmbrățișează.

«De sigur, că astfel se explică și caracterul oamenilor de știință, impozanța
și seninătatea figurii lor, disprețul ce au pentru prejudeții și convențiuni so-
ciale, iar pentru anume caractere chiar o rezervă față de relațiunile cu societatea.

«El stă în mijlocul colecțiilor de adunase, uită mediul trivial ce-l incon-
joară pentru a se pierde în lumea infinită a erburilor. Viața pare astfel sub-
tilizată, purificată oarecum de părțile sale vulgare tot așa după cum peisajul pare
învădit de soare când, pe o zi noroasă, ne uităm printr'o sticlă colorată cu roșu

«Memoria sa fenomenală îi permitea să țină atent pe elev timp de 2 ore
și mai bine, în care veritățile științifice și numirile tehnice se succedau în mod
liniștit și natural.

«Moartea îl găsi la o etate, când ar fi trebuit să înceapă să-și sistematizeze
observațiunile îndelungate și când de obicei se produc operele nemuritoare».

Iar mai departe:

«Pictorii la moartea vânătorului reprezintă fiarele pădurii formându-i
cortejul.

«În mîntea noastră ne reprezentăm toate acele erburi ale câmpiilor și munți-
lor până la zăpada eternă și din rășiștile pădurilor impenetrabile. Ne închipuim
zic, acele grațioase soldanele cu flori în formă de pahar de culoarea azuru-
lui, ori *Rhododendronii* roșii ca focul sau buchete de *Erytricum* și
Miosotis cu mirosul lor suav de pe înălțimele *Omului* și *Caraima*
nului ori dela obârșia *Ialomitei*, dela *Cheile Tătarului*, sau
dela *Babe*, plângând cu lacrimi de rouă moartea acelu, care n'avea suflet și
înimă decât pentru dânsese.

Deși nu era absolut al unei școale de științe silvice, defunctul, printr'un
studiu perseverent de mai mulți ani la începutul carierei sale, a căutat să se spe-

cializeze în chestiuni de botanică și entomologie forestieră. Toți foștii săi elevi, unii astăzi ocupând grade superioare în ierarhia silvică, recunosc competența și autoritatea în aceste materii a profesorului lor de odinioară, așa de bun, așa de prevenitor și așa de pătruns de rolul său de educator al tinerimii!

Iată cum se adresează el silvicultorilor, cu ale căror interese și aspirațiuni se identificase complet, în limbajul său pitoresc, din care se degajează adorațiunea sa pentru lumea plantelor și a florilor, într'una din conferințele ținute la Societatea «Progresul Silvic».

«Prin felul meseriei lui și mediul unde și-o exercită, silvicultorul e mereu în contact cu natura, obiectul acestei meserii e chiar o părticică din creațiune: vegetațiunea sub forma sa cea mai superioară, arborele:

«A mice silvicultor, dacă meseria ta te face să stai, departe de oraș cu toate atracțiile lui, însă și cu atâtea deziluzii, nu regreta, fiindcă nu trebuie să uiți, că ai aproape de tine un izvor de atracțiune și mai mare. Când timpul îți prisosește, ocupă-te să privești bine în această oglindă pură și nemincinoasă numită natură și vei simți toate deliciaile, despre care vorbește marele poet italian Petrarca:

*Q. i non palazzi, non teatro o loggia
Ma 'n lor vecie un abete, un faggio, un pino
Tra l'erba verde e' l bel monte vicino
Levan di terra al ciel nostr' intelletto».*

Iubite și scumpe prietene,

Providența, în nepătrunsa sa orânduire, a hotărât, ca pământul să pună stăpânire pe trupul tău neinsuflețit în luna aceasta de Mai, când vegetațiunea și-a ajuns punctul său culminant ca și mulțimea florilor încântătoare din câmpiile, mușcelele și poienile pădurilor străbătute de tine, — cercetător al misterelor naturii, — flori care îți erau atât de familiare, căci le spuneai la toate pe nume, care îți serveau de pajiște, de odihnă, când te simțiai prea obosit, care îți surâdeau desmierdător când le întâlneai, recunoscătoare pentru dragostea ce știau că le purtați, privește-le cât sunt astăzi de triste, de abătute și înaintea mormântului deschis spre a te coprinde pentru vecie, cât de induioșător te plâng dimpreună cu noi toți, cari, ca omagiu pentru scurta, dar rodnică ta viață și ca ultim adio, am venit să-ți spunem după datina strămoșească:

Fie-ți țărana ușoară!

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

D E S B A T E R I.

PROCES-VERBAL Nr. 7.

Ședința de la 4 Mai 1931.

Ședința se deschide la orele 9 seara, sub președinția d=ului C. P. Georgescu, președinte, și în prezența d=lor: P. Antonescu, G. Agapie, N. N. Caragea, M. Drăcea, A. Eliescu, C. Emanoil, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, G. Nastasescu, V. Stinghe, M. Suhățeanu, D. Sburian, Șt. Stănescu.

1. Din cauza alegerilor se amână adunarea generală pentru zilele de 14, 15 și 16 Iunie 1931.

2. Luându-se în discuțiune apelul guvernului către asociațiile profesionale, ca acestea, să delege din sânul lor reprezentanți, cari să candideze pe listele guvernului pentru parlament, după ample discuțiuni la care au luat parte d=ni: C. P. Georgescu, Aurel Eliescu, A. Ionescu, D. Grozescu, P. Ioan, P. Antonescu, se recomandă din partea Soc. «Progresul Silvic, d=ni: P. Antonescu, M. Boldur, Nic. Brătescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, Liviu Marțian, M. Suhățeanu și V. N. Stinghe.

Președinte, *C. P. Georgescu*

Secretar general, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 8.

Ședința dela 13 Mai 1931.

Ședința se deschide la orele 10 seara, sub președinția d=ului C. P. Georgescu, președinte, în prezența d=lor: P. Antonescu, M. Drăcea, M. P. Florescu, P. Ioan, H. Lazăr, A. Nedelcovici, V. Stinghe și D. Tomuța.

Se citesc procesele-verbale ale ședințelor dela 29 Aprilie și 4 Mai și se aprobă.

1. Se aprobă în totul dispozițiunile luate de Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor prin procesul-verbal din 23 Martie a. c.

2. Se ia act de raportul d=ului M. Suhățeanu delegat de Consiliu a lua în primire dela organele agricole, terenul dela Govora cumpărat de Societate, pe care se află clădit Sanatoriul inginerilor silvici.

Consiliul numește pe ziua de 1 Mai 1931, în postul de supraveghetor al Sanatorului, pe d=ul Nicolae Mătăsaru, cu salariul de 3000 lei pe lună.

Deasemenea, Consiliul delegă pe d=ul inginer Al. Georgescu, șeful Ocol. Băbeni, să supravegheze lucrările de terminare a construcției, fixându-i-se o diurnă de 100 (una sută) lei pe zi, cu începere dela 1 Mai 1931, iar în ce privește cererea d=sale de a i se achita anumite drepturi din trecut, constatându-se că toate drepturile cuvenite i=au fost achitate de fostul Comitet al construcției, se clasează cererea.

3. La invitația d=ului prof. A. Borza, ca Societatea Progresul Silvic să dea sprijinul moral celei de a șasea excursiune fitogeografică internațională, care se face anul acesta în țara noastră, Consiliul delegă pe d=ul prof. V. N. Stinghe ca să stabilească legătura între excursioniști și Soc. Progresul Silvic și la timp să propună măsurile necesare.

4. În privința situației d=ului ing. E. Hulubaș dela Administrația Fondului Bisericesc din Bucovina, intrucât d=ul M. Boldur în raportul d=sale arată că chestiunea este deferită justiției, Consiliul ia act și hotărăște să se aștepte hotărârea justiției.

5. La invitația Uniunii Camerilor de Agricultură de a participa la Conferințele Uniunii, Consiliul delegă pe d=onii V. Stinghe și Andrei Ionescu.

6. La întâmpinarea d=ului ing. I. Schiopu, Consiliul aprobă să se intervină la Direcțiunea Economatului C. F. R. ca la serviciul materialelor lemnoase să fie numiți inginerii silvici.

7. Se aprobă un ajutor de 6000 (șase mii) lei d=nei Eugenia Guguianu, văduva inginerului silvic I. Guguianu.

8. Se ia act de propunerile făcute de d=ul ing. Ștefan Mantea din întâmpinările înregistrate la Nr. 68, 69, 82, 83, și 84/1931 și în măsura posibilităților se vor aduce la îndeplinire.

9. Se ia act de constituirea Comitetului și a Comisiei Censorilor Soc. Elevilor ing. silvici dela Școala Politehnică din București, pe anul 1931/932. Ședința se ridică la orele 12 seara.

Președinte, C. P. Georgescu.

Secretar general, P. Ioan.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Asupra raportului domnului director al Regimului silvic,

Având în vedere articolul 2 din Codul silvic.

Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare a Codului Silvic, publicată în «Monitorul Oficial» Nr. 131.920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) «Moșteneasca Tătărani» din comuna Tătărani județul Dâmbovița, proprietatea Năstase D. Badea, suprafața de 1 ha 6000, regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în un an, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

b) «Talia Margești» din comuna Vulturești județul Mușcel, proprietatea Marin Al. Mărgescu, cu suprafața de 1280 m², regimul crâng, revoluția normală 30 ani, exploatarea în un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

c) «Zăvoiu Negoești-Lungești» din comuna Valea Brației județul Mușcel, proprietatea Pr. Victor Popescu, cu suprafața de 1 ha 4040, regimul crâng, revoluția normală 25 ani, exploatarea în un an, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

d) «Pârâul Dinulesei» din comuna Lăunele de jos, județul Argeș, proprietatea Marin I. Cuceanu cu suprafața de 6 ha 28, regimul crâng, revoluția normală 30 ani, exploatarea în un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea după 5 ani.

e) «Cotul Gârlei» din comuna Țândărei județul Ialomița, proprietatea A. Cantacuzino, cu suprafața de 21 ha 9200, regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

f) «Cioara» din comuna Principesa Maria județul Ialomița; proprietatea Victoria Manolescu, în suprafață de 33 ha 9978, regimul crâng, revoluția normală 10 ani, exploatarea în 5 ani, garanția de împădurire de 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

g) «Ruda» din comuna Mihăești județul Mușcel, proprietatea Nicolae B. I. Costescu, cu suprafața de 19 ha 1720, regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

h) «Uleasca» din comuna Brătia județul Ialomița, proprietatea Elena Ulescu, cu su-

prafața de 13 ha 60, regimul crâng, revoluția normală 3 ani, exploatarea în doi ani, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea la finele revoluției în 1933.

d) «Straosti Catargioaica» din comuna Slăoști județul Dâmbovița, proprietatea D. Brebenel, cu suprafața de 36 ha 75, regimul crâng, revoluția normală 12 ani, exploatarea în un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea la 12 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 29 Aprilie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

Nr. 27.643.

p. conf., (ss) M. Cojan

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Cobala» pendinte de comuna Lozna, județul Dorohoi, proprietatea d-lui Leonida Economu, în suprafață de 380 ha 3100 m² din care 334 ha 600 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 15 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Bascov», pendinte de comuna Bascov, județul Argeș, proprietatea d-ilor Marin, Constantin, Gheorghe și Ioan Zamfirescu și d-nei Elena S. Pașcanu, în suprafață de 223 ha 8800 m² din care 189 ha 8800 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3. și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 23 Mai 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate, (ss) Cojan

Nr. 103.450.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii «Pomet și Ploptis», pendinte de comuna Posmus, județul Mureș, proprietatea d-lui Ernest Teleki, în suprafață totală de 57 ha 4350 m². Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezerve. În cele 4 ha 2012 m² lăsate ca parc se vor extrage numai arborii căzuți și uscați. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii «Saitasiu», pendinte de comuna Camăr, județul Sălaj, proprietatea posesorului de pădure din Camăr județul Sălaj, în suprafață de 232 ha, 800 m² din care 227 ha 7700 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii «Nadas», pendinte de comuna Crăciunel, județul Odorhei, proprietatea posesorului Ipo Petre din comuna Bădnei în suprafață de 19 ha 8200 m². Regimul codru cu 2 tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani realizându-se posibilitatea normală periodică din 5 în 5 ani. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii «Făgetul-Mare Nierges și Aboi», pendinte de comuna

Cosmeni, județul Ciuc, proprietatea posesorului din comuna Cosmeni, în suprafață de 1080 ha 5584 m², din care 849 ha 758 m² pădure curată. Regimul codru cu tăiere rasă. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani

e) Amenajamentul pădurii «Socolar», pendinte de comuna Ciclova-Română, Hidia, Socolar și Podoc, județul Caras, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fer și Domeniile din Reșița, în suprafață de 5.831 ha 8100 m² din care 5427 ha 7000 m² teren păduros. Trei serii de exploatare. Regimul codru cu tăieri succesive, cu excepțiunile dela cap. 30 din Amenajament. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi, 26 Mai 1931 în cabinetul nostru.

p. conf., (ss) Cojan
Nr. 104.748.

p. Ministru, (ss) C. P. Georgescu

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei «Baia Luna», pendinte de comuna Tanji de jos, județul Satu-Mare, proprietatea statului, în suprafață de 5872 ha 8000 m². Regimul : în seria I-a Galbena Nistrului, Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. În seria II-a : Pietrosul-Luna, codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. În seria III-a codrul grădinarit se vor extrage numai arborii uscați și deperisanți. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurei «Dobrovăj», pendinte de comuna Dobrovăju, județul Vaslui, proprietatea Domeniului Coroanei Dobrovăj, în suprafață de 4881 ha 3200 m² pădure. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurilor «Ocnasara, «Hogea», Bogas și Ringhic», pendinte de comuna Ciuguzel și Hopârta, județul Alba, proprietatea d-lor Banffy Casimir și Banffy Dănilă în suprafață de 126 ha 3645 m². Regimul crâng simplu în toate cele 3 serii în care s'a împărțit pădurea. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Anularea amenajamentului pădurei statului «Batești-Hartiești» județul Mușcel, aprobată cu deciziunea din 27 Ianuarie 1922, trimisă la Monitorul Oficial cu adresa Nr. 10453 din 18 Ianuarie 1922 spre publicare.

Art. 2. — Aceste amenajamente, regulamente de exploatare, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, regulamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regula-

mentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3 și ultimul — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 28 Mai 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate (ss) M. Cojan

Nr. 105.641

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Avrămeni», pendinte de comuna Avrămeni, județul Dorohoi, proprietatea d-lui Isăcescu, în suprafață de 53 ha 8400 m², din care 51 ha 5500 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Cornetul și Zăvoiu Balta Mare», pendinte de comuna Livezile, județul Dolj, proprietatea Lt. Colonel A. Vișoreanu, în suprafață de 7 ha 6600 m². Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Cornetul», pendinte de comuna Livezile, județul Dolj, proprietatea Lt. Colonel A. Vișoreanu, în suprafață de 11 ha 7000 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional, anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 28 Mai 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) C. P. Georgescu

p. conf. (ss) M. Cojan

Nr. 105.637.

Art. 1 — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei «Valea Răului», pendinte de comuna Vișeu, județul Maramureș, proprietatea Statului, în suprafață de 17.828 ha 7500 m² din care 17.545 ha 3500 m² pădure curată. Regimul : Secția A (14.162,39 ha) cu trei serii de codru cu țări rase Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani. Secția B (3.382,96 ha) cu trei serii de protecție în care se vor realiza numai arborii uscați, doborâți și rupți de vânt cum și cei ce au atins limita longevității. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 18 Iunie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate M. (ss) Cojan
Nr. 121.402.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatarea pădurei «Lupoaia «Roandala» Chebelentul de Sus și Jos «Rosenstol» «Domnilor» «Beschendela» «Bretea» «Valea Trandafirilor», «Valea Frumoasă» «Valea Lungă» «Absaite» și «Tecadan», pendinte de comuna Zagăr județul Târnava Mică, proprietatea comunei Zagăr, în suprafață de 336 ha 3700 m² din care pădure și goluri ce se vor împăduri: 328 ha tratate în două serii de exploatare. Pentru ambele serii: Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurei «Covas «Melinda Rîchitas și «Istvanhaza», pendinte de comuna Ianov județul Timiș, proprietatea d-nei Margareta Karolyi născută Csekonies, în suprafață de 399 ha 3100 m² din care 25 ha 6600 m² goluri ce se vor împăduri. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 5 ani de pe suprafața de 278.21 ha restul exploatându-se în ultima perioadă. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea în 1940.

c) Amenajamentul pentru exploatarea pădurei Dobăca-Alunis, pendinte de comuna Dobăca, județul Cluj, proprietatea d-lui Ștefan Gidofalvy și minorelor Etelka și Eva Gidofalvy, în suprafață de 14 ha 200 m² din care 13 ha 6200 m² împădurită. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea din 10 în 10 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatarea pădurei «Valea Mermezeului», pendinte de comuna Toplița, județul Mureș, proprietatea bisericii orodoxe română din Toplița dată în folosința preoților în suprafața de 34 ha 5300 m². Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 90 ani posibilitatea primilor zece ani putându-se exploata odată cu o perioadă de așteptare de 9 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă, că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 27 Iunie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate, Nedescăribil
Nr. 129.054.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatarea pădurei «Copati-Ostrog», «Alunis», «Susuiu», «Vete», «Socodat», «Craicut și Chipches», pendinte de comunele Cârja și Măderaș II, județul Ciuc, proprietatea posesoriatului din Cârja, în suprafață de 3887 ha 907 m² din care 2184 ha 4450 m² pădure tratată în două serii da exploatare restul pășuni împădurite, pășuni, fânașuri etc. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 90 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pentru exploatarea pădurei «Buiag», pendinte de comuna Boșorod, județul Hunedoara, proprietatea bisericei ortodoxe română din Boșorod, în suprafață de 28 ha 8000 m². Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani, amenajamentul aplicându-se cu data operării lui și cu respectarea exploatărilor acordate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea din 10 în 10 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatarea pădurei «Mitaci», pendinte de comuna Vrabia, județul Ciuc, proprietatea posesoriatului Vrabia, în suprafață de 395 ha 3700 m² din care 102 ha 7200 m² pășune, fânașuri. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 90 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pentru exploatarea pădurei «Scoroset» pendinte de comuna Tilișca, județul Sibiu, proprietatea comunei Tilișca, în suprafață de 85 ha 5324 m². Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă, că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronate sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

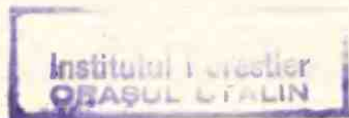
Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4. și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 27 Iunie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate M. Cojan
Nr. 129.058.

CASA DE CREDIT, ECONOMIE ȘI AJUTOR
A
CORPULUI SILIVIC C. E. A. C. S.

Sediul: București III - B-d Brătianu, 67

**Face toate operațiunile
de bancă. Împrumuturi la
membrii în contul sala-
riului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteți etc.**

**Primește spre fructificare la vedere
și pe termen în condițiuni avantajoase**
